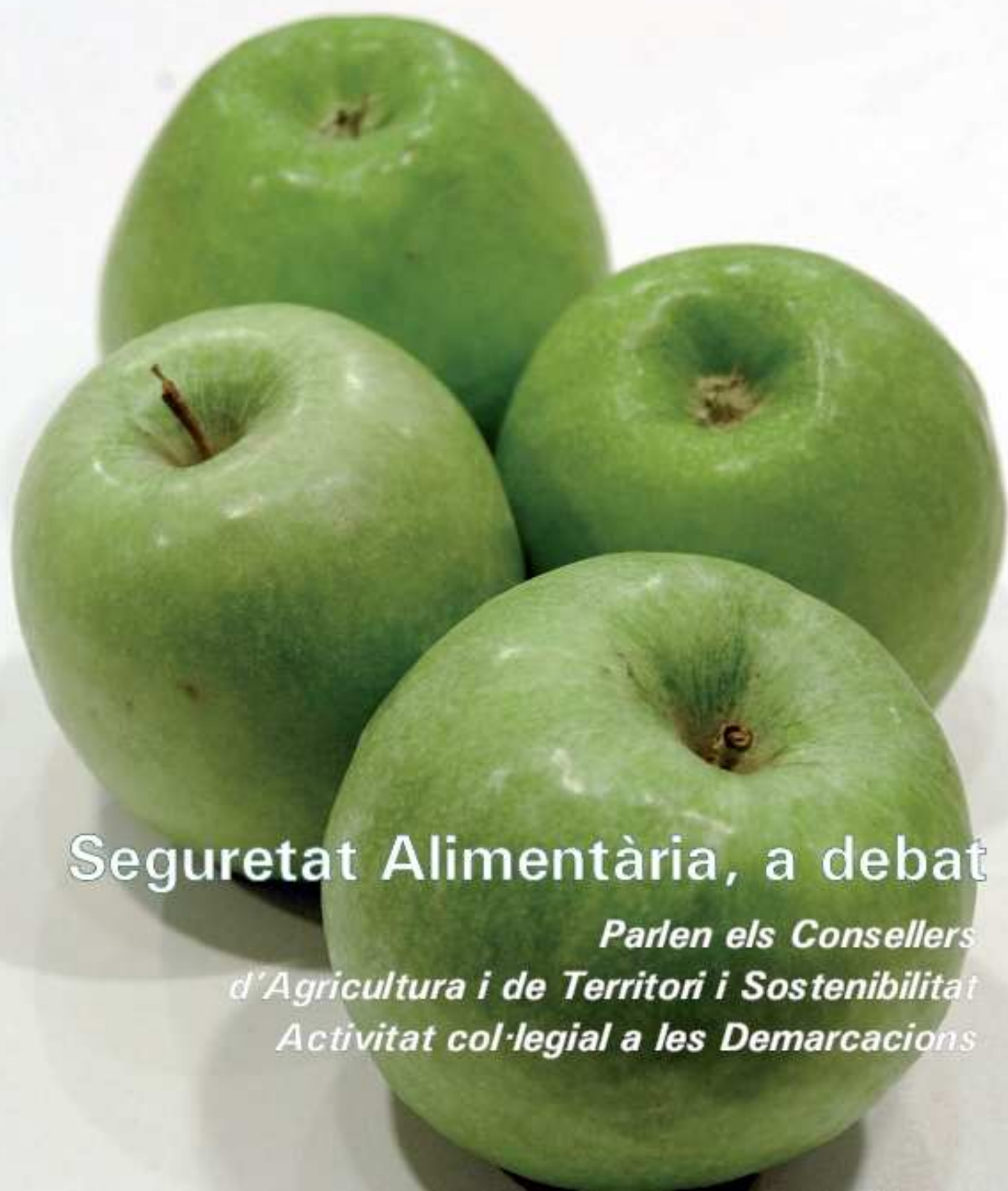

REVISTA

del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya

Núm. 15 - Setembre 2011

Seguretat Alimentària, a debat

*Parlen els Consellers
d'Agricultura i de Territori i Sostenibilitat
Activitat col·legial a les Demarcacions*

Saps quina és la millor recepta per a la teva salut?

A-S TOTAL Col·legiats

Una assegurança de salut de qualitat

Cobertures de medicina preventiva.

El ventall més ampli de prestacions (cobreix tractaments que altres entitats no donen).

Sense lletra petita

No enganyem amb ofertes comercials que suposen no donar o limitar serveis sanitaris.

Amb el quadre mèdic més ampli

Quadre mèdic a tota Espanya amb els millors professionals.

I a un bon preu

COL·LEGI OFICIAL
D'ENGINYERS TÈCNICS AGRÍCOLES
I PERITS AGRÍCOLES
DE CATALUNYA

ARA AMB TRIPLE DESCOMPTE FAMILIAR

MÚTUA General de Catalunya

Oficines: 11.01 - 08004 Barcelona | Tel. 93 434 16 50
Granollers | Igualada | Mataró | Sabadell | Sant Cugat del Valles | Terrassa | Vilà | Girona | L'Arda | Tarragona | Palma de Mallorca
www.mgcat.es | email@mutuageneral.com

SUMARI

EDITORIAL	4
ARTICLES	
Nova PAC, pressupostos... i moltes preguntes.....	5
Seguretat Alimentària global i integral.....	8
L'E. Coli i el seu efecte a la cadena alimentària	10
El valor del sòl rústic	12
Volem ZEPAs bucòliques o el Reg Segarra-Garrigues?	16
Agricultura de precisió	18
Agricultura, formació i transferència a Holanda	20
Europea-España debat a Reus els reptes de futur.....	22
Una llarga trajectòria	24
Vins empordanesos, més d'un segle de tradició	27
IGP Poma de Girona. Garantia de bona feina.....	30
La Fundació de la Jardineria i el Paisatge es renova	32
La responsabilitat penal	34
ENTREVISTA	
Entrevista a l'Hble. Conseller d'Agricultura, Josep Ma. Pelegrí	35
Entrevista a l'Hble. Conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder	37
Entrevista al Col·legiat, Josep Maria Pagès.....	38
DEMARCACIONS	
Activitats col·legials a Barcelona	40
Activitats col·legials a Girona	42
Activitats col·legials a Lleida	46
Activitats col·legials a Tarragona	50
Activitats col·legials a Tortosa-Terres de l'Ebre	52
INFORMACIÓ GENÈRICA	
Novetats Editorials	53
Passejant per la xarxa	54

Revista del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya

Carrer Enamorats, 62, baixos - 08013 Barcelona - Telèfon: 93 217 97 53 - Fax: 93 237 81 33

Publicitat i administració: Jesús García Moriana, Estefania Rubio Jiménez

Director de la Revista: Ramon Lluís Lletjós i Castells

Consell de Redacció: Junta Col·legi Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya

Coordinació: Francesc Xavier Vila i Miravet

Disseny, maquetació i impressió: Ediciones Gráficas Rey, S.L.

Dipòsit Legal: B-39086-2010

EDITORIAL

REVISTA COETAPAC 2011

Ramon Lluís Lletjós i Castells

President

Benvolgudes/benvolguts,

Teniu a les vostres mans la nova edició de La Revista, amb la qual pretenem fer un repàs dels principals esdeveniments que s'han produït al Col·legi el darrer any, articles d'interès i d'actualitat. Aquesta és una publicació molt ben valorada per tots els que la coneixen, i en la mesura del possible li pensem donar continuïtat en els propers anys.

Enguany ha estat i està sent particularment difícil i complicat tant pel nostre col·lectiu com pel Col·legi. L'1 d'octubre de 2010 va entrar en vigor el Reial Decret 1000/2010, que va limitar a nou els supòsits en els quals el visat col·legial és obligatori. Per a la resta haurà de ser el promotor qui demani, explícitament, que vol que el seu projecte estigui visat, o bé que el professional proposi al promotor que el projecte es visi per garantir la seva qualitat i la responsabilitat civil derivada del visat. Aquest fet, afegit a la situació econòmica en la qual ens trobem immersos, ha comportat que el nombre de visats hagi minvat sensiblement i que, per tant, els ingressos col·legials s'hagin vist reduïts. Això, ha dut al Col·legi i a les demarcacions a reduir despeses tant en personal com en funcionament, procurant que en cap cas es vegin minvats els serveis als col·legiats. Esperem que la conjuntura econòmica canviï i que puguem reconduir la situació.

Des del Col·legi sempre hem intentat ser pràctics, i ja s'han iniciat contactes amb la Generalitat per tal d'assolir Acords de Col·laboració que permetin delegar en el Col·legi tasques que fins ara feia l'Administració, com els relacionats amb el control, la supervisió, la comprovació documental i tècnica dels projectes i dels treballs professionals dels col·legiats, amb l'objectiu de garantir la seva seguretat i idoneïtat, donant resposta als prejudicis que pot suposar la supressió del visat obligatori en la majoria dels projectes. Esperem poder concretar aquests acords els propers mesos.

Una altra qüestió, encara per concretar i que pot afectar la línia de flotació del Col·legi és la no obligatorietat de col·legiació, així com la desaparició de la reserva d'activitat en els professionals de l'enginyeria. A la pràctica voldrà dir que tots podran fer de tot. Aquests temes, inclosos en la Llei de Serveis Professionals, són els que planen sobre el Col·legi i la professió, i no sembla que el seu desenllaç sigui immediat. Tot i això, estarem atents als esdeveniments dels quals us n'anirem informant puntualment.

Dir-vos que estem en contacte amb el Departament de Justícia, que ja ha manifestat el seu suport i recolzament als Col·legis Professionals, però també ens ha demanat fer un esforç per reinventar-nos ja que el futur no serà com el passat o el present, i per tant, ens hem de coordinar entre col·legis similars per seguir donant serveis als nostres col·legiats en totes les seves vessants. En aquest sentit, el Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles ha subscrit un Conveni de Col·laboració amb el d'Enginyers Agrònoms i el d'Enginyers Tècnics Forestals, per tal de compartir serveis, optimitzar recursos i ser més forts davant de les Administracions. Alhora, estem presents a la Mesa de l'Enginyeria Tècnica Catalana i a la Comissió de la Enginyeria de Catalunya. A nivell intern s'ha obert un debat per veure com ha de ser el nostre Col·legi atenent la situació actual i el futur que s'albira. Com veieu, tots els processos estan endegats per tal que quan entri en vigor la Llei de Serveis Professionals les nostres estructures siguin fortes i puguem ser competitiu, moderns i prestadors dels serveis que la societat ens demanda. Vivim moments de canvi, i és ara quan és més important la unió i que remem en la mateixa direcció o ens condemnarem a l'extinció i això no ens ho podem permetre.

Per acabar voldria fer un breu esment a la nova web del Col·legi que va començar a ser operativa el al juny, i que mostra la nostra adaptació al canvi. Des del Col·legi n'estem molt satisfets, i ara us correspon a vosaltres valorar-la i sobretot fer-hi aportacions per millorar-la i mantenir-la actualitzada.

Finalment, dir que un dels fets que han marcat aquest darrer any ha estat la creació de la Fundació Jardineria i Paisatge que va néixer al març amb l'objectiu de ser el referent de la jardineria i del paisatgisme a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol i d'Europa. La constitució de la Fundació ha estat laboriosa i fins i tot complicada. Vull agrair als patrons fundadors, el Gremi de Jardineria de Catalunya i l'APEVEEC, l'esforç, temps i dedicació que han esmerçat per aconseguir l'objectiu, i sobretot a alguns membres de la Junta, al tresorer i al secretari la seva dedicació, ja que del contrari no s'hagués assolit l'objectiu.

Segur que em deixo moltes coses al tinter, però penso que he resumit el que, al meu entendre, són els fets més destacats i amb una incidència i repercussió més gran pel nostre Col·legi i per a tot el col·lectiu de professionals que hi pertanyem.

Salutacions cordials i fins l'any vinent.

NOVA PAC, PRESSUPOSTOS... I MOLTES PREGUNTES

Eduard Bes Jaques · *Pèrit agrícola* · Col·legiat núm. 334

La Política Agrària Comunitària (PAC) resulta una font inacabable de notícies i de canvis sobre canvis. Quan encara patim les modificacions del 2008 ja ens presenten la Nova PAC per al 2014 al 2020.

Sabem que la documentació comunitària és àmplia i difosa al principi, i això serveix per a què els Estats Membres, les organitzacions, les entitats, les empreses i tots els agents puguin opinar. Per tant en aquesta etapa preparatòria les notícies i les opinions arriben en forma de pluja abundosa i en ocasions tenen l'aspecte de tempestes violentes. Ens limitarem a presentar de manera abreujada les principals propostes de les institucions comunitàries i d'alguns Estats; però deixem uns interrogants recollits de diferents fonts o que han sorgit del nostre esperit de tècnic.

La PAC de la Comissió

La Comissió va presentar el 10 de novembre de 2010 l'esperada proposta. Les reaccions han estat variades però moderades ja que la majoria d'estats i d'agents hi troben força aspectes positius. Els trets més rellevants del document es poden sintetitzar en els següents apartats:

Consideracions generals

Les propostes es basen en construir una PAC forta, amb pressupost suficient i mantenir els dos pilars, que doni suport als agricultors actius i als serveis col·lectius, cercant assolir una agricultura competitiva que asseguri el potencial per a la producció viable d'aliments: per donar seguretat als ciutadans i contribuir a la creixent demanda mundial i que reforci el caràcter multifuncional de l'agricultura.

Tres objectius

1. Suport als productors per obtenir aliments suficients, de qualitat i dins d'uns paràmetres d'agricultura sostenible.

2. Gestió sostenible dels recursos naturals i aplicació de mesures correctores del canvi climàtic.
3. Manteniment de comunitats rurals viables, amb l'agricultura com activitat per crear ocupació i ser un sector competitiu.

Tres Estratègies

1. Millorar la competitivitat
2. Un millor ús dels recursos pressupostaris, considerant un primer pilar més verd amb una distribució més equilibrada dels ajuts i un segon pilar que impulsi els objectius socials, que amplii el potencial latent, mitjançant la competitivitat i la innovació, i per a que contribueixi a la millora del medi ambient i a la lluita contra el canvi climàtic.
3. Concentrar els ajuts en els agricultors actius i els serveis col·lectius per a la societat.

Tres Blocs d'instruments

A. Càlcul dels Pagaments Directes

- Abandonar el model de càlcul emprat fins ara, basat en els drets històrics.

- Anar a un sistema més simplificat i orientat principalment als agricultors actius o l'agricultura activa

B. Mesures de mercat

- Revisar, racionalitzar i simplificar els sistemes actuals de regulació.

C. Desenvolupament rural

- Reforçar la coherència entre el PDR i les altres polítiques, cercant un enfocament estratègic de tots els fons.
- Desplegar un ventall de mesures d'innovació, transferència de coneixement i reforçament de les capacitats, de creació d'empreses, de desenvolupament social i institucional i de promoció de mètodes de producció.

Tres Opcions possibles

El document presenta tres camins a debatre que oscil·len des del manteniment d'una PAC similar a l'actual –amb petits retocs– a una PAC molt liberalitzada i amb una gradual supressió dels ajuts. Cada opció té diferents graus d'acceptació o de rebuig per part de cadascun dels Estats Membres.

- **Opció 1.** Modificacions progressives i adaptacions sobre el repartiment dels

Assessors rurals: bàsics per a la formació permanent

pagaments directes. Pretendria assegurar la continuïtat i estabilitat de la PAC per a que els operadors puguin planificar-se a llarg termini.

- **Opció 2.** Una reforma en profunditat per assolir una PAC més sostenible i amb un millor equilibri entre els objectius polítics, l'actuació dels agricultors i els criteris dels Estats Membres.

- **Opció 3.** Una reforma de gran amplitud clarament adreçada a afavorir els objectius relacionats amb el medi ambient i el canvi climàtic, abandonant progressivament les mesures de suport a les rendes i la majoria de mesures de mercat.

El propi document i les reaccions posteriors deixen entreveure que la **segona opció** és la que té més consens i que pot recollir molts dels instruments esmentats. Ara s'entra en una fase de reflexions, contrapropostes i de negociacions fins arribar a un consens que permeti elaborar la proposta final que es convertirà en la normativa que regirà la PAC futura a partir del 2014. Al Consell de Ministres del març només es van aconseguir algunes aproximacions i la predisposició a seguir debatent sobre les bases proposades.

El pressupost de la nova PAC

No s'ha d'oblidar que tota la reforma de la PAC estarà limitada per les **Perspectives financeres** que s'aprovin per al període 2014–2020. A hores d'ara persisteixen les discrepàncies entre

els Estats Membres sobre el volum de pressupost destinat a l'agricultura i els criteris de concessió dels ajuts a les produccions i a les rendes.

Persisteixen les discrepàncies pel pressupost de la PAC

Un increment significatiu del pressupost sembla difícil atesa la situació generalitzada de crisi financera. Però una retallada o una congelació afectarien a totes les polítiques i si se centressin en la PAC, aquesta quedaria molt tocada per mantenir un món agrari i rural competitiu i amb qualitat de vida.

Amb el Tractat de Lisboa el Parlament Europeu té el mateix poder que el Consell de Ministres i la despesa agrària ja no és una despesa obligatòria, per tant necessita l'aprovació conjunta de les dues Institucions. El 8 de juny, el Parlament Europeu va considerar que les despeses en agricultura i en política regional (que inclou els fons de cohesió i els estructurals) s'han de mantenir, com a mínim, al nivell actual. Atesa la importància de l'agricultura en els objectius productius, socials, mediambientals i dels nous reptes, un pressupost igual o lleugerament reforçat es fa im-

prescindible per poder-los atendre. Això ha d'anar acompanyat de la revisió dels criteris de distribució dels pagaments directes, d'un reforçament dels pagaments específics i d'una revisió de la condicionalitat. I aquí ja sorgeix la primera pregunta: quins criteris s'empraran per definir aquestes prioritats?

Es preveu que la PAC continuarà inclosa en un bloc amb d'altres polítiques perdent definitivament el caràcter líder que va mantenir durant dècennis. S'estudia crear una rúbrica que englobi totes les polítiques relacionades amb l'Estratègia Europa 2020, que estaria dividida en:

- El coneixement per al creixement i l'ocupació
- El desenvolupament sostenible per a l'agricultura, la pesca, el medi ambient, el canvi climàtic, l'energia i els transports.
- La cohesió per al creixement i l'ocupació

Fets que confonen

A l'Estat i a Catalunya s'han publicat documents i s'han mantingut reunions d'alt nivell per analitzar la sortida de la crisi. Algunes provoquen dubtes.

25 de març de 2010. El Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement presenta un estudi amb 40 propostes a la Cimera Anticrisi convocada pel Govern de la Generalitat amb partits polítics, experts i agents socials. Desconeixem qui hi va assistir, però entre les propostes no n'hi havia cap relacionada amb l'agricultura i només una fa referència a la reutilització de la biomassa.

26 de març de 2010. El Govern reuneix a més de 40 empresaris de l'Estat per discutir les solucions a l'economia. Del sector agroalimentari només hi havia l'empresa Ebro Foods.

3 de maig de 2011. Pla del Govern de la Generalitat 2011-2014. De les 424 propostes se'n troben algunes que poden afectar de forma transversal al sector agroalimentari (recerca, innovació, formació, promoció...). A nivell específic n'hi ha 15 sobre món agrari i rural, quatre sobre pesca i tres sobre economia verda. De la seva lectura resulta que totes les hem vist escrites en programes anteriors. No és una crítica sinó una inquietud i cal deixar un marge a l'esperança... Quan ens expliquin detalladament COM es definiran i concretaran els objectius operatius, QUI NES seran les mesures específiques d'actuació per executar les propostes

Oliveres en palmeta i reg localitzat

i QUINS mitjans –materials i tècnics– s’hi destinaran.

Com a conseqüència sorgeix una altra pregunta: quin pes atorguen els nostres polítics, l’elit empresarial i els agents socials a l’agricultura i al món rural? Si ens hem de guiar per l’atenció i la participació que el sector ha rebut o ha tingut en els tres supòsits esmentats, la resposta és preocupant.

Més reflexions i preguntes

Evitant entrar en detalls i fent una selecció temàtica, presentem tres blocs.

Produccions i desenvolupament rural

- Sistema de pagaments directes i desconexió. Com es calcularan els imports, a nivell estatal o regional i com es modificaran els actuals ajuts individualitzats?
- Un sistema de desconexió gairebé total, pot reduir produccions i abandonar terrenys, especialment en les zones menys productives o desfavorides?
- La caiguda de producció, pot originar l’abandonament d’explotacions, la devallada del nombre de pagesos i la necessitat d’importar més productes?
- L’atenció als nous reptes i a una PAC més verda, incrementarà els costos de producció i agreujarà la competitivitat davant de països tercers?
- Els ajuts al desenvolupament rural s’orientaran cada vegada més cap als nous Estats membres que tenen rendes més baixes. Però no s’ha d’oblidar que a casa nostra encara hi ha comarques amb notables dificultats estructurals, amb baix nivell de benestar i de rendes.
- Les xarxes de seguretat que s’anuncien, seran suficients i s’aplicaran amb rapidesa per garantir situacions derivades d’estralls climàtics, de pèrdues de renda, de volatilitat dels mercats o d’excedents puntuals?

L’agricultor és un empresari

- Quines mesures s’establiran per equilibrar de forma efectiva el poder entre els agents de la cadena agroalimentària?
- Com se’n beneficiaran els productors i els consumidors? Es donarà prioritat i incentius per al comerç de proximitat, el kilòmetre zero i el comerç local?
- Es parla reiteradament de productivitat i competitivitat, conceptes primordials però un xic nebulosos. Potser caldria una anàlisi profunda sobre què s’entén per aquests conceptes aplicats a l’agricultura i a les empreses agràries, i establir els mecanismes perquè els

La ramaderia de muntanya manté el territori

empresaris agraris estiguin al nivell suficient per assolir aquests objectius.

- Com es donarà suport eficaç al factor humà des del bloc del coneixement: recerca–innovació–formació–assessorament, per aconseguir uns nivells comparables als dels països capdavaners d’Europa?

La Unió Europea i la globalització

- Els acords mundials sobre comerç, que s’haurien de concretar abans de final d’any, com deixaran la protecció dels nostres mercats enfront de l’entrada de productes de països tercers? Com influirà en les nostres produccions?
- Aquesta liberalització de mercats serà compatible amb la preferència comunitària o aquest principi desapareixerà o es difuminarà progressivament?
- Les normes comunitàries són molt exigents en sanitat, seguretat i qualitat dels aliments. S’aplicarà un principi de reciprocitat per a les importacions provinents de països tercers? Se’ls exigirà l’aplicació de mesures equivalents a la condicionalitat, benestar animal, traçabilitat...?
- La globalització i la deslocalització de la producció de matèries primeres o de productes transformats, pot afectar també a la cadena agroalimentària?

Com es donarà suport a la recerca, la formació i l’assessorament?

Com respondran les nostres indústries? Poden les cooperatives ser uns baluards per defensar i enfortir les diferents baules de la cadena agroalimentària?

- El sector, individualment i corporativament, està preparat per fer front als factors especulatius financers i dels mercats mundials?
- Podrem superar la volatilitat dels mercats i a la dependència dels cereals–oleaginoses–proteaginoses (C–O–P), tant necessaris per la nostra ramaderia intensiva?

Ens podríem estendre més i segur que el lector es fa moltes altres preguntes. Anirem rebent respostes en els propers mesos, però seria important que tots, agricultors, empresaris i tècnics ens preparéssim per actuar i avançar-nos al futur.

Al maig de 2006 es van publicar propostes de futur a conseqüència del Congrés del Món Rural i moltes encaixen perfectament en la situació actual. Què se n’ha fet de l’esforç que van aportar tantes persones i entitats?

El 2010 el Col·legi va fer un seguit de Jornades de les quals en va sortir una llarga llista de propostes, sintetitzades a la Revista del passat any, que fora bo recuperar, ordenar i posar sobre la taula.

Aquestes notes s’han redactat a finals de juny del 2011. Les propostes comunitàries i estatals evolucionen ràpidament. És possible que quan s’editi aquesta revista alguns continguts ja s’hagin modificat. Confiam poder publicar un nou article en la Revista del 2012, amb respostes positives i engrescadores a totes les preguntes.

SEGURETAT ALIMENTÀRIA, GLOBAL I INTEGRAL

Isabel Timoner · Agència Catalana de Seguretat Alimentària

La seguretat alimentària inclou tant la garantia d'accés als aliments en quantitats suficients com la innocuïtat i salubritat. Als països desenvolupats la seguretat alimentària es refereix principalment a la garantia d'innocuïtat dels aliments i al compliment de les condicions relacionades amb la percepció, la confiança, els interessos i les expectatives de la ciutadania en aspectes com l'ètica, la sostenibilitat, la relació nutrició i salut, els efectes socioeconòmics i la qualitat, entre altres qüestions.

Com s'ha demostrat en la darrera crisi alimentària del còmbre, el fet de poder garantir la seguretat alimentària davant del consumidor final constitueix el principal factor de confiança a l'hora d'escollir determinats aliments o marques comercials.

Els pinsos i els aliments han de ser segurs; per això, la legislació comunitària estableix una sèrie de normes.

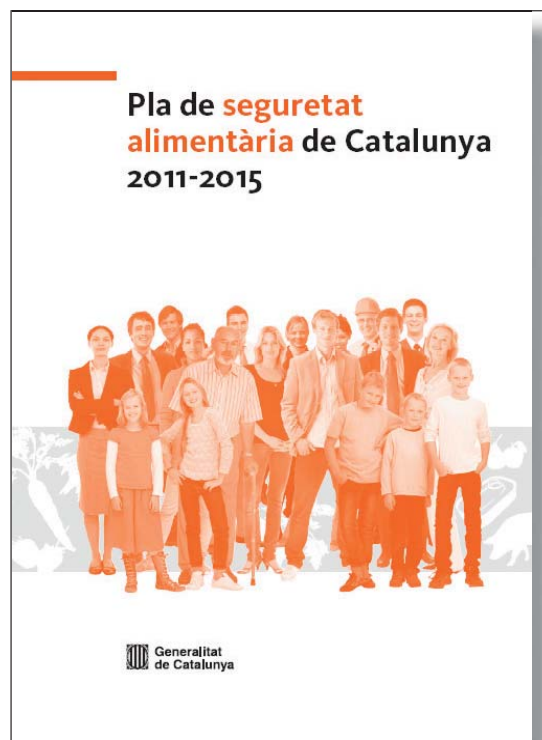
Els objectius generals de la seguretat alimentària són:

- Reduir els riscos de malalties transmeses pels aliments.
- Garantir l'eficàcia dels sistemes de control dels aliments i promoure un sector productiu que consideri la seguretat alimentària com a estratègia competitiva.
- Promoure el consum dels aliments saludables i afavorir-ne l'accessibilitat i la informació.
- Oferir garanties d'informació objectiva als consumidors i agents econòmics del sector agroalimentari.

1. Principis per garantir la seguretat alimentària

Arran de les crisis alimentàries europees produïdes a finals del segle XX i començament del XXI, com la de l'encefalopatia espongiforme transmissible i la de les dioxines als pinsos, la Unió Europea va considerar necessari redissenyar la seva política de seguretat alimentària i abordar-la amb un plantejament global i integrat. Aquest nou enfoc va ser impulsat amb la publicació, l'any 2000, del *Llibre blanc sobre seguretat alimentària* de la Comissió Europea, que proposava revisar i modernitzar la legislació comunitària vigent relativa als aliments.

Fruit d'aquesta revisió, l'any 2002 es va publicar el Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària.

L'ACSA treballa el Pla de Seguretat Alimentària 2012-2020

Posteriorment es van publicar un conjunt de normatives, quatre reglaments¹ i dues directives del Parlament Europeu i del Consell, coneguts com *paquet d'higiene*, que fusionaven i harmonitzaven les normes sanitàries verticals i horitzontals sobre la producció i la comercialització d'aliments a la UE. Aquests reglaments, en vigor des de l'1 de gener de 2006, estableixen, d'una banda, les normes mínimes d'higiene dels productes alimentaris i específiques dels productes d'origen animal aplicables a tots els operadors d'empreses alimentàries i, de l'altra, les normes per a l'organització dels controls oficials per part dels estats membres per verificar-ne el compliment.

El marc legal en matèria de seguretat alimentària introdueix els següents aspectes clau:

- El principi "*de la granja a la taula*", segons el qual s'ha de fer un plantejament global i integrat de la cadena alimentària, incloent-hi la producció de pinsos per a animals. S'ha de garantir la seguretat dels aliments i pinsos des del lloc de producció primària fins a la posada en el mercat o exportació, tenint en compte tota la cadena alimentària i tots els sectors que la integren, des dels productors fins als consumidors. I s'han d'aplicar mesures adequades al llarg de tota la cadena alimentària.

- Tots els participants de la cadena alimentària, inclosos els consumidors, tenen una part de *responsabilitat en la seguretat dels aliments*. Es reconeixen explícitament les responsabilitats i es distingeix clarament entre la dels operadors de les empreses de pinsos i aliments (producció de pinsos i aliments segurs) i les autoritats competents dels Estats Membres (establiment de sistemes de control adequats).

- Els operadors de les empreses alimentàries (fabricants d'aliments per a animals, agricultors, ramaders, pescadors o titulars d'indústries de transformació i detallistes, entre d'altres) són responsables de la seguretat i la salubritat dels aliments que elaboren, manipulen, distribueixen o comercialitzen i han

d'assegurar que en totes les etapes de producció, transformació i distribució dels aliments sota el seu control es compleixen els requisits d'higiene establerts en les normatives d'aplicació. Aquesta responsabilitat s'ha d'exercir mitjançant el compliment d'un conjunt de condicions, entre les quals destaquen els *sistemes d'autocontrol*, basats en els principis de l'anàlisi de perills i punts de control crític (APPCC) i la traçabilitat. En el cas de determinades empreses del sector agroalimentari, les normes permeten utilitzar a l'hora d'implantar els seus sistemes d'autocontrol *guies de pràctiques correctes d'higiene*, les quals han de fomentar l'ús de pràctiques higièniques apropiades, basades en els principis de l'APPCC. Igualment, en el sector primari s'estableix l'obligatorietat de complir les legislacions comunitàries i nacionals corresponents relatives al control dels perills i operacions associades a la producció primària i al registre d'una sèrie d'informacions que han de servir com a elements d'autocontrol.

- La implantació d'un sistema eficaç de *traçabilitat* dels pinsos i dels aliments al llarg de tota la cadena alimentària. Cada operador ha de saber d'on li vénen els productes o les matèries primeres (data, quantitat i proveïdor) i a qui expedeix els productes que surten de la seva empresa (data, quantitat i a qui se subministra).

- Les autoritats competents dels estats membres en matèria de seguretat alimentària són les responsables de verificar i supervisar el compliment de la normativa d'aplicació i la idoneïtat dels sistemes d'autocontrol i, per tant, la traçabilitat. Les autoritats han de vetllar pel compliment d'aquestes obligacions mitjançant la implantació de *sistemes de vigilància i control oficial* al llarg de tota la cadena alimentària i l'aplicació de les mesures de correcció previstes a l'ordenament jurídic en els casos necessaris i, alhora, han d'impulsar *activitats d'informació i promoció de pràctiques correctes d'higiene*. També han de fomentar en el consumidor la formació i l'educació en matèria d'emmagatzematge, preparació, conservació i consum del menjar en l'àmbit domèstic, ja que en totes aquestes activitats és el consumidor qui té la darrera responsabilitat.

- La Comissió Europea, entre d'altres, té la tasca d'avaluar els sistemes de control dels estats membres, mitjançant *auditories i inspeccions*.

- Les polítiques de seguretat alimentària han d'estar basades en la utilització de la *metodologia científica de l'anàlisi del risc*, que exigeix l'aplicació integrada i equilibrada dels procediments d'avaluació, gestió i comunicació del risc.

- En circumstàncies determinades, quan després d'haver analitzat la informació disponible s'observa la possibilitat d'efectes negatius per a la salut però segueixi existint una incertesa científica, es poden adoptar mesures provisionals de la gestió del risc per assegurar un nivell elevat de protecció de la salut (*principi de precaució*).

2. La seguretat alimentària a Catalunya

A Catalunya, amb l'objectiu de traslladar aquests principis, es va crear, mitjançant la Llei 20/2002² de seguretat alimentària, l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària (ACSA), un organisme de la Generalitat adherit al Departament de Salut que treballa per garantir el més alt nivell de salut i seguretat alimentària a Catalunya. Els seus principis són la

transparència, la independència, l'excel·lència científica i la participació.

La seguretat alimentària a Catalunya és una responsabilitat compartida en la qual col·laboren els departaments i organismes oficials de la Generalitat amb responsabilitats en salut, agricultura, alimentació, medi ambient i consum, així com les administracions locals catalanes, els agents econòmics de la cadena alimentària (empreses), les associacions de consumidors i els col·legis professionals, entre d'altres.

Els instruments principals per assolir els seus objectius són:

- **L'avaluació científica dels riscos**, mitjançant la qual s'analitzen sobre la base científica els perills associats amb l'alimentació. Aquesta tasca es duu a terme mitjançant grups d'experts, estudis científics, projectes de recerca i l'elaboració d'informes tècnics impulsats i coordinats per l'ACSA.

- **La gestió del risc alimentari**, basada en la regulació, la promoció de pràctiques correctes i la vigilància i el control oficials. Aquestes accions s'emmarquen en un pla estratègic, el Pla de Seguretat Alimentària de Catalunya (PSA).

El marc de referència per a les accions públiques de l'Administració de la Generalitat i les entitats locals de Catalunya en matèria de seguretat alimentària és el PSA. El primer pla de seguretat alimentària de Catalunya (període 2007-2010) es va publicar el 2007, i ara s'està treballant en el PSA 2011-2015, del qual es pot consultar la versió per a la participació ciutadana al web de l'ACSA.

- La comunicació en seguretat alimentària. L'ACSA impulsa el diàleg entre tots els participants de la cadena alimentària, construeix xarxes de cooperació i difon informació en matèria de seguretat alimentària.

Fruit de la cooperació entre els organismes oficials amb responsabilitats en seguretat alimentària, cada any l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària publica informes monogràfics dins de la sèrie de documents tècnics **Vigilància i Control**, en els quals es recullen els resultats dels programes oficials que es fan al llarg de tota la cadena alimentària. Aquestes publicacions permeten extreure conclusions i recomanacions que contribueixen a una millor coordinació entre els organismes implicats i, també, a una millora continuada i es poden consultar al web de l'ACSA.

4. Per saber-ne més

Web del Departament d'Agricultura (DAAM):
<http://www20.gencat.cat/portal/site/DAR>

Web de la Direcció General de Sanitat i dels Consumidors (DG SANCO) de la Comissió Europea:
http://ec.europa.eu/food/plant/index_en.htm

Web de l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària:
<http://www.efsa.europa.eu/>

Web de l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària:
<http://www.gencat.cat/salut/acsa/>

1. Reglaments (CE) núm. 852/2004, 853/2003, 854/2004 i 882/2004 i directives 2004/41/CE i 2002/99/CE

2. Aquesta Llei està derogada i l'ACSA està regulada per la Llei 18/2009, de 22 d'octubre, de salut pública

L'E. COLI I EL SEU EFECTE A LA CADENA ALIMENTÀRIA

Pilar Barceló Catalán · ETA Màster en Enginyeria i Gestió Ambiental · Col·legiada núm. 2.409

Escherichia Coli (*E. Coli*), és un bacil que forma part de la família dels Enterobacteris, és a dir, bacteris (del grec, bakter-i/o) que tenen com a hàbitat els intestins.

Els intestins dels animals i dels humans tenen la finalitat d'afavorir l'absorció de nutrients, com algunes vitamines del grup B, vitamina K i àcid fòlic en el tram final dels budells, en el colon i recte. *E. Coli* és un bacteri patògen, no obstant, en el seu hàbitat i mentre la flora microbiana de l'individu es trobi en equilibri amb la resta de microorganismes que habiten els seus intestins, la seva presència no provocarà malaltia al portador.

És un bacteri molt utilitzat en el món de la recerca i desenvolupament com a suport en l'estudi de virus. La seva capacitat de reproducció és elevada i curta en el temps (unes 5-8 hores són suficients per a veure creixement en un medi de cultiu), així com per a visualitzar la seva capacitat de mutació. Aquesta capacitat de mutació, fa que hi hagi moltes soques, és a dir, molts genotips de *E. Coli*, d'aquí la problemàtica per la seva resistència a molts antibiòtics.

Vies de transmissió

La via aèria no és una via de transmissió. Ho és la via aquosa o bé el contacte directe amb femtes. Primer, però, els bacteris hauran de sortir dels intestins, i per aquest motiu, es parla de contaminació fecal.

Els vegetals com a aliment, no són un focus o transmissors de *E. Coli*, sinó que ho són els aliments que han estat inoculats amb els bacteris, i que per no ser hàbitats naturals d'aquest microorganisme poden no presentar simptomatologia evident (podriment, olor, etc.) que provoqui alerta. Els vegetals han passat a ser transmissors com a conseqüència d'haver estat inoculats.

La via d'inoculació pot produir-se per reg amb aigua que ha entrat en contacte amb femtes o per adob orgànic que no ha estat correctament fermentat. Les temperatures a les que arriben

les piles de fermentació dels adobs orgànics que s'incorporaran als conreus eliminen la flora patògena. La detecció de *E. Coli* és una de les anàlisis bàsiques en el control de qualitat d'aigües, ja siguin potables o per neteja.

Riscos i prevenció

Els riscos estan relacionats a una incorrecta gestió, ja sigui d'adobs orgànics i/o de la qualitat de l'aigua, i amb el grau de patogeneïtat dels microorganismes. La patogeneïtat de *E. Coli* té dues vessants, competència en el medi (hoste-pacient) i/o toxicitat. En el primer cas, un cop dins de l'organisme hoste la seva reproducció altera la flora microbiana habitual, competint i desplaçant els microorganismes beneficiosos per a l'absorció de nutrients. En el segon cas, produeix metabòlits tòxics per a l'hoste.

En el cas de *E. Coli* que ha provocat l'alarma a Europa, la soca s'ha mostrat principalment tòxica per als pacients. I una curiositat, la presència de la toxina *shiga*, pròpia dels enterobacteris *Shigella* spp., fet que demostra la seva capacitat de mutació i d'intercanvi d'informació genètica entre gèneres i no tan sols entre espècies. El grau de patogeneïtat ha estat elevat per la seva resistència als antibiòtics i la capacitat destructiva dels teixits.

Malgrat el que ha succeït a Alemanya, es disposen d'eines adequades per pre-

venir i controlar el risc alimentari, com són l'anàlisi de perills i punts de control crítics (APPCC), la traçabilitat i les bones pràctiques d'higiene d'acord amb el Codex Alimentari Europeu, que implantades al sector haurien de permetre detectar el punt del procés de distribució on s'ha produït la inoculació dels bacteris a l'aliment.

L'Organisme Alimentari Europeu és el responsable de determinar i comunicar els riscos en l'àmbit de la seguretat alimentària, però van ser els responsables polítics alemanys els que van donar l'alerta alimentària sense notificació prèvia a aquest organisme i amb repercussions econòmiques greus per als horticultors espanyols, en especial la producció de cogombres. Un fet significatiu i objectiu era que els malalts afectats es trobaven en un radi al voltant de la ciutat d'Hamburg, i els d'altres països hi havien fet estada dies abans.

Després d'unes lleugeres disculpes per les autoritats alemanyes i detectat el focus en una granja de germinats, perquè el tema quedi tancat, cal esbrinar com ha arribat *E. Coli* als germinats, per seguretat i tranquil·litat de tothom. Les últimes informacions responsabilitzen a llavors procedents d'Egipte importades a Europa per Catalunya l'any 2009. És possible aquesta nova hipòtesi? Des de l'any 2009 fins ara, no s'han detectat infeccions greus per *E. Coli*?

Concurs "Rural Marieta"

Participa en el sorteig de **2 caps de setmana per a 2 persones** en una de les fabuloses cases de **Turisme Rural de Catalunya**.

Entra a:
www.producciointegrada.cat
i omple el formulari de participació.

Molta Sort!

Ens trobaràs fent promoció els divendres i dissabtes, **del 23 de juny al 15 d'octubre**, en els centres **Carrefour** de Girona, Figueres, Lleida, Reus, Tarragona, Terrassa, Cabrera, Badalona, Gran Via, Manresa, Gavà, Prat, La Maquinista.

*Aliments locals,
aliments de confiança*

Compra els nostres productes a la botiga online
www.producciointegrada.cat
i participa en el sorteig d'un viatge.

Consell Català de la
Producció Integrada

Telèfon: 973 28 24 81
www.producciointegrada.cat

"Fons Europeu Agrícola de
Desenvolupament Rural:
Europa inverteix a les zones rurals"

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural

"Amb la col·laboració del Departament
d'Agricultura, Ramaderia, Pesca,
Alimentació i Medi Natural de la
Generalitat de Catalunya"

ANÀLISI CRÍTICA DEL MÈTODE PREVIST EN LA LLEI DEL SÒL

EL VALOR DEL SÒL RÚSTIC

Ismael Santonja Ivorra · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 1.122

Aquest article és un extracte de la xerrada que es va fer al Col·legi, a la Demarcació de BCN, el maig de 2011. Tracta sobre la valoració del sòl rústic a l'empara del RDL 2/2008, de 20 de juny, text refós que emana de la llei de sòl 8/2007. Afecta a totes les valoracions del sòl que tinguin per objecte actuacions urbanístiques, expropiacions (sigui quina sigui la legislació que la motivi) i determinacions de responsabilitat patrimonial de l'Administració Pública.

Un dels canvis substancials de l'actual llei respecte de les anteriors, l'article 12, consisteix en considerar el sòl, només, de dues maneres: rural i urbanitzat.

L'altre canvi és el mètode de valoració del sòl rústic. L'article 23 proposa com valorar el sòl rural: capitalitzant la renda (R), la major entre la real o potencial, a un tipus (r) determinat per la pròpia llei. La renda es calcularà segons el rendiment (incloent-hi les subvencions) i descomptant els costos necessaris per a l'explotació. El valor obtingut podrà corregir-se a l'alça en funció de factors de localització (F), fins a un màxim del doble.

$$\text{Valor del Sòl} = R/r * F$$

Tradicionalment el mètode analític ha estat qüestionat per: la dificultat de diferenciar renda i benefici, la subjectivitat en la confecció dels fulls d'ingressos i despeses, l'arbitrarietat en l'elecció de la taxa de capitalització a aplicar i, més recentment, per pretendre explicar el valor de la terra a partir només de la variable renda.

La renda o rendiment "R".

La llei no diu com es determina la renda real. Els manuals diuen que pot interpretar-se de dues maneres:

- La renda com el cànon d'arrendament que es paga per una finca.
- La renda calculada a partir de les dades concretes d'una finca o explotació.

Per contra, respecte de la renda potencial, la llei diu alguna cosa més:

"La renta potencial se calculará atendiendo al rendimiento del uso, disfrute o explotación de que sean susceptibles los terrenos conforme a la legislación que les sea aplicable, utilizando los medios técnicos normales para su producción. Incluirá, en su caso, como ingresos las subvenciones que, con carácter estable, se otorguen a los cultivos y aprovechamientos considerados para su cálculo y se descontarán los costes necesarios para la explotación considerada".

$$\text{Ingressos} - \text{Costos} = \text{Renda potencial}$$

Bàsicament els ingressos corresponen a les produccions que s'hi poden obtenir. En el cas agrícola serà la resultant de la producció potencial pel preu unitari a banda de les subvencions.

Ara bé, existeix gran diversitat de productes i també de varietats, sobretot en el regadiu. L'estimació de la producció admet, també, una certa forquilla de possibilitats. I, finalment el preu, sobretot en cultius de regadiu i de mercat, varia o pot variar de manera ostensible.

Per tant la concreció d'uns ingressos és, o pot ésser, força opinable i discutible entre especialistes.

L'apreciació de les despeses potencials contempla encara més diversitat, en ser major el nombre d'unitats bàsiques, i com a conseqüència les opcions i possibilitats augmenten. És més accentuat en el regadiu que en el secà. Per això és força difícil d'objectivar la concreció de les despeses.

La font d'obtenció de les dades també es pot convertir en una discussió irresoluble.

Només a tall d'exemple il·lustratiu es presenten els resultats d'uns fulls analítics provinents de resolucions de Jurats d'Expropiació d'una localitat del Vallès Oriental. S'hi pot observar les importants diferències apreciatives per a cultius similars.

Cultiu	Ingressos (€)	Despeses (€)	Rendiment (€)
Secà	1.327,30	475,00	852,30
Secà	1.851,60	361,42	1.490,18
Horta regadiu	10.500,00	2.395,00	8.105,00
Horta regadiu	18.200,00	15.264,00	2.936,00

Taula 1. Estimació d'ingressos, despeses i rendiments de dos cultius

La Taxa de Capitalització "r".

La taxa de capitalització representa la rendibilitat que l'inversor exigeix. Però la terra no és ben bé una inversió financera. La variació de la taxa de capitalització fixada per la llei, segons el deute públic de l'Estat en mercats secundaris a tres anys, ha oscil·lat entre juliol de 2007 i març de 2011 del 4,5% al 3,4%, passant pels extrems del 4,73% i de l'1,90%.

I segons el rendiment intern en el mercat secundari del deute públic de termini entre dos i sis anys, la taxa ha oscil·lat més moderadament: entre setembre de 2008 i març de 2011 del 4,34% al 3,676%, passant per puntes del 2,65%.

Veurem ara una taula comparativa entre l'evolució dels preus de la terra i dels cànon d'arrendament. Resultats extrets de l'enquesta elaborada pel MAPA. En aquesta mateixa taula també hi ha el càlcul de la taxa de capitalització obtinguda a partir de les dues dades anteriors i de l'evolució del tipus de taxa legal. El preu de la terra com a mitja, s'ha multiplicat per 1,7 mentre que els cànon d'arrendament han augmentat de mitjana un 1,3. La taxa calculada "r" ha passat del

1,9 a 1,5. En canvi la taxa legal ha evolucionat de forma erràtica, sense correlació amb l'evolució dels preus de la terra (vegeu taula 2).

Anàlisi de sensibilitat de les variables "R" i "r"

Ara veurem la repercussió en el valor final, és a dir, en l'apreciació del valor del sòl, de petites variacions en les estimacions del rendiment, "R" i de la taxa de capitalització, "r".

Variació del rendiment: R i R'

$$I - C = R$$

S'obté el rendiment (R') a partir d'una feble variació dels ingressos (I') i costos (C') determinats:

$$I' = \text{Variació en } I + \text{d'un 5\% en els ingressos} = 5\%I + I$$

$$C' = \text{Variació en } C - \text{d'un 5\% en els costos} = -5\%C + C$$

Ingressos	Costos	Renda	Taxa	Valor sòl
9.000 (I)	8.000 (C)	1.000 (R)	3%	33.333,33 €
9.450 (I')	7.600 (C')	1.850 (R')	3%	61.666,67 €

Taula 3. Exemple numèric a igualtat de taxa de capitalització i rendiments diferents

Aquestes petites variacions en les apreciacions dels ingressos i despeses que, com es pot comprovar a la Taula 1, són molt moderades ens indiquen la repercussió en el valor final: gairebé es dobla el valor.

Variació de la taxa: r i r'

Ingressos	Costos	Renda	Taxa	Valor sòl
9.000 (I)	8.000 (C)	1.000 (R)	4% (r)	25.000 €
9.000 (I)	8.000 (C')	1.000 (R')	2% (r')	50.000 €

Taula 4. Exemple numèric a igualtat de renda i taxes de capitalització diferents

Una variació de dos punts en la taxa de capitalització que, com es pot veure, és força freqüent en la sèrie de la Taula 2, provoca un increment (en aquest cas el doble) molt notable del valor del sòl.

Difícilment es pot compartir l'afirmació dels partidaris del mètode analític quan diuen que es tracta d'un mètode racional. Però la llei diu que els criteris de valoració establerts persegueixen determinar amb la necessària objectivitat i seguretat jurídica el valor de substitució de l'immoble en el mercat per un altre similar en la seva mateixa situació. Això és la definició de valor de mercat i no casa en absolut amb el valor obtingut pel mètode proposat per la llei.

Per tant, prendre la renda de la terra, com fa el mètode analític tradicional, es a dir el propugnat per l'actual Llei de Sòl, com a única variable explicativa per a determinar el valor del sòl és un camí equivocat i condueix òbviament a errors, si el que es vol es saber el valor real o de mercat; a més a més amb la fixació arbitrària de la taxa de capitalització el resultat pot ser desconcertant.

Reflexions finals.

Els defensors del mètode parteixen del fet que l'equació $\text{Valor del sòl} = R / r$, funciona o hauria de funcionar com la fórmula que ens permet calcular la longitud de la circumferència (LC): $LC = 2 * \pi * R$

Sabem que a cada valor de R (radi), li correspon un únic valor de LC. I això no falla mai. Fins i tot és comprovable empíricament. El radi R equivaldria a la renda o rendiment. El número π seria la taxa de capitalització.

Anys	Preus de la terra (preus corrents)		Cànon d'arrendament (preus corrents)				
	Euros / Ha.	Var. % Interanual	Euros / Ha.	Var. % Interanual	Preus/Cànon	"r" en %	Deute Públic rend. intern mercat secundari (2 i 6 anys)
1998	6.125	16,2	120		51	1,9592	4,519
1999	6.823	11,4	130	8,3	52	1,9053	3,663
2000	7.292	6,9	138	5,9	53	1,8925	5,022
2001	7.553	3,6	140	1,5	54	1,8536	4,626
2002	8.026	6,3	145	4,1	55	1,8066	4,165
2003	8.553	6,6	154	5,9	56	1,8005	3,013
2004	9.024	5,5	155	0,6	58	1,7176	3,102
2005	9.714	7,6	162	4,5	60	1,6677	2,681
2006	10.402	7,1	165	1,9	63	1,5862	3,349
2007	11.070	6,4	167	0,9	66	1,5086	4,081
2008	10.974	-0,9	168	0,9	65	1,5309	4,059
2009	10.465	-4,6	163	-3,2	64	1,5576	2,827

Taula 2. Comparativa de preus de la terra, canons d'arrendament i taxes de capitalització. Font MARM Banc d'Espanya i elaboració pròpia.

Es evident que “ R/r ” ens dona un valor de capitalització o d’actualització. La gosadia és considerar aquest resultat com el valor de la terra. Ja que en realitat, no se sap trobar el número π (taxa de capitalització) i tampoc es té clar quan mesura exactament el radi (la renda o rendiment). Difícilment amb aquestes imprecisions per a les dades de partida es pot conèixer la LC, és a dir, el valor del sòl.

El càlcul del valor de les terres és una qüestió no resolta en l’àmbit legal. No existeix una forma rigorosa d’obtenir-lo. I segurament és força difícil de trobar-la, si és que existeix. Possiblement l’anhel dels legisladors de trobar una fórmula objectiva, senzilla i universal, en d’altres paraules, màgica, és això: inexistent.

Existeix una doctrina consolidada pel Tribunal Constitucional de preu just com a valor de substitució, és a dir, que amb l’import econòmic de la indemnització s’hauria de poder adquirir un bé de les mateixes característiques que l’expropiat. Per tant qualsevol mètode valoratiu aplicat a l’expropiació hauria de complir les condicions de l’anterior afirmació.

El mètode analític de la Llei del Sòl amaga una operativa molt subjectiva

El mètode analític emprat en la Llei de Sòl, sota un revestiment o aparença de racionalitat i objectivitat, en realitat amaga una operativa molt subjectiva, i amb la fixació de la taxa de capitalització, pot convertir-se en el més irracional dels mètodes.

Les referències continues, en la legislació vigent, a corregir les possibles desviacions respecte del valor de mercat, porta implícita la necessitat i possibilitat de conèixer aquest valor de mercat. Aquesta és una prova de la debilitat de la pròpia llei i del fracàs del mètode valoratiu propugnat.

**instituts
odontològics**

‘Molt més que una Clínica Dental’

Aprofita les **avantatges** de pertànyer al **COETA**

Gaudeix de les **condicions especials**
per col·legiats (i familiars) del Col·legi oficial
d’Enginyers i Perits Agrícoles de Catalunya

22€
Higiene
Bucal

GRATIS
1a visita, revisions,
i radiografies intrabucals

20%
Dte. a tot tipus
de tractaments

12
Finançament a 12 mesos
sense interessos. Altres
opcions a consultar

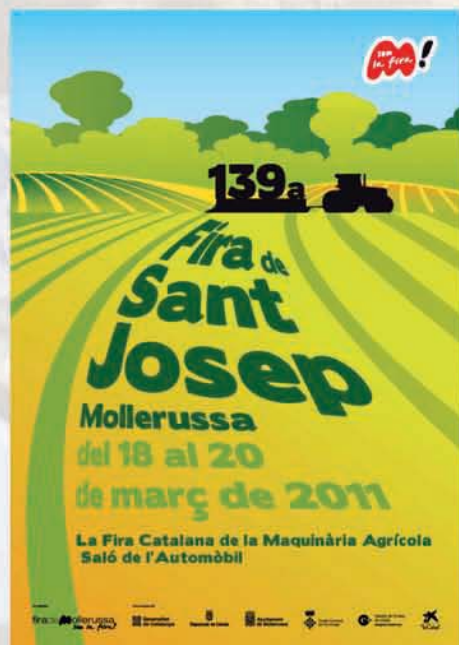
Barcelona Diputació, 238 (933 426 400)
Barcelona Sardenya, 319 (934 570 453)
Barcelona Av. Madrid, 141 (934 394 500)
Barcelona Ramon Turro, 246 (932 247 770)
Barcelona Neopàtria, 55 (933 601 070)
Girona de la Rutlla, 49 (972 426 400)

Tarragona Av. Prat de la Riba, 23 (977 249 966)
Badalona Av. Martí Pujol, 254 (933 894 331)
Cornellà Mn. Jacint verdaguer, 6 (934 741 932)
Granollers Pl. Josep Barangé, 10 (938 793 228)
L’Hospitalet Bruc, 51 (932 615 800)
Manresa Mn. Jacint Verdaguer, 15 (938 774 597)

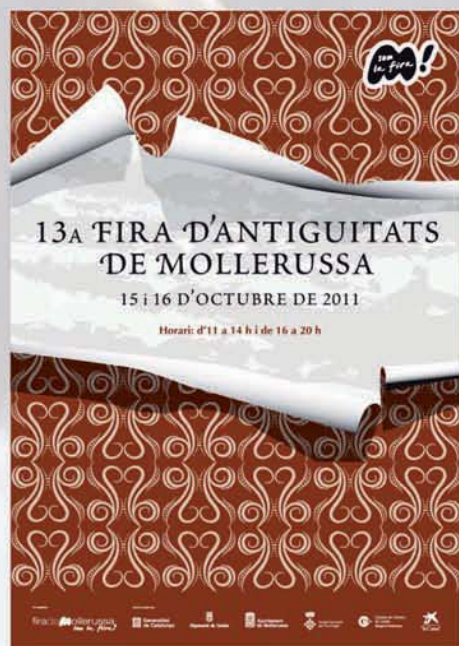
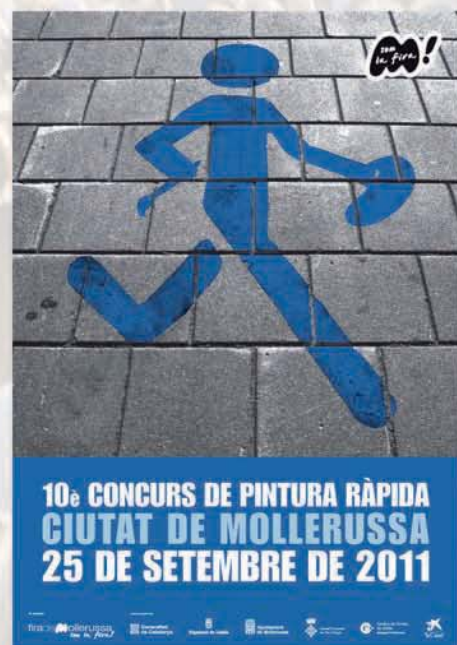
Mataró Iluro, 90 (937 577 181)
Sabadell Sant Joan, 23-31 (937 275 396)
Sant Boi Mallorca, 40 (936 613 500)
Terrassa Galileu, 213 (937 333 368)
Vic Rda. Fcsc Camprodon, 11 (938 869 400)
Vilanova Libertat, 89 (938 105 858)

Propera obertura:
Lleida (902 119 321)

Preguntes per la nova
Ortodòncia Transparent
invisalign
Blanquejament gratuït inclòs!!

firademollerussa

VOLEM ZEPAS BUCÒLIQUES O EL REG SEGARRA-GARRIGUES?

Francesc X. Miarnau · Enginyer Tècnic Agrícola i Empresari Agrícola · Col·legiat núm. 521

La Catalunya Oriental comença a l'Est on s'acaben les carenes muntanyenques costaneres del Montsant i comencen les prepirinenques del Montsec. És una continuació de la Vall de l'Ebre on només hi ha vegetació espontània i frondosa a la llera dels rius pirinencs que la travessen de Nord a Sud, amb cabdals regulars d'aigua i els rius que baixen de les serres costaneres secs bona part de l'any. La climatologia continental extrema dóna per naturalesa un caire desèrtic a bona part de les comarques de la Segarra, la Noguera, l'Anoia, el Segrià, les Garrigues i la Llitera.

Romans i àrabs van iniciar el canvi amb petits assuts i desviacions del cabdal dels rius Segre, Noguera i d'altres afluents per fer aliments instal·lant xarxes de reg i d'altres aprofitaments que esdevenen la base de bona part dels regs de les hortes de Lleida i de la Franja de Ponent.

Als segles XIX i XX es desenvolupen les dues obres hidràuliques que transformaran deserts salobrencs en el que avui constitueix la base agrària de treball i econòmica d'aquesta Catalunya Oriental i Franja de Ponent, amb les aigües dels rius Segre, Noguera Ribagorçana i Cinca que són els canals d'Urgell i l'Aragó i Catalunya.

Pràcticament 200.000 hectàrees veuen canviar el color argilós i blanc salobrenc, vegetació d'espart i salades amb fauna reduïda a uns quants rèptils, àcars i escurçons, d'hiverns freds i ventosos, i calors caniculars a l'estiu, per uns colors verds d'alfals, blat de moro, arbres fruiters, granges de bestiar, temperatures suaus, ombres i braços d'aigua que conviden a consolidar cases i pobles pròspers, deixant enrere penúries i misèria. No va quedar ni una sola hectàrea exclosa de la possibilitat de reg natural dins de l'àrea regable.

Aquesta obra, susceptible de millora, i en constant modernització es va iniciar i realitzar amb recursos i mitjans limitats, que res tenen a veure amb els

Tram en funcionament del Canal Segarra-Garrigues

actuals, però amb la voluntat i l'entusiasme d'uns homes i polítics dels quals avui en cal prendre lliçó: Manel Girona, Joaquín Costa...

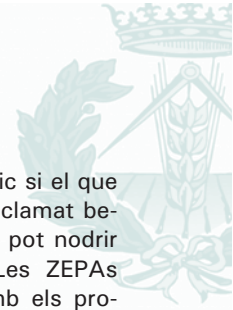
Les terres a l'esquerra del Canal d'Urgell (la Segarra, les Garrigues i part del Segrià) van quedar tal com eren i la seva gent van ser espectadors arraconats del pas de l'aigua. No era un mur, era una trinxera d'aigua corrent que aïllava dos móns, l'un ple d'oportunitats i del progrés que portava el reg, l'altre de conformisme i resignació a l'empara de la divina providència.

Ara fa uns 28 anys es va començar a posar en marxa una idea redemptora, pensada el 1790, per a fer arribar aigua a la marge esquerra de les terres de l'Urgell: el Canal Segarra-Garrigues. La previsió era regar 70.000 hectàrees de terres seques i àrides, que amb l'esforç i constància dels seus pagesos donen mitjanes de producció de 2.000 Kgs de cereal, 150 Kgs d'ametlles o 500 Kgs d'olives per hectàrea. Molts anys aquestes produccions són pràcticament inexistents. La ramaderia salva o salvava l'economia, arrelant al terreny

una població cada cop més envellida, que s'ajuda de jubilacions o sous obtinguts en indústries agroalimentàries o de serveis a Guissona, Tàrraga, Cervera o Les Borges Blanques.

Doncs bé, aquestes són les condicions que es volen imposar, per a que en quedi testimoni per a les properes generacions. A la meitat del terreny amb els seus pobles i persones, cultius de secà marginals se'ls vol negar el dret a regar amb l'excusa de la protecció de les aus. Dit d'un altra manera: 42.000 hectàrees de les 70.000 queden excloses del reg a plena concessió i es declaren a tret de bolígraf sobre el plànol com a Zones d' Especial Protecció de les Aus (ZEPA).

Com s'ha decidit? Grups ecologistes com Seo Bird Life o Ipcena liderats per personatges en busca de protagonisme, desig de domini territorial i maneig dels recursos, és a dir, dels diners han fet arribar a Brussel·les uns estudis sobre la importància del trastorn ambiental, la necessitat de protecció d'aus estepàries a bona part de l'àrea regable, assenyalant les millors terres i pa-

ratges de la manera més aleatòria possible i gens raonada perquè quedin tal com estan o amb reg de suport. Concreus sense futur quedaran inamovibles per les futures generacions, que això sí, podran contemplar i gaudir-ne com si d'un museu de la prehistòria agrícola es tractés.

Les produccions que donen aquests secans es generen per inputs mínims, la inseguretat per a que siguin rentables, obliga estar pendent dels capricis climatològics i minimitza la inversió i despesa agrícola. Els recursos que es destinen a la seguretat productiva d'un regadiu mouen l'aportació de matèries primeres, energia, comerç, transports com a mínim el 80% del valor del producte final que obtindrà el pagès i que beneficia a la societat que l'envolta. Però n'hi ha més, el producte obtingut per l'agricultura es transforma i arriba al consumidor elaborat o transformat amb un valor cinc o sis vegades més alt que el valor inicial. Això crea riquesa exportable o disminueix la despesa per importacions en un país on ambdues coses són prou necessàries. Si parlem de repercussió social, l'ocupació que generen els conreus de reg extensius per cada 15 hectàrees és d'un lloc de treball, en fruiters cada tres hectàrees suposa un ocupat i en el cas dels fruits secs (ametllers) cada sis hectàrees un lloc de treball nou. En terres de secà nomé s'ocupa una persona per cada 200 hectàrees.

La inversió pressupostada al Canal Segarra-Garrigues és de 1.600 milions d'euros per a una obra acabada previsiblement el 2014. Algunes veus parlen d'una inversió inassumible i poc rendible. No hi ha dubte que és una inversió elevada. El valor de les 70.000 hectàrees segons el Cadastre té una mitja de 1.500 €/hectàrea, que dona un valor a la futura àrea regable d'uns 105 milions d'euros. Certament el preu es marca en el moment de fer una transacció de compravenda, que en alguns casos pot arribar a ser de 6.000 €/hectàrea i en altres fins i tot es pot regalar la terra per no haver de pagar-ne la contribució.

Quan arriba l'aigua a una finca, el seu valor pot arribar a ser de 15.000 a 20.000 €/hectàrea. En tenim testimoni als nous regs de l'Algerri-Balaguer, de Torres de Segre o d'Alfés. Com a conseqüència el valor de les terres de l'àrea regable a una mitjana de 18.000 €/hectàrea suposaria 1.250 milions d'euros. La revaloració de la zona seria d'uns 1.145 milions d'euros. Evidentment, si només se'n reguen 28.000 hectàrees la revaloració queda dràsticament reduïda a 504 milions d'euros.

El canal Segarra-Garrigues no és una obra faraònica, és una obra necessària al complet, les 70.000 hectàrees necessiten transformar-se en reg per a la futura consolidació del territori, per abastir d'aliments a la població, per crear llocs de treball i poder generar re-

meses de diner a l'erari públic si el que volem és mantenir el tant reclamat benestar social, que només es pot nodrir dels recursos productius. Les ZEPAS raonades, consensuades amb els propietaris i no imposades dictatorialment per grups de pressió i partits polítics que s'autodenominen progressistes i que condemnen 42.000 hectàrees a la involució, la ruïna i l'abandonament, i que ho fan sense cap mena de raonament científic que ho justifiqui, que posen davant del benestar de les persones el dels animals. Per contrastar-ho preguntin a certs propietaris, perquè a la dreta d'un camí es pot regar i al de l'esquerra és ZEPA?

L'agricultura i la ramaderia raonada, productivament mesurada amb la utilització de recursos propis, produeix aliments dels quals en som deficitaris i dependents. Crea llocs de treball dels quals estem força mancats (tenim cinc milions d'aturats); crea riquesa per al comerç (8.000 botigues tancades darrerament a Catalunya); però a més a més, descontamina i regenera l'atmosfera ja que una hectàrea de fruiters o de blat de moro absorbeix més de 50 tones de CO₂ cada any i allibera O₂.

Senyors ecologistes, facin-s'ho mirar i amb la seva disfressa verda, grenyes i barbes sense polir no enlluernin a la gent innocent que no n'entén ni coneix el paper tan important que fa la pagesia.

El president de la Generalitat, José Montilla, el Secretari General del Ministeri d'Agricultura, Josep Puxeu i el Conseller d'Agricultura, Joaquim Llena amb el president del Canal Segarra-Garrigues, Josep París a la inauguració del canal

| AGRICULTURA DE PRECISIÓ

Jesús Domingo Martínez · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 1.091

Davant de les grans crisis alimentàries que va patir Europa al llarg del segle XIX i la primera meitat del XX provocades per malalties i plagues (míldiu de la patata, escarabat...), per les baixes produccions en cereals, per deficients mitjans de transport, etc., l'aparició i divulgació de fertilitzants químics i de fitosanitaris va ser la solució. En pocs anys, Europa va passar de la fam a l'autosuficiència i d'aquesta a ser excedentària.

En una conferència sobre "Història de la Fertilització", que va fer Oriol Comas, antic President del Col·legi i soci d'Agropres al Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles de Catalunya, em va sorprendre sentir-li afirmar que: *"A finals del segle XIX, va haver-hi una gran fam. Els països més afectats van ser els nòrdics, especialment Suècia. Aquest fet va provocar un gran èxode de suecs cap Amèrica". Apareixen els primers fertilitzants químics i es produeix un canvi total, Europa passa de grans fams a ser excedentària. De veure's obligats a emigrar a ser punters mundialment"*.

Aquestes consideracions em van portar a dues conclusions:

1. Costa d'entendre que avui els grups de pressió contra els fertilitzants químics i contra els fitosanitaris siguin els hereus directes dels que van ser capaços de redimir-se gràcies als fertilitzants. Costa entendre que els europeus del Nord de la Unió Europea (UE), siguin els principals contraris a l'agricultura mediterrània basada avui en la producció hortofructícola intensiva.
2. Que només amb fertilització d'origen orgànic no es pot nodrir una població creixent. És molt bonic pensar-ho i queda molt bé el dir-ho, però només serveix per passar gana com els nostres avantpassats.

Als nostres dies en parlar d'una agricultura tradicional ens estem referint a aquesta agricultura, que de tradicional en té ja molt poc però que és moderna. En aquesta agricultura, caracteritzada tradicionalment per la lluita per a la protecció del conreu, ha existit una tendència a la utilització de productes d'origen químic que en principi són molt efectius. Aquesta tendència es va accentuar després de la Segona Guerra Mundial, quan el desproveïment de la població generà un augment en les demandes d'aliments les quals calia respondre amb un desmesurat augment en les produccions a qualsevol preu.

Els fertilitzants químics i els fitosanitaris són imprescindibles per a obtenir bones collites, però també per alimentar a la població. Amb més de mil milions d'humans (1.040) que passen gana no ens podem permetre el luxe de prescindir-ne, però, alhora hi ha una forta pressió a la societat occidental i una, cada cop més gran, sensibilització pel medi ambient i pel canvi climàtic. Sensibilitat que no podem passar per alt. D'altra banda la utilització sistemàtica i un escàs control dels productes químics està comprovat que pot ser el responsable de dos fenòmens freqüents als camps de conreu: resistències i efectes rebot. L'aplicació d'un nematocida, insecti-

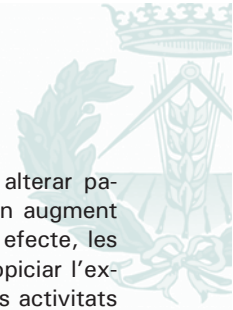

cida o fungicida suposa l'acció d'una dosi letal que provoca la mort d'un alt nombre d'individus.

Al darrer Saló Professional de Viveristes, que cada setembre té lloc a Girona, he pogut veure productes fertilitzants i fitosanitaris més respectuosos amb el medi ambient que garanteixen una major seguretat dels aliments amb menys residus. Aquesta és una tendència que s'està verificant en totes les produccions (agrícoles i ramaderes) i no només per part de grups ecologistes i Administracions, sinó per part de les pròpies empreses productores. Els mateixos comercials tenen una sensibilitat més gran envers la venda de productes més respectuosos.

Quan el tractament evoluciona en el temps, passa a configurar una dosi que, sense ser letal, sí que és estressant, fet que provoca, per una banda l'aparició de resistències i per l'altra l'augment de la taxa de multiplicació dels adults supervivents generant cada vegada un major banc d'individus cada vegada més resistents a la substància química en sí. Aquests dos efectes s'accentuen quan l'acció no és selectiva contra l'agent que es vol gestionar o quan afecta a fauna auxiliar, i en aquest cas, es generen grans desequilibris poblacionals i eventuais aparicions d'organismes oportunistes.

Gràcies a l'estat del benestar en el que vivim se'ns ha facilitat la possibilitat de consumir productes amb una traçabilitat, control i qualitat que deriven del perfecte coneixement per part de consumidor de les substàncies utilitzades per l'agricultor al llarg del cicle de cultiu, generant una confiança plena. En aquest sentit, la lluita integrada i l'agricultura ecològica -basades en armes naturals- es posicionen com a alternatives clares. No és casual que tant les grans indústries químiques multinacionals com les empreses d'àmbit nacional estiguin realitzant grans esforços d'inversions en I+D per al desenvolupament de noves línies orgàniques.

Els productes compostats de substàncies sintetitzades per la pròpia natura basen la seva eficàcia en la utilització de metabòlits secundaris, enzims i toxines generades per les plantes, fongs i bacteries, entre altres, a causa de la seva interacció amb el medi. En el cas dels metabòlits secundaris, es tracta de substàncies no vitals per a la supervivència, creixement o reproducció del vegetal, produïdes per ell mateix, i que li confereixen avantatges competitius respecte a la resta d'espècies vegetals. Trobem doncs, metabòlits secundaris tan importants com terpens, al·lòids i compostos responsables d'efectes ben coneguts sobre la protecció de conreus com els compostos fenòlics. En el cas de toxines i enzims, es tracta de substàncies generalment de natura proteica i origen orgànic amb gran potencial d'acció sobre gran part de substrats i medis.

Els fongs i bacteries són els organismes que descomponen qualsevol cadena tròfica per excel·lència. El seu sistema digestiu exogen fa que la seva alimentació s'efectuï en el medi en el que se situen mitjançant la secreció d'enzims i toxines amb capacitat per usar teixits amb gran especificitat i obtenir molècules simples que sí poden absorbir i metabolitzar.

Aprofitar els beneficis de la microbiologia de fongs i bacteries per atacar teixits d'organismes oportunistes és una pràctica coneguda, però les particulars condicions (temperatura, humitat, pH, etc.) en les que els organismes poden desenvolupar-se i començar a segregar toxines i enzims fan que sigui una pràctica d'ús limitat i poc efectiva.

El món de la Microbiologia es mostra com un camí il·limitat si s'és capaç de generar i extreure els enzims i les toxines específiques generats pels descomponents, deixant de banda, en conseqüència, la dependència de factors externs.

Donada l'alta especificitat i origen de les molècules orgàniques generades per fongs i bacteries, el ventall que s'obre davant nostre és innegablement ampli. D'una banda, s'obté la possibilitat d'orientar esforços a episodis concrets sense alterar organismes en equilibri o fauna auxiliar, i de l'altra la utilització de molècules orgàniques redueix el risc d'aparició de resistències en les poblacions al tractar-se de molècules que es troben de manera natural en el medi.

Com a exemple d'aplicació vull comentar que l'estudi de *"Los mecanismos implicados en la resistencia de las plantas a estreses osmóticos inducidos por microorganismos autóctonos promotores del crecimiento vegetal (hongos micorrízico arbusculares y rizobacterias)"*, ha estat premiat amb un accésit en la XII Edició del Premi Fertiberia a la Millor Tesis Doctoral.

I és que la manca d'aigua, que patim els darrers anys en algunes zones, es perfila com un dels problemes més greus que abordarà la humanitat durant aquest segle. A Espanya, les zones àrides i semiàrides constitueixen gairebé la meitat del territori nacional, fet que el converteix en el país europeu amb més extensió de zones amb risc de desertificació.

Una de les estratègies que permeten a les plantes desenvolupar-se en ambients mediterranis i tolerar l'estrès hídric, a més a més de les estrictament fisiològiques, tals com la reducció de l'àrea foliar i canvi en les relacions hídriques (en alguns casos amb abscissions de les fulles, etc.) és la seva associació amb microorganismes rizosfèrics (fongs i bacteries). Aquests microorganismes són fonamentals per a incrementar no només el potencial exploratori de les seves arrels i millorar

la captació de nutrients i aigua, sinó també per alterar paràmetres fisiològics que confereixen a la planta un augment de la capacitat de resistència a l'estrès hídric. En efecte, les interaccions microbianes en la rizosfera poden propiciar l'expressió de respostes bioquímiques, tals com certes activitats fotosintètiques o enzimàtiques (en relació amb el metabolisme de l'amoni, el metabolisme oxidatiu, acumulació de proteïnes, prolina, espècies reactives d'oxigen, etc.), en resposta de defensa enfront a estressos de tipus osmòtic.

En la tesi que he comentat s'han investigat els mecanismes mitjançant els quals la interacció entre fongs formadors de micorrizes arbusculars (MA) i rizobacteris promotors del creixement vegetal (PGPR) autòctons protegeixen les plantes davant de l'estrès hídric. Concretament, s'ha trobat que la co-inoculació de bacteris i fongs MA autòctons contribueix a l'ús més eficient de l'aigua per les plantes. La inoculació de bacteris autòctons va millorar la micorrizació per fongs MA autòctons i els seus efectes sobre la captació i transport d'aigua, la captació de nutrients (N i K) i les activitats enzimàtiques rizosfèriques de les que depèn el cicle de nutrients: deshidrogenasa, fosfatasa i glucosidasa. Els fongs MA autòctons van mantenir la població bacteriana inoculada a un nivell més alt al llarg del temps i incrementà l'àrea radicular i la producció d'arrels tant secundàries com terciàries. També es va constatar un efecte directe i estimulador dels bacteris autòctons sobre el desenvolupament del fong MA en cultiu dixènic (miceli extern, producció d'espores, arbúscles, vesícules i BAS)

Es pot concloure que la inoculació dirigida de fongs MA i PGPR autòctons va millorar la capacitat de la planta per a captar aigua i nutrients en condicions de sequera i va incrementar resistència/tolerància de les plantes davant de l'estrès hídric, potenciant la seva capacitat de desenvolupament i supervivència en ambients mediterranis.

Penso que des del punt de vista tècnic el món de la microbiologia és el camí de la nova agricultura, més tecnològic si pot ser i al mateix temps més natural que l'actual.

Nota. La autora de la tesi comentada es la Adriana Marulanda Aguirre. Doctora Enginyer Agrònom per la Universitat de Granada, i ha estat dirigida pel Doctor: José Miguel Barea Navarro.

AGRICULTURA, FORMACIÓ I TRANSFERÈNCIA A HOLANDA

Josep Lluís Lavilla · Enginyer Tècnic Agrícola · Coordinador nacional Europea-E · Col·legiat núm. 1.231

Holanda és un país industrialitzat on els sectors agraris i agroindustrials tenen una importància econòmica i social elevada. És un país molt innovador i tradicionalment orientat a l'exterior, on la formació està considerada un pilar fonamental pel futur del país.

Aquest article és fruit de la informació recollida per l'autor en un seguit d'intercanvis amb col·legues holandesos i de viatges a aquest país en el marc de projectes europeus de formació agrària, desenvolupats els darrers anys.

L'agricultura

L'agricultura i horticultura ornamental juguen un paper important a l'economia holandesa. Aquest sector ocupa el 3% de la població activa i genera el 2,2% del PNB, però si a més a més li sumem la indústria i el comerç agroalimentari, aquest conglomerat representa el 10% del PNB.

Holanda ocupa el tercer lloc entre els principals països exportadors d'aliments del món, darrera dels Estats Units i de França. Representa una quarta part de les exportacions europees d'hortalisses i els seus principals clients són Alemanya i el Regne Unit.

Les 1,9 milions d'hectàrees de superfície agrària útil, estan ocupades per:

Pastures		985.000 ha
Conreus Extensius (cereal)		814.000 ha
Horticultura		116.000 ha
Arbres fusta		7.800 ha
Hivernacles	Flor	3.600 ha
	Planta	2.400 ha

La producció ramadera és important, la qual cosa també els ocasiona problemes amb els purins. El nombre de caps de bestiar és de:

Porcí	11'2 milions de caps
Vaquí	3'8 milions de caps
Gallines/pollastres	79'2 milions de caps
Oví	1'2 milions de caps
Galls d'indi	1'1 milions de caps

L'agricultura i la ramaderia produeixen un Valor Afegit Brut (VAB) d'uns 21.096 milions d'euros, éssent els principals sectors:

Horticultura ornamental	7.980 milions €
Ramaderia extensiva	4.608 milions €
Ramaderia intensiva	3.836 milions €
Cultius anuals	2.217 milions €

Al 2004 hi havia unes 85.000 explotacions (120.000 al 1993), que ocupaven a unes 236.000 UTA, de les quals 69.000 eren contractades i 167.000 familiars. La renda neta agrària per explotació, l'any 2003, va ser de 40.000€. Ara bé, hi ha moltes disparitats en funció de l'orientació productiva i de l'anualitat. El 2003 van ser:

Avicultura de posta	176.000 €
Hivernacles-plantas ornamentals	118.000 €
Hivernacles-horta	88.000 €
Hivernacles-flors	50.000 €
Agricultura extensiva	41.000 €
Granges lleteres	37.000 €
Granges porcines	-20.000 €
Avicultura de carn	-2.000 €

La indústria agroalimentària és molt important. Hi ha unes 4.825 empreses que ocupen a 140.000 treballadors i generen una xifra de negoci de 40.100

milions d'euros. Els subsectors principals per ordre d'importància econòmica són, carn, llet, pinsos, i begudes.

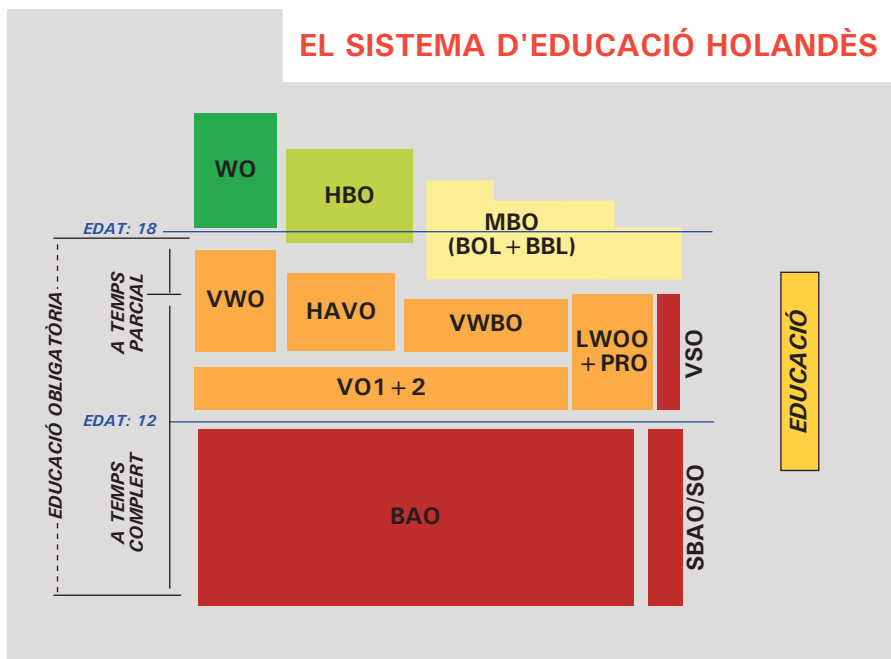
Holanda sempre ha estat un país de comerciants i la venda a l'engròs de productes agroalimentaris és encara avui en dia molt important. Hi ha unes 11.400 empreses que ocupen a uns 134.000 treballadors i que generen una xifra de negoci d'uns 71.000 milions d'euros. Només al sector de la flor i planta ornamental hi ha més de 2.300 empreses que ocupen a més de 25.000 treballadors.

El sistema educatiu

L'educació a Holanda és obligatòria dels 5 als 18 anys, encara que dels 16 als 18 es pot compaginar amb una feina. La secundària obligatòria (VO) comença als 12 anys i els joves tenen tres possibilitats, fer la pre-universitària (VVO) que dura sis anys, la general (HAVO) que dura cinc anys o la pre-professional (VMBO) que dura quatre anys (12-16 anys). Els dos primers anys totes tenen una sèrie de matèries comunes. De la formació pre-professional (VMBO) els alumnes passaran a fer una formació professional de grau mitjà (MBO).

L'educació superior se subdivideix en formació professional superior (HBO) a la qual s'accedeix amb el HAVO i la universitària (WO) on arriben els alumnes que han fet el batxillerat llarg (VVO) o pre-universitari. Totes dues estan regulades per la mateixa legislació. La formació professional superior és molt variada, hi ha més de 250 qualificacions, impartides per unes 50 organitzacions. Les institucions de HBO són responsables de la programació i de la qualitat dels cursos que imparteixen. El control de qualitat el fan les pròpies institucions i auditors externs (comitès de revisió). La Inspecció de l'Educació Superior supervisa la qualitat del treball dels comitès de revisió.

EL SISTEMA D'EDUCACIÓ HOLANDÈS

La formació i capacitació agrària:

Aquesta formació és responsabilitat del Ministeri d'Agricultura, en estreta relació amb el Ministeri d'Educació. Engloba l'educació secundària pre-professional (VMBO), la formació professional de grau mitjà (MBO), la superior (HBO) i la universitària (WO). Altres tipus de formació agrària són els cursos curts per a adults i els cursos d'aprenentatge de pràctiques agrícoles (sistema d'al·ternança).

La formació professional de grau mitjà (MBO) pot ser a temps complet (BOL) o parcial (BBL). Tant la pre-professional (VMBO) com la de grau mig (MBO) s'imparteixen en centres educatius agraris de diferents institucions, entre les que destaquen el Wellantcollege, Clusius College, Helicon Opleidingen i els AOC (centres de capacitació agrària). La formació pre-profesional agrària també s'imparteix en altres escoles de secundària obligatòria. Durant l'any escolar 1999/00, vuit escoles de secundària obligatòria (MAVO) s'havien fusionat amb centres de capacitació agrària (AOC).

Hi ha un centre superior de formació de professors per als nivells VMBO i MBO, que és l'Stoas Hogeschool i una universitat especialitzada en les ciències agronòmiques, mediambientals i dels aliments, la de Wageningen.

Cal mencionar també els quatre Practical Training Centres (PTCPlus) que juguen un paper important en la capacitació dels tècnics i professionals del sector.

Per a la formació continua hi ha un mercat lliure on les AOC, escoles superiors d'agricultura, universitat de Wageningen i organitzacions professionals hi participen. Hi ha cursos obligats com ara el d'aplicador de fitosanitaris, impartits pels AOC, segons un programa del Ministeri d'Agricultura; altres cursos curts a demanda de col·lectius de pagesos, jardineros, etc amb un certificat final i aquells que són *unitats capitalitzables* de currículums oficials per a obtenir un diploma de formació professional (MBO).

El finançament és molt divers. El Ministeri d'Agricultura finança els cursos obligatoris (ex: aplicadors fitosanitaris), però la resta no ho són al cent per cent. N'hi pot haver de finançats per les organitzacions professionals i d'altres pagats pels empresaris, treballadors i en sistema mixt.

Transferència tecnològica

L'assessorament agrari holandès ha anat canviant al llarg del temps. Entre 1950 i 1980, el Ministeri d'Agricultura ofería directament els serveis d'assessorament als pagesos, mitjançant un Servei d'Extensió Agrària. La planificació de les accions era de dalt a baix i el finançament 100% públic.

A partir de 1980 i fins al 2005, el Ministeri d'Agricultura i els productors comencen a col·laborar i la planificació de les accions és tant de baix a dalt com de dalt a baix. L'any 1995 el finançament era 50% empreses i 50% públic. D'aquest últim, la majoria era en base a projectes concrets, com podia ser la reducció de l'ús de pesticides.

A partir de l'any 2007 el sistema es privatitza quasi en la seva totalitat, existint diverses xarxes d'assessors. Les empreses financen el 85% i el 15% restant va a càrrec del govern, en base a uns projectes determinats.

A nivell de xarxes d'assessors, la més important és l'organització DLV (<http://www.dlv.nl>) (http://www.dlvplant.nl/index_en.html), nascuda de la desaparició del servei holandès d'Extensió Agrària. Altres xarxes d'assessors són la LTO (<http://www.lto.nl/>), la ZLTO (<http://www.zlto.nl/>) i la LLTB (<http://www.lltb.nl/>) per la regió de Limburg. La majoria de xarxes han estat creades a iniciativa dels propis productors. També hi ha consultors privats, als quals els productors poden recórrer.

Hi ha algunes activitats finançades per l'Estat, com pot ser la posada al dia de la normativa comunitària (condicionalitat, ús de fitosanitaris, etc), però l'assessorament tècnic i econòmic avui en dia el paguen els productors.

CONGRÉS ESTATAL DE FORMACIÓ I CAPACITACIÓ AGRÀRIA

EUROPEA-ESPAÑA DEBAT A REUS ELS REPTES DE FUTUR

Josep Lluís Lavilla · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 1.010

Del 27 al 29 d'octubre de 2010 va tenir lloc a Reus el Congrés Estatal de Formació i Capacitació Agrària que, com cada any, organitza la xarxa de formadors i capacitadors agraris EUROPEA-Espanya. Aquest congrés va comptar amb el suport del Centre de Formació i Estudis Agrorurals, del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, i va aplegar més de 60 persones provinents de quasi bé totes les Comunitats Autònomes de l'estat.

El matí del primer dia es van presentar els resultats del seminari sobre *Empresa agrària i formació*, realitzat a Pamplona a finals d'abril del 2010 i que és un dels 5 seminaris previstos dins del projecte europeu CHAVET. Aquest projecte estudia els reptes de futur als que s'enfronten les escoles agràries europees i elabora propostes per adaptar-se. A continuació, una representant del Ministeri d'Agricultura de França va explicar el sistema de formació agrària del país veí, on, la formació agrària, fins i tot la de nivell universitari, és competència del Ministeri d'Agricultura.

Per cloure les ponències del primer dia, representants del Departament d'Educació i del Servei Català d'Ocupació de la Generalitat, van explicar la implantació

La implantació dels cicles formatius va centrar un dels debats

dels nous cicles formatius de la família agrària, el projecte *Qualifica't*, i els aspectes més rellevants de la formació ocupacional a Catalunya. A la tarda es va visitar la plantació d'olivers i el molí d'oli de l'empresa La Boella, a la Canonja, i a continuació es va fer una visita guiada dels principals monuments de la Tarragona romana.

El matí del segon dia, representants del Departament d'Agricultura de la Generalitat van exposar la situació actual i les

perspectives de futur de l'agricultura catalana i del sistema de transferència de tecnologia al sector agrari català. Posteriorment, els representants de les diferents Comunitats Autònomes van presentar les dades de la formació agrària reglada i ocupacional als seus territoris i els nous projectes en els que estan treballant. A la tarda es va fer un viatge tècnic al Priorat, visitant una plantació de vinya, els cellers Cal Pla i Vall-Llach i la casa rural Cal Porrera, tot això a Porrera.

Visita dels assistents al congrés a la Tarragona Romana

El darrer dia es van realitzar 4 tallers: formació reglada, formació continua, formació a distància i de la formació per a la incorporació i emprenedoria. Les conclusions van ser llegides al plenari. La cloenda del congrés va anar a càrrec del Secretari General del Departament d'Agricultura, qui va felicitar a EUROPEA per la feina realitzada i va animar a seguir treballant per la millora de la formació i de la capacitació agrària, ja que són elements claus per al futur del sector.

Les ponències, conclusions dels grups de treball i altra informació pot ser consultada a la Web: http://www.europeaespana.es/actividades/Congreso_Reus.html.

fira agrària de **santmiquel**

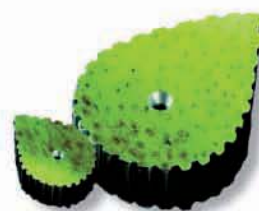
57 SALÓ NACIONAL DE LA MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

eufrófruit

26 SALÓ INTERNACIONAL DE LA FRUITA

Lleida,
del **29 de setembre**
al **2 d'octubre de 2011**

La 57 edició de la Fira Agrària de **Sant Miquel** i la 26 edició d'**Eurofruit** de Lleida es presenten com a punt de trobada per a les primeres empreses del sector agrari. Els distintius de qualitat, innovació i experiència ens avalen com a fira de referència, tant a escala estatal com europea.

La cita ineludible.
Participi com expositor.

973 70 50 03

santmiquel@firadelleida.com

Fira de Lleida

HISTÒRIA I EVOLUCIÓ DE LA DEMARCACIÓ DE TARRAGONA (1948-2011)

UNA LLARGA TRAJECTÒRIA

Joan Gamundi · Perit Agrícola · Col·legiat núm. 1.010

Fa molt temps que el company Joaquim Mª Vilà Tintoré, el col·legiat més antic de la demarcació, ens va donar un petit dossier sobre la fundació de la delegació del Col·legi a Tarragona així com del seu desenvolupament. Ell és un testimoni molt valuós per definir la nostra història des de l'any 1948 fins als nostres dies.

Creació de la delegació

L'any 1948 un grup de companys que treballaven principalment en organismes oficials, com la Jefatura Agronómica, el Cadastre, el Port, i en alguna casa comercial, es van anar reunint per parlar de crear una delegació a Tarragona integrada en el Col·legi de Catalunya. I, a l'empara de l'Ordre de creació de Col·legis Oficials de Perits Agrícoles del Ministeri d'Agricultura i del suport de Col·legi de Catalunya, creat el 27 de novembre de 1947, van decidir constituir-la.

El perit agrícola Manuel Vilà de Salvador, enviava una carta a tots els companys del Camp de Tarragona en la qual es proposava una primera Junta, que se sotmetia a votació (*Vegeu document 01*).

Donava la casualitat que *el delegado provincial de sindicatos* de l'època era perit agrícola, i això es va saber aprofitar.

La primera junta es va formar el 29 de juliol de 1948 i estava integrada per:

President: Francisco Aromir Torrelles

Secretari Tresorer: Manuel Vilà de Salvador

Vocal: Josep Mª Muntané Yglesias

Rest a de col·legiats: Julián Salguero, Eduardo Mínguez i Joaquim Mª Vilà Tintoré.

Una junta que va durar poc. Les reunions es feien a la Jefatura Agronómica de Tarragona ubicada al carrer Real núm.2, segon pis. La segona junta es va convocar el 21 de setembre de 1948 i quedà constituïda per:

President: Manuel Vilà de Salvador

Secretari Tresorer: Joaquim Mª Vilà Tintoré

Vocal: Julián Salguero Franch

En un comunicat que dirigia el nou president al nou Tresorer de data del 20 d'octubre de 1948, li comunicava que havia estat *agraciado* amb aquest càrrec després de la votació de l'assemblea general (*Vegeu document 02*).

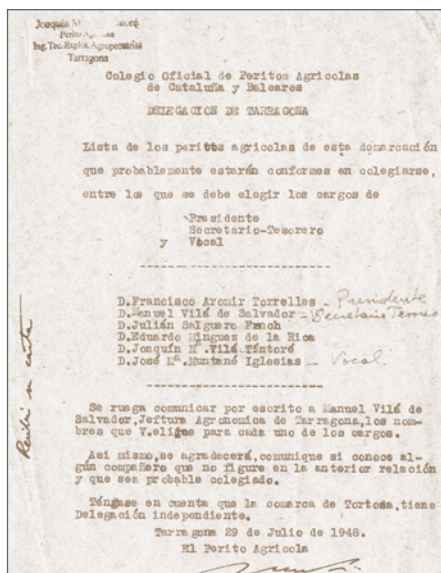
La tercera junta estava formada pel president Manuel Vilà i hi entrà com a secretari tresorer en Josep Mª Muntané Yglesias i com vocal Joaquim Mª Vilà Tintoré.

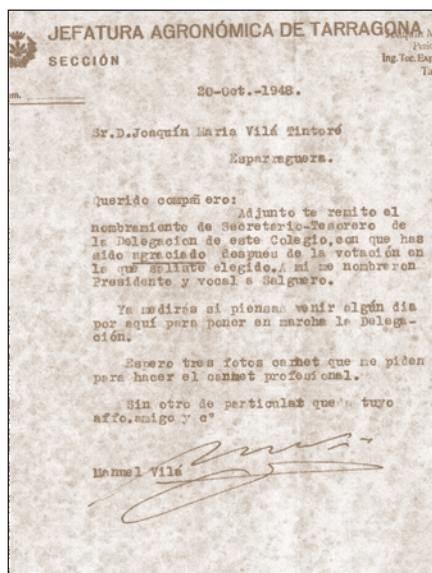
Manuel Vilà de Salvador

Si us hi fixeu aquests col·legiats històrics, avui són jubilats amb 86 anys, però amb una vida social i col·legial molt activa. Fa un temps que Muntané va donar al col·legi de Catalunya tots els seus llibres d'agricultura. Anys enrere va desplegar per les comarques tarragonines una gran activitat divulgativa i formativa sobre fitosanitaris. Només és mort Manuel Vilà, que va finir el 10 de maig de 1969 als 62 anys, precisament quant sortia de treballar com a Cap de Secció de la Jefatura Agronómica de Tarragona. Segurament l'estrès i d'altres condicionants li van provocar l'ictus cerebral. Una de les seves grans passions era la Tarragona romana i medieval, que en aquells temps no tenia la importància que te ara.

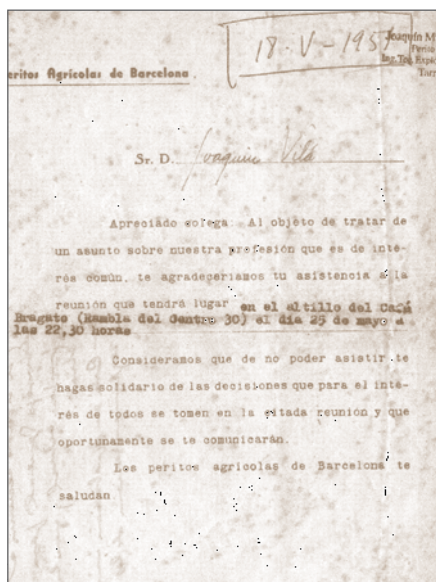
Joaquim Mª Vilà Tintoré m'ha explicat que l'any 1950 va entrar com a cap del Serveis Agropecuaris de la Diputació de Tarragona. Ell va ser qui va promoure la compra de Mas Bové per part de la Institució Provincial. Un Mas que ha

Document 01

Document 02

Document 03

estat el bressol de l'IRTA i de la pròpia Escola de Capacitació Agrària, que ja havia creat la Diputació amb el nom de Pujades de Frías. Després es va transferir a la Generalitat.

Col·legi i Delegacions

Segons ens comenta Vilà Tintoré, ell va ser convocat a la reunió al cafè *Bragato* de Barcelona a la Rambla del Centre, 30 a les 10,30 de la nit. Una trobada promoguda per molts perits agrícoles que volien un millor funcionament del Col·legi de Catalunya, tot demanant l'ampliació de la seva Junta i donar-li un major dinamisme i representativitat. Era el 25 de maig de 1951. I es va aconseguir. Cal recordar que en aquella època el Col·legi abastava Catalunya i les Balears (*Vegeu document 03*).

No era una conspiració, però sí una mena d'oposició. Com hem dit la junta va ser ampliada i es va fer cas de les propostes que se li van exigir.

Tensió a la demarcació

El 17 d'abril de 1954 per ordre de la junta, el secretari del Col·legi de Perits Agrícoles de Catalunya i Balears des de la seu a la Rambla de Caputxins, 16 envia un ofici a Joaquim Mª Tintoré per tal que aquest reculli tota la documentació de la demarcació i la doni a la demarcació de Tortosa. La junta de Catalunya la presidia aleshores en Joan Pere Vila Hors i el secretari era Josep Clua Valls. S'estava en ple procés de reorganització de les demarcacions, que aleshores es deien delegacions. I es van escollir nous delegats i noves juntes.

D'acord amb que m'han explicat la Demarcació de Tortosa, amb un nombre important de perits agrícoles, amb una potent Estació Olivatera, una forta implantació del Cadastre i l'explotació i direcció de les finques del Delta, generaven molts lloc de treball per a la nostra professió a les Terres de l'Ebre. Des de Tortosa, Ramon Lamote de Grignon Nicolau, president de la delegació remetia una carta a Tintoré, en la que li deia que després dels acords de la reunió de Barcelona, i havent transcorregut un temps prudencial, li comunicués com estava la gestió i s'enviés tota la documentació.

Aquesta qüestió va fer que el 4 de maig de 1954, el president de Tarragona, Manuel Vilà, presentés la dimissió quedant Vilà Tintoré al front de la Demarcació i com a únic col·legiat. Aleshores es va fer un inventari de documents, materials, objectes i diners existents i s'aixecà acta signada pel President sortint i el Col·legiat encarregat. Un autèntic col·lapse per l'evolució de la demarcació. Vilà Tintoré ens diu que van anar passant els dies, i no va lliurar a Tortosa el que li sol·licitaven. Ben al contrari, amb paciència i tenacitat va anar remuntant la Delegació i l'1 de maig de 1955 ja tenia 12 col·legiats.

Aleshores es reunien a la seu del Cadastre de rústica de Tarragona, a la

Rambla Nova. Va ser reelegit president en diverses ocasions fins l'any 1968 que la presidència passà a mans de Maurici de Sivatte Algueró.

Una nova etapa

Maurici havia finalitzat la carrera l'any 1956, i havia treballat al Cadastre de Girona. Es va col·legiar a la Demarcació de Barcelona, i avui és el segon col·legiat més antic de Tarragona. L'any 1960 s'incorporava a l'Estació Enològica de Reus, on ha desplegat una gran activitat en tot el procés de desenvolupament dels cultius del Camp de Tarragona, molt especialment la vinya, l'olivera, l'avellaner i l'ametller. Va formar part de l'equip investigador del control del *Badoc de l'avellaner*, plaga que afectava molt aquests arbres. L'equip presidit pel recordat i ja difunt Enginyer Agrònom, Ramon Vidal-Barraquer i Marfà (nebot del Cardenal i germà del professor a l'Escola, Josep Mª Vidal-Barraquer), va guanyar el premi convocat per la Diputació pel control de la plaga. Però parlar d'en Maurici es parlar de la història contemporània del Col·legi, ja que durant molts anys ha estat secretari del Col·legi de Catalunya, membre de la junta des de 1956, i autèntic fundador de Munitec, de la que va ser secretari executiu. Munitec es va constituir l'any 1974, i està consolidada arreu

Maurici Sivatte i Joaquim M. Tintoré recollint les plaques de 50 anys de col·legiats

Reunió al nou pis l'any 2003 amb Santi Llurba, Esteban Largo, Oriol Santos i Joan Solé entre altres

de l'Estat com a Mútua dels ETA. Seria molt interessant fer una entrevista a cor obert a en Maurici, ja que ens podria explicar moltíssimes coses.

Maurici de Sivatte va presidir la Demarcació de Tarragona entre 1968 i 1975, donant pas a Joan Barris Vaquero. L'any 1979 Sivatte va tornar a ser escollit fins el 1988, any que ho va ser Fèlix Casas Bosch. Tot així va seguir formant part de totes les juntes i avui encara les assessora arran de la seva gran experiència i formació.

Pis al carrer Gasòmetre

Josep Mª Font Mestres es escollit president l'any 1992 i es consolida la compra d'un pis, com a seu de la Demarcació, per un valor de sis milions de pessetes, al carrer Gasòmetre, 20. Aquest fet implica un gran relleu de la Demarcació.

Al 1999 i va ser escollit Carles Miranda Estrampes i com a vicepresident Santi Lluïsa Fortuny. Carles Miranda contracta la primera administrativa i posa uns horaris d'atenció a l'oficina. Conjuntament amb Catalunya s'inicia la informatització del Col·legi. En el transcurs d'aquest temps mor el recordat Josep Mª Font d'un trist accident en una de les seves explotacions a Riudoms. Santi Lluïsa és escollit president l'any 2005, després d'haver-ho fet interinament durant un any arran de la dimissió de Carles Miranda

Són prop de 63 els anys que té la Demarcació de Tarragona i el Col·legi de Catalunya. Se n'han passat de tots colors, molts fundadors i gent força activa que han lluitat pel col·legi ja han mort.

Accés a la seu del Col·legi a la Demarcació de Tarragona, al Carrer Gasòmetre.

Nosaltres a la Demarcació recordem amb estimació Josep Mª Font, Manuel Vilà, Josep Mª Bobet (finit l'any passat) l'entranyable Esteban Largo, Josep Santacana o Pedro Gálvez entre molts altres, ja que la llista la podem fer molt més llarga.

Però hi ha un factor positiu, les ganes de la gent jove de participar a les activitats col·legials. Per exemple al sopar de Sant Isidre d'aquest darrer any érem prop de 50 persones. I a les visites tècnico-culturals hi ha força participació. La Demarcació s'ha informatitzat totalment, i s'edita setmanalment una agenda electrònica en la que es comunica als 145 associats les principals activitats formatives que hi ha previstes. Aquesta agenda també s'envia a altres institucions o empreses de tipus social, econòmic o comunicatiu. Tot el correu és electrònic, si be queda algú que de-

mana l'enviament tradicional. La junta està integrada pel propi Santi Lluïsa com a president, Gisela Andrés com a vicepresidenta, Josep Lluïsa Lavilla com a Secretari, Segis Garcia en qualitat de tesorera, i els vocals: Eduard Bes, Oriol Santos i Carlos Solano. D'aquesta junta a la primera que he citat han passat 63 anys!

Ara s'albiren moments difícils, en un procés de canvi dels col·legis professionals. Com ha passat al llarg d'aquests 63 anys les dificultats se superaran com sempre: amb tenacitat, dedicació, visió de futur, solidaritat i sobretot amb el recolzament del col·legiats als projectes i accions que es puguin presentar i aportar. Al setembre hi haurà eleccions, un altre pas decisiu pel futur de la Demarcació de Tarragona. Les noves generacions de col·legiats hi tenen molt a dir.

CULTIDELTA

www.cultidelta.com

C./Goya, 42
43870 AMPOSTA (Tarragona)
Cultius: Ctra. Amposta-Freginals, Km 2'2

Cultidelta
planta autòctona

Telf: 977 05 30 13
Fax: 647 46 06 33
E-mail: info@cultidelta.com

DE LA FIL-LOXERA A LA POSTMODERNITAT

VINS EMPORDANESOS, MÉS D'UN SEGLE DE TRADICIÓ

Eduard Puig i Vayreda · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 2.718

Aquesta és una reflexió personal sobre el vi empordanès que en els darrers anys ha viscut una transformació qualitativa important i ha aconseguit una presència significativa als mercats vitícoles amb segell de prestigi. Cal, no obstant, re-cular una mica en el temps per a valorar l'evolució històrica de la vinya en aquesta comarca —potser la més antiga— en la producció de vi a Catalunya. No cal anar als orígens grecs de les nostres vinyes, ni tampoc veure la llarga evolució dels vins empordanesos els darrers vint segles.

Per acotar aquesta reflexió partirem de 1879, any en que la fil·loxera, procedent de França, va començar a destruir les vinyes empordaneses provocant un trasbals econòmic i social només comparable —segons molts autors— al sotrac que va patir l'agricultura catalana amb motiu de les guerres dels Remences.

De la invasió de la fil·loxera a l'Empordà en va resultar :

- La destrucció de 21.000 hectàrees de vinya de les quals només se'n van replantar amb ceps americans prop del 40% de la superfície (unes 7.000 hectàrees),
- Un model vitícola nou: peu americà, necessitat d'empeltar, poda en vas, marc de plantació no mecanizable, explotacions petites i formes contractuals obsoletes (rabassa morta) destinades a portar problemes a llarg termini com el conflicte rabassaire durant la II República,
- Malgrat el canvi de model vitícola no hi ha una millora substancial en la qualitat del vi com ho indiquen diversos treballs d'agrònoms comarcals com Francisco Jordi Romañach, publicats a la revista de l'IACSI,

Amb aquestes bases es va reconstruir la vinya empordanesa i, en general, la catalana, amb el temor constant que la producció vitícola fos insuficient per abastir els mercats. Uns mercats importants ja que al 1900 el vi era un aliment important en la dieta popular. Les primeres dècades del segle XX corresponen l'època dels fraus, no només a Catalunya sinó també a d'altres zones productores importants de França i Itàlia. El temor que la producció fos insuficient va impulsar a creació de les vinyes de massa, això és, grans superfícies de vinya plantades amb varietats molt productives però de poca qualitat (el cas més significatiu és la plantació massiva del cep *Aramon* al Llenguadoc)

Aquest criteri, probablement erroni, porta a la sobreproducció incrementada pels fraus (fabricació de vins artificials o allargament de les collites amb sucre o alcohols) que provoquen una forta caiguda dels preus i s'entra en una època de greus dificultats per als viticultors que estan a les mans dels interessos dels grans comerciants.

Aquestes foren les causes, agreujades en aquelles regions per la importació de vins de les colònies del nord d'Àfrica

que, a ben pocs quilòmetres de l'Empordà, provoquen l'any 1907 les violentes revoltes vitícoles al Midi francès amb manifestacions massives que arriben en ocasions als 600.000 viticultors i que donen com a resultat una forta repressió amb sis morts i una llei antifrau de difícil aplicació. Aquests importants moviments socials tingueren forta repercussió a casa nostra.

Una altra data important per la viticultura catalana és l'any 1906. L'any de l'aprovació i entrada en funcionament de la Llei de Sindicats Agrícoles, el primer pas per a la creació dels cellers cooperatius. Els primers van ser impulsats per la Mancomunitat de Catalunya i, en alguns casos, construïts per arquitectes de gran renom com Josep Puig i Cadafalch o Cèsar Martinell. Aquests cellers suposen una eina eficaç per als viticultors, units per lluitar contra l'especulació i el monopoli del comerç. A l'Empordà caldrà esperar fins l'any 1931 amb la construcció del Celler Cooperatiu d'Espolla, per a que aquest moviment cooperatiu vitivinícola arrel·li amb força a la comarca impulsat per homes del sindicalisme agrari com Carles Jordà, Francesc Mascort o Carles de Camps.

El primer terç del segle XX el mercat del vi empordanès es defineix per l'alternança entre les pujades i baixades de preus, en el clàssic diagrama en forma de dents de serra en el que s'acostumen a presentar les estadístiques de molts productes agrícoles. La guerra del 14, amb descens de la producció a França i un increment del consum, per la proxi-

mitat estimula l'exportació de vi empordanès i, per tant, es revifen les cotitzacions. Durant els anys 20, fins i tot algunes empreses estrangeres com la suïssa Jules Riotton s'estableixen a l'Empordà per exportar vi a Suïssa i a Alsàcia. Aquells anys d'eufòria comercial una sola empresa exportava cada setmana més de 20.000 litres de vi a Suïssa, una xifra força significativa per la modesta producció empordanesa.

A partir de 1931 i amb els primers cellers cooperatius la Mancomunitat de Catalunya juga un paper molt important a la comarca. A banda de l'estímul en la creació dels cellers, també per l'assessorament que fan els Serveis Tècnics d'Agricultura. Tècnics qualificats com Isidre Campllong, Erasme d'Ymbert, Lluís Guitart, Llorenç Badell entre d'altres intervenen un moment o altre en la planificació i funcionament dels cellers cooperatius empordanesos, fent el primer pas, molt tímid, en la millora de les elaboracions. El propi Francesc Playà, tècnic arrelat durant molts anys a la comarca, arriba a l'Empordà l'any 1936 destinat pels serveis tècnics de la Generalitat.

En publicar-se el 1931 el primer *Estatuto del vino* (primer intent de regular la producció a nivell estatal), la comarca de l'Empordà no hi figura com a DO protegida, la qual cosa suposa que en aquells moments la producció vitícola empordanesa no tenia especial rellevància, ni quantitativament ni qualitativament.

El període de la Guerra Civil 1936-39 representa un parèntesi gens positiu pel sector que està marcat per les col·lectivitzacions de diverses empreses, àdhuc cooperatives, amb greus mancances tant en la producció com en la gestió dels cellers.

Els anys posteriors al conflicte civil, des del punt de vista productiu i econòmic són els de l'autarquia, fins a començament dels 60 amb el *Plan de Desarrollo* i altres mesures de liberalització econòmica impulsades pels tecnòcrates del règim. El sector del vi empordanès, com el d'altres zones productores d'Espanya, excepte les més capdavanteres (Rioja i Xerès), entra en la dinàmica comercial de fortes oscil·lacions dels preus i caiguda del consum que desemboca en una situació crònica de produccions fortament excedentàries. Les destil·lacions reguladores per eliminar vins del mercat són

la destinació obligada de molts vins mediocres i el descens del consum obliga a campanyes, impensables avui en dia, com aquella que aconsellava *Beba vino*, d'eficàcia més que dubtosa, vistos els resultats.

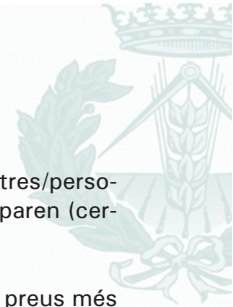
A la comarca de l'Empordà es produeix un fenomen, que vist en perspectiva resultà força negatiu. Es tracta de la dispersió de la producció vitivinícola. Per raons més polítiques que econòmiques, el *Sindicato* vertical del ram va impulsar la fundació d'un nombre excessiu de cellers cooperatius petits, de volum insuficient des del punt de vista de viabilitat econòmica, gestió poc professionalitzada i criteris comercials, econòmics i socials obsolets des de bon començament. També cal remarcar, que possiblement per la situació general del sector vitivinícola al país, salvant alguns casos aïllats, hi hagué poc interès dels empresaris privats pel vi empordanès, circumstància que hagués pogut reactivar la situació deprimida, o almenys poc brillant per la que es passava.

Malgrat això, un seguit de gent continua treballant per aconseguir la vella aspiració dels elaboradors de la comarca que no era altra que la concessió d'una Denominació d'Origen per als seus vins, un instrument legal que acreditava una certa qualitat, reconeixia l'autenticitat de l'origen i facilitava la seva introducció als mercats exteriors.

A l'empara de la Llei 25/70 (nou *Estatuto del Vino*), l'any 1972 i amb caràcter provisional es concedeix aquest reconeixement als vins de l'Empordà-Costa Brava que fou la denominació inicial, significat una esperança pel sector i un nou pas cap a una autoexigència de qualitat. És just recordar els homes que la van fer possible, amb més voluntarisme que mitjans. Tot i que en un ordre arbitrari i salvant els oblots involuntaris foren: Modestos Domínguez, Josep Olivada, Jaume Torrent, Joaquim de Clamores, Francesc Vall-llossera, Josep Gispert, Miquel Mateu, Francesc X. Santamaria, J. Coll i qui signa aquest article, que en vaig ser el primer secretari.

A les acaballes del segle XX el model vitícola i enològic sorgit de la crisi de la fil·loxera està esgotat o superat tècnicament, econòmicament i socialment.

No es poden menystenir els esforços meritoris d'alguns cellers per a elaborar, amb mitjans relativament precaris (tant

tècnics com financers) per a elaborar vins de millor qualitat i comercialitzar vins embotellats que projecten el nom de la comarca i comencen a donar una imatge de marca col·lectiva als vins de la DO Empordà (Vinya Ferriol, Don José, Vinya Orlina, Tinto cazador, Gran Recosind, Garnatxa d'Espolla... en són bons exemples). Però aquests esforços resulten insuficients, possiblement per basar-se en una viticultura obsoleta, en la utilització de varietats tradicionals que no responen a la demanda i/o a la moda, per la important descapitalització de les empreses, la lenta incorporació de les noves tecnologies i estructures comercials molt rudimentàries.

L'únic intent innovador i diferenciador per al vi de la comarca fou la idea d'elaborar totes les empreses de la DO, l'anomenat *Vi novell d'Empordà* i posar-lo al mercat al novembre, a imitació d'algunes zones franceses. Aquesta iniciativa, força suggestiva i original, va tenir un gran èxit inicial, tan de mercat com mediàtic, fins al punt que al cap d'uns anys va ser copiada per altres comarques vitícoles catalanes que reviuem així la tradició del vi novell. La moda i els interessos divergents de les empreses fan que aquesta iniciativa innovadora es perdi.

La que en podríem dir la "revolució" dels anys 90 es caracteritza per:

- Primes d'arrencada de la UE. Decreix sensiblement la superfície de conreu i algunes empreses, sobretot cooperatives, viuen crisis irreversibles.
- Irrupció al món del vi empordanès de capital i empresarial forani (immobiliari, automoció, càrnies, etc...), amb els aspectes positius que això comporta (capitalització, modernització, professionalització de la gestió) i negatius (desconeixement del sector, distorsió del mercat, etc).
- Renovació i modernització profunda de les empreses tradicionals.
- Introducció progressiva de noves varietats viníferes de millor aptitud enològica, sobretot per elaborar els nous tipus de vi que es pretén aconseguir.
- Noves tècniques vitícoles (conducció, verema mecànica, aclarit de fruits, control de producció i maduresa, etc).
- Noves tecnologies enològiques (inox, fred, filtració per membranes, ús de llevats seleccionats i d'enzims, etc).
- Major exigència del mercat format per un consumidor més educat (paper de les institucions, INCAVI, DO, Confraria, Universitat)
- L'increment de la moda del vi fa que de *vi aliment* es passi a *vi cultura* i d'aquí a *vi prestigi* (les guies, els premis, els sommeliers, etc). Tot i que això està molt bé, té els seus perills i el que és més important és que l'evolució de la moda no segueix el mateix ritme que la de la vinya.

- Paral·lelament, caiguda del consum de vi (18 litres/persona/any) mentre que begudes alternatives es disparen (cerveza 84 litres/persona/any).

Precisament l'argumentació que es beu més vi de preus més elevats, i per tant amb més valor afegit, és errònia, ja que el 85% del mercat mundial vol vins –bons naturalment– de menys de 6 €/ampolla, una dada que han de tenir molt present els productors.

Cal també tenir cura amb els miratges. Tothom vol vendre els seus vins a 50 €/ampolla, però això només ho assoleixen algunes primeríssimes marques que s'han fet una imatge sòlida i un prestigi de 200 anys com a elaboradors. Altres no tenen imatge ni solera però juguen la carta de ser el vi més car del mercat, avalats per l'esnobisme i alguna guia de la fiabilitat que se li vulgui donar.

El vi de l'Empordà avui té solidesa empresarial, ha recuperat imatge per la seva qualitat, i es comença a saber comercialitzar amb el valor afegit de la marca EMPORDÀ, que significa tot un entorn cultural, des dels grecs fins avui, que altres zones productores i altres països no tenen.

És tot això el que el fa un vi prestigiós, amb forta projecció comercial i amb un futur ple d'esperança.

Agrària Comarcal del Vallès, sccl

Sitja, Magatzem i Oficines:
Autoservei Agrari: Camp Verd
 Camí Vell de Vic, s/n - Tel. 93 846 36 36
 Fax 93 849 53 81 - LLERONA
 08520 Les Franqueses
 Email: cooperdelvalles@gmail.com
 Web: www.cac-valles.com

Fàbrica: Ctra de Ribes, 98
 CORRO D'AVALL - 08520 Les Franqueses

Autoservei Agrari: Camp Verd
 La Cruïlla - Telèfon 93 845 81 31
 08410 VILANOVA DEL VALLÈS

- ENTITAT D'ASSESSORAMENT INTEGRAL AGRARI RURAL
- CONSERVACIÓ VARIETAT MONCADA
- COMPOSTATGE DE GRANJA
- PLÀSTICS PER SOLARITZACIÓ

AGRICULTURA • RAMADERIA • JARDINERIA • ALIMENTACIÓ ANIMAL • EQUIPAMENT RURAL • AGROBOTIGA

INDICACIÓ GEOGRÀFICA PROTEGIDA (IGP) POMA DE GIRONA

| GARANTIA DE BONA FEINA

Venanci Grau · *President de la IGP Poma de Girona* |

Les pomes, juntament amb altres fruites i hortalisses, són cultius tradicionals a les comarques de Girona des de temps immemorials. Des dels seus inicis estaven destinades a l'autoconsum. No hi havia camp o prat sense pomeres. La diversitat de varietats de poma (àcides, dolces, primerenques, tardanes) juntament amb les tècniques de conservació (confitures, compotes, escampades a terra, assecades al forn...) permetia una oferta sostinguda i variada. Tal era la importància de les pomes en la vida dels gironins que ens han deixat tradicions i anècdotes que han arribat fins als nostres dies.

Poma de Girona és una IGP amb seu a la Tallada d'Empordà (Baix Empordà). Les plantacions es distribueixen per les comarques de l'Alt i Baix Empordà, la Selva i el Gironès, ja que tenen un clima privilegiat per la proximitat a la Mediterrània

i als Pirineus. Això ens proporciona unes pomes de color perfecte amb un alt contingut en sucres. Ja fa anys que es treballa per donar a conèixer les qualitats de la Poma de Girona i per posicionar-la com a poma de qualitat al mercat espanyol i al mercat internacional.

Sota el segell de la IGP Poma de Girona produïm les quatre varietats característiques del territori que ens envolta: Golden, Red Delicious, Gala i Granny Smith, cadascuna amb les seves particularitats.

L'any 1962 es va crear la Cooperativa Fructícola Costa Brava (Baix Empordà). El 1965 una altra cooperativa, Girona Fruits, obria les seves portes a Bordils (Gironès), i el 1972 entrava en funcionament la Central Fructícola Empordà, a Sant Pere Pescador (Alt Empordà). Totes destinades a la comercialització de les pomes al temps que oferien als socis la direcció tècnica de les explotacions. Unes cooperatives que han estat sempre a l'avantguarda del sector i han suposat un estímul indispensable per als productors.

La primera unió d'esforços en aquest producte diferenciat va ser la fundació de l'agrupació Poma de Girona el 1987, aleshores com a Associació de Denominació de Qualitat Poma

de Girona, que agrupava les quatre empreses més importants en producció de fruita de Girona.

L'any 2003, davant l'oportunitat de demanar el segell d'Indicació Geogràfica Protegida (IGP), atorgat per la UE, els socis de Poma de Girona van creure convenient apostar per un segell que demostra la qualitat del producte, ja que suposa complir unes rigoroses normes de producció i certificació, així com la vinculació del producte al territori. Aquest últim factor és molt valorat perquè el vincle territorial és total: des de la plantació fins a la poma, ja que tot el procés es fa a la zona de producció.

L'evolució en la formació Poma de Girona mostra com tot i els canvis del mercat, de les preferències dels consumidors i de moltes altres variables, hi ha un factor clau que segueix vigent: la diferenciació de producte, i la seva qualitat. Una qualitat que és resultat de la investigació, l'assessorament dels tècnics i del bon fer dels productors.

En l'imparable creixement dels últims anys, tant en quantitat com en qualitat, hi ha jugat un paper importantíssim la Fundació Mas Badia. Poma de Girona col·labora amb el centre adherit a l'IRTA on hi ha un equip de tècnics especialistes en fructicultura dedicats a investigar sobre adaptació de noves varietats en fruiters o tècniques de protecció. Gràcies al desenvolupament en R+D+I, els tècnics de les nostres empreses poden assessorar rigorosament a cadascun dels productors de Poma de Girona. L'objectiu és obtenir un producte de màxima qualitat i una producció homogènia. Així, tots els fructicultors utilitzen els mateixos mètodes de producció realitzats en el moment òptim, que permeten obtenir uns fruits amb les mateixes característiques i qualitat a totes les plantacions. Això ens permet obtenir una poma d'una qualitat, que es manté durant tot l'any, de manera que el consumidor trobi un producte uniforme.

Poma de Girona es produeix sota la normativa de Producció Integrada (PI) des de 1996. Es tracta d'un sistema de producció d'aliments de qualitat amb mètodes respectuosos amb el medi ambient i la salut dels agricultors i consumidors. Es minimitza l'ús de productes agroquímics i s'apliquen processos que afavoreixen la diversitat de l'ecosistema agrícola en preservar la flora i la fauna autòctones i potenciar l'activitat conservadora del medi rural i del paisatge. Però l'objectiu és anar més enllà d'aquest protocol i per això des de la Fundació Mas Badia es treballa per estudiar i desenvolupar nous mètodes de protecció per als fruiters.

La IGP Poma de Girona dona molta importància a aconseguir una producció de màxima qualitat i el més respectuosa possible amb la salut i el medi ambient. És per aquest motiu que els productors de Poma de Girona participen en el projecte *POM.net*.

El projecte *POM.net* es va iniciar l'any 2000 a Girona per donar resposta a la creixent sensibilitat social respecte la salut, el medi ambient i la sostenibilitat. *POM.net* aplica diferents estratègies de control de malalties i plagues basades en la tecnologia actual que permeten minimitzar les intervencions i controlar les plagues amb mètodes alternatius als químics i que, per tant, tinguin un efecte mínim en la fruita en el moment de la recol·lecció i del consum. *POM.net* és, en definitiva, un pas més enllà de la PI.

Alguns dels mètodes emprats són la utilització del model RIMpro de predicció de la malura del motejat, per a decidir els tractaments i tècniques, com la confusió sexual o la captura

massiva per combatre les plagues. L'objectiu de la confusió sexual és evitar que mascles i femelles es trobin i així evitar l'aparellament i la posta. Per aconseguir-ho s'utilitzen dispensadors de feromones de manera que la concentració sigui prou elevada i uniforme per a que els mascles siguin incapaços de detectar l'olor de les femelles. La captura massiva, consisteix en capturar el màxim d'individus d'una població plaga, mitjançant trampes distribuïdes a les parcel·les que contenen un esquer i amb un sistema que evita que s'escapin. En aquest procés ha estat i és molt important la feina dels tècnics de les empreses i organitzacions de productors de poma, així com el compromís dels productors. L'any 2011, el projecte pilot té ja 23 plantacions (51 hectàrees) que l'utilitzen.

Cal afegir, que la majoria d'aquestes tècniques són d'ús comú a la resta de plantacions de Poma de Girona, que són de PI. Les hores de treball invertides en tots aquests processos es veuen reconegudes amb les certificacions de qualitat de les empreses homologades.

Poma de Girona també forma part de l'agrupació *Fruit Futur AIE*, amb seu a Gimènells (Lleida) i formada per quatre entitats i amb l'IRTA com a soci tecnològic. Fruit Futur es va crear el 2003 i el projecte treballa amb més de 100.000 varietats de fruita per tal d'obtenir noves varietats de poma, pera, préssec i nectarina adaptades a les condicions de producció locals i amb un objectiu clar: buscar la màxima satisfacció del client.

A Poma de Girona apostem per invertir en investigació per obtenir les millors pomes per als nostres clients. Volem oferir-los el millor, i és per això que també invertim recursos en conèixer els gustos i preferències dels consumidors. Es realitzen panells de tast on es recullen els comentaris dels participants sobre el sabor i l'aparença de la fruita. Els resultats orienten a les nostres empreses sobre les preferències de consum.

Però per donar a conèixer el nostre factor diferencial hem tingut molta cura, i ho seguim fent, a l'hora d'explicar què és la Poma de Girona, qui som i què fem per obtenir un producte de qualitat amb unes característiques específiques que li atorguen un valor afegit únic.

El resultat una producció de qualitat i una bona gestió ha posicionat la IGP Poma de Girona com la formació més important de Catalunya en la producció de poma. Avui es ven el 75% de la producció al mercat nacional però les nostres empreses van obrint camí en el mercat d'exportació. Ara, ja es pot trobar Poma de Girona a països molt diferents: des de Regne Unit als Emirats Àrabs o a Xile.

LA RENOVACIÓ DE LA FUNDACIÓ PRIVADA DE L'ENGINYERIA AGRÍCOLA CATALANA

LA FUNDACIÓ DE LA JARDINERIA I EL PAISATGE

Bet Gimeno i Gelabert · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat núm. 1.934

La voluntat de la Fundació des dels seus orígens ha estat la formació integral, el reciclatge i el perfeccionament professional dels enginyers tècnics agrícoles en l'exercici de la seva professió. L'àmbit d'actuació de la Fundació ha estat el dels sectors agrari i agroalimentari, el món rural, el medi ambient, la jardineria i el paisatgisme. Un dels objectius sempre ha estat la promoció de la qualitat, la normalització i la competitivitat dels productes i els serveis del nostre àmbit d'actuació.

El producte estrella de la Fundació ha estat, i treballarem perquè així segueixi, la redacció, difusió i implantació de les normes de referència tècnica dels productes, les tècniques o els procediments utilitzats en jardineria i paisatgisme, les conegudes com a NTJ.

Les Normes Tecnològiques de Jardineria i Paisatgisme són la primera i única referència d'aquestes característiques que s'ha elaborat a l'Estat espanyol.

Les NTJ són un instrument professional i empresarial que no es pot deixar perdre el nostre col·lectiu professional, ans el contrari, són un instrument de treball que cal millorar constantment.

Però cal mirar endavant, la feina feta fins ara és de gran valor i ens ha de servir per afrontar nous reptes. No podem negar-nos a l'evidència que els mercats s'encaminen a un estadi d'unificació econòmic, comercial i tècnic a nivell mundial. I en aquest sentit, la reglamentació comunitària, estatal, de les Comunitats Autònomes i dels Ens Locals és un element que té una gran incidència en els agents dels sectors com el de la jardineria i el medi ambient.

Aquests motius han portat a renovar la Fundació, tan pel que fa al seu nom —a partir d'ara Fundació de la Jardineria i el Paisatge— com pel que fa al seu Patronat. Des de mitjans del mes de març el Gremi de Jardineria de Catalunya i l'Associació de Professionals dels Espais Verds de Catalunya (APEVC), entitats plenament vinculades al sector de la jardineria i paisatgisme de Catalunya, formen part del Patronat. A la signatura de l'acord, el 23 de març, es va convocar a la premsa i es va emetre per TV (Canal Terrasa Vallès).

Amb l'arribada dels nous patrons també arriben energies renovades que ens ajudaran a treballar per fer possibles els objectius de la Fundació i que són:

- Redactar, editar, gestionar i promoure les Normes Tecnològiques de Jardineria i Paisatge com a elements de referència en els treballs vinculats en aquests sectors.
- Promocionar el reciclatge i perfeccionament professional dels enginyers tècnics agrícoles i dels professionals de la Jardineria i el Paisatge, en l'exercici de la seva professió.
- Proporcionar als tècnics les mesures d'ensenyament que tinguin relació directa o indirecta amb la seva professió.

- La intercomunicació i intercanvi d'experiències amb professionals d'altres àmbits territorials estatals o internacionals.
- Promoure la qualitat, normalització i competitivitat dels productes i dels serveis en l'àmbit del medi ambient, la jardineria i el paisatgisme.
- Promoure la investigació, formació i divulgació de tots els àmbits professionals encaminats a la millora de la qualitat del sector del medi ambient, la jardineria i el paisatgisme.
- Promoure i potenciar la qualitat, la divulgació i la normalització dels treballs de jardineria i paisatgisme, amb la participació, intercanvi i transferència de coneixements entre diferents organismes, empreses, associacions, institucions i professionals del sector.

L'equip de la nova Fundació el formen el Patronat i el Comitè Consultor del Patronat (vegeu quadres adjunts). Correspon al Patronat la representació, el govern i l'administració de la Fundació. El comitè és l'òrgan de gestió de la Fundació. Els seus membres tenen preferentment un perfil tècnic perquè puguin realitzar un seguiment constant de les necessitats de l'entitat.

La direcció executiva de la Fundació la desenvolupa la directora, amb l'ajut del Departament d'Administració. La

comissió de les NTJ és la encarregada de l'elaboració de les normes. Els tècnics de la comissió són els responsables de la recerca de la informació tècnica i dels professionals i experts en la matèria de cada NTJ. L'equip de col·laboradors de la comissió el formen, per a cada NTJ, una representació equilibrada de professionals dels diferents àmbits de la jardineria i el paisatgisme, tant públics com privats: d'administracions públiques, empreses constructores i de manteniment, proveïdors i fabricants, centres d'investigació i laboratoris, universitats, projectistes, consultors, així com especialistes a títol individual.

I amb els objectius renovats ens hem posat a treballar. D'una banda s'ha renovat la imatge de la Fundació. I de l'altra s'ha presentat la nova Web amb els nous serveis que oferirem als professionals del sector, així com a les organitzacions tan públiques com privades.

Pel que fa a les Normes Tecnològiques de Jardineria i Paisatgisme dir que se seguiran editant en format paper però també hi haurà un servei de consultes on line amb totes les normes publicades des del seu inici i les revisions posteriors, així com les noves normes que es publiquin. Per a sumar-nos a les noves tecnologies, al progrés, en un món empresarial i professional cada dia més exigent, estem obligats a renovar-nos.

Des de la Revista del COETAPAC fem una crida als tècnics i professionals del sector a col·laborar en els diferents comissions de treballs que posarem en marxa ben aviat.

Esperem que la nostra pàgina web sigui una eina que faciliti la comunicació amb els nostres clients i amb els professionals del sector. Desitgem que us agradi. I us animem a que visiteu la nostra web i hi participeu.

PATRONAT

CÀRREC FUNDACIÓ	NOM	ENTITAT
President	Ramon Lluís Lletjos Castells	Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya.
Vicepresident	Eudald Morera Salis	Gremi de Jardineria de Catalunya.
Secretari	Jordi Carbonell Dalmases	Associació de Professionals dels Espais Verds de Catalunya.
Patró Temporal	Francesc Xavier Vila Miravet	Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya.
Patró Temporal	Jordi Bosch Janer	Gremi de Jardineria de Catalunya.
Patró Temporal	Fernando Lafuente Peláez	Associació de Professionals dels Espais Verds de Catalunya.

COMITÈ CONSULTOR PATRONAT

NOM	ENTITAT
- Francesc Xavier Vila - Joan Salvador Minguet	Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya.
- Jordi Bosch - Santiago Caballero	Gremi de Jardineria de Catalunya.
- Jordi Carbonell - Fernando Lafuente	Associació de Professionals dels Espais Verds de Catalunya.

EQUIP DE TREBALL

NOM	CÀRREC
Bet Gimeno Gelabert	Direcció Executiva
Estefania Rubio Jiménez	Administració
Comissió NTJ	
Xavier Argimon de Vilardaga	Tècnic responsable
Joaquim Bosch Bosch	Tècnic responsable

SERVEIS

ACTIVITAT						
Edició Informació tècnica		Informes Estudis	Auditories	Plec de condicions	Assessoria Tècnica	Organització de cursos i xerrades tècniques
NTJ	Manuale Pràctics Llibres					

PLANTES DE QUALITAT PER A OBRES DE PAISATGISME JARDINERIA, VIVERISTES I REPOBLACIONS FORESTALS

Servei per a tot l'àmbit nacional

Pl. de la Vila, 6
Apartat 2
17400 BREDÀ (Girona)

Tel.: 972 16 02 90
fax: 972 16 04 56
starplant@starplant.biz
www.starplant.biz

INFORMACIÓ JURÍDICA

LA RESPONSABILITAT PENAL

Fernando Escura Seré · *Advocat, Soci-Director de Bufete Escura, President d'HispaJuris*

El 24 de desembre de 2010 va entrar en vigor la reforma del Codi Penal. Aquesta reforma té una important rellevància, especialment per a les empreses. Cal destacar que suposa un canvi substancial en el concepte clàssic de la responsabilitat penal tal com s'entenia a Espanya, en el sentit que la responsabilitat penal sempre corresponia a les persones físiques i no a les persones jurídiques, que per definició no podien executar accions constitutives de delictes. Amb la reforma del codi penal s'introdueix al nostre ordenament el concepte de la responsabilitat penal de les empreses, clarament de tradició jurídica anglesa.

Voldria destacar, sucintament, el canvi i les conseqüències que suposen la imputabilitat d'una persona jurídica en l'àmbit penal, i no merament la dels seus legals representants com venia succeïnt fins ara.

Entre els diferents delictes que poden originar la responsabilitat penal de l'empresa, destacaríem tots els il·lícits lligats a les activitats de la pròpia societat, com per exemple delictes contra els treballadors, frau de subvencions, contra el medi ambient i l'ordenació del territori, delictes contra la propietat industrial, etc.

En virtut d'això les societats i altres persones jurídiques podran ser objecte de penes en dos supòsits que es corresponen amb els denominats models de la imputació i de la culpabilitat de l'organització. En primer lloc, la societat

mercantil serà responsable directa quan els seus empleats o subordinats hagin comès un delicte i els responsables empresarials no hagin exercit sobre ells el corresponent control. En segon lloc, quan els delictes s'hagin comès en nom o per compte de la persona jurídica, i en el seu profit, pels seus representants legals o administradors de fet o de dret.

Alhora, i tan important com els supòsits que puguin suposar una conducta com penalment típica per a una persona jurídica, són les conseqüències o models de pena que a la mateixa se li puguin imposar pels actes antijurídics que se li hagin imputat i acreditat. D'aquesta manera hem de destacar la possibilitat de decretar, en els casos més greus, la inhabilitació per obtenir subvencions i ajudes públiques; per contractar amb el sector públic i per gaudir de beneficis i incentius fiscals o de la Seguretat Social; la intervenció judicial o la prohibició de realitzar aquelles activitats en l'exercici del quals s'hagués comès, afavorint o encobrint el delicte, la pena de multa, o fins i tot la dissolució, la suspensió d'activitats i la clausura de locals i establiments.

Per tot això voldria destacar que el canvi que suposa la reforma del codi penal comentada va més allà d'una simple modificació, suposa un canvi a la cultura jurídica de la nostra societat. Les empreses hauran d'analitzar els seus procediments, especialment els de control i supervisió, per tal d'adequar les seves pràctiques a un estricte compliment de la Llei.

ENTREVISTA AL CONSELLER AGRICULTURA, JOSEP MARIA PELEGRÍ I AIXUT

“CAL RECONÈIXER EL CARÀCTER MULTIFUNCIONAL DE L'ACTIVITAT AGRÀRIA”

Pregunta. *Quina és la política agrària que desenvoluparà el seu govern en el context de crisi actual?*

Resposta. La política agrària de Catalunya ha de venir marcada per un fet irrefutable: els pagesos, els ramaders, els pescadors, els silvicultors i les empreses agroalimentàries són un sector fonamental per a Catalunya, per la seva contribució a l'economia productiva, el desenvolupament rural i l'equilibri territorial. És un sector estratègic per al nostre país i com a tal és tractat. L'agroalimentació és el primer sector industrial de Catalunya, amb clara vocació exportadora i que té una gran hegemonia a l'Estat i a la UE. És un dels primers clústers agroalimentaris d'Europa i ha de ser el motor de la recuperació econòmica, junt amb un sector primari que té en la producció d'aliments un paper clau en la crisi internacional dels preus. Cal reconèixer públicament el caràcter multifuncional de l'activitat agrària, per la seva contribució a la sostenibilitat mediambiental.

Pregunta. *Quins són els principals eixos d'actuació?*

Resposta. Jo els resumiria en 10 punts: assegurar la viabilitat i sostenibilitat de les infraestructures rurals agràries; impulsar i fomentar l'economia productiva i de qualitat, i incentivar la indústria; desburocratitzar i simplificar els tràmits; estimular l'emprenedoria; fomentar el cooperativisme i les organitzacions professionals; promoure la internacionalització, el coneixement i el consum dels productes catalans, i la diversificació de l'economia rural; impulsar la innovació, la formació, la recerca, el desenvolupament i la transferència tecnològica; comptabilitzar i optimitzar les polítiques ambientals amb les activitats agràries, agroindustrials, pesqueres i forestals; defensar el sector i establir un perfil propi de les relacions amb les institucions estatals i comunitàries; i, finalment, cercar fórmules per equilibrar la cadena alimentària i estabilitzar la dinàmica de preus.

Pregunta. *Aquest estiu hi ha hagut tensions per les agressions dels francesos a la nostra fruita. Tot plegat arribava*

després de la crisi de l'E.Coli... Creu que s'ha estat prou àgil en la defensa dels interessos del sector?

Resposta. En tenir coneixement dels fets, hem reclamat a la UE protecció per als camions que transporten productes hortofructícoles cap a França, i garantir d'una vegada per totes la llibertat efectiva de circulació de mercaderies en el si de la Comunitat. La Generalitat ha instat al MARM perquè l'Estat pressioni a les autoritats comunitàries. Hem fet també diverses gestions per aturar el conflicte en instàncies com l'ARELHF. Pel que fa a la crisi de l'E. Coli, és notori que des de Catalunya vam ser molt contundents en reclamar al Govern de l'Estat mesures àgils i diligents, tant en la defensa dels productors com en les relacions diplomàtiques amb les institucions comunitàries. No ho vàiem fer del tot malament quan se'ns va retreure un excés de zel en la defensa dels interessos dels productors catalans.

Pregunta. *La comercialització ha estat el taló d'Aquil·les del sector. En un moment en que costa cobrir els costos de producció treballar aquest tema és més difícil. Quin creu que ha de ser el camí a seguir?*

Resposta. El problema de fons no és la comercialització, sinó la manca d'unitat en el sector per negociar el preu. El productors no estan en situació d'igualtat

respecte als compradors, i per això hi ha deures per a tothom i el sector en té part de responsabilitat. Si hi hagués més concentració de l'oferta, la producció aconseguiria tenir major incidència en les condicions de les operacions, en el preu i en les formes de fer promoció. No sóc partidari de forçar la unitat, però advoco pel consens. A Catalunya tenim exemples molt bons de concentració, d'unitat i d'esforç que posen al mercat la producció a preus més que dignes. No vull posar noms per a no deixar-me'n cap, però hi ha cooperatives de primer i segon grau i altres agrupacions de productors en sectors tan diversos com la fruita, la carn de porc, la carn d'aviram o la de porcí, que negocien amb grans distribuïdores sense que això els suposi estar condicionats al preu. L'objectiu no és una fusió, sinó arribar a un acord amb les Organitzacions de Productors on s'han d'integrar els pagesos i les seves explotacions. Aposto per instruments de gestió de mercat que evitin que una part de la cadena, i en concret els productors, sigui la baula feble.

Pregunta. *Què els diria a les granges que han reduït cabana o pensen en tancar per la manca de liquiditat que pateixen?*

Resposta. La ramaderia representa el 60% de la producció final agrària i, per

tant, té una gran importància econòmica per a Catalunya. El subsector ramader viu moments complicats, i com en tota crisi sectorial, el redimensionament i la reestructuració és inevitable. Tant de bo no hagués hagut de plegar ni una sola granja, però crec que des d'un punt de vista productiu i organitzatiu estem en una bona posició per superar els problemes actuals i que la ramaderia segueixi essent un dels pilars de l'economia agroalimentària catalana.

Pregunta. Un dels reptes d'aquesta legislatura és la Reforma de la PAC. Quines seran les estratègies i peticions per defensar els interessos de l'agricultura catalana?

Resposta. L'objectiu del DAAM és preservar el món agrari català per a que continuï sent un sector estratègic. La nova PAC hauria de servir per assegurar la viabilitat de les explotacions. És un moment decisiu pel repartiment de fons. I nosaltres volem ser-hi. Per això, participarem en tots els fòrums on puguem fer sentir les nostres inquietuds i necessitats. Reclamarem a l'Estat espanyol la defensa d'una PAC forta, simplificada i eficaç que respongui a les necessitats del sector, que compleixi les línies estratègiques 2020 de la UE i que tingui suficient capacitat financera.

Pregunta. La sensació que el camp no és un bon lloc per guanyar-se la vida pesa en les incorporacions de joves. Com es pot invertir aquesta tendència?

Resposta. El relleu generacional és molt important perquè garanteix la continuïtat de l'agricultura i d'agroalimentari que tenen una importància estratègica per a Catalunya com a país, tant des del punt de vista econòmic com social. Per això, treballem en dues línies fonamentals: la formació agrària pels joves que es volen incorporar al sector, mitjançant la xarxa d'Escoles de Capacitació Agrària (ECA) i una important línia d'ajuts per a la incorporació de joves a l'activitat agrària, per tal que aquests nous emprenedors puguin començar amb un projecte empresarial viable que són molt efectius.

Pregunta. Darrerament, sembla que hi ha un gruix de persones, als que s'anomena neorurals que estarien disposats a fer de productors com passa a Europa. Des del DAAM s'ha previst algun pla per afavorir la disponibilitat de terres agrícoles per a aquests col·lectius?

Resposta. A través de la política de desenvolupament rural, que afavoreix noves alternatives de dinamització dels espais rurals i forestals, el DAAM vol estar al costat de tots aquells emprenedors que veuen en el sector una oportunitat de futur. El PDR i els ajuts

“Estem en bona posició per a superar els problemes actuals”

europaus fomenten nous models de negoci a les zones rurals. Vull remarcar la importància de la formació d'emprenedors, una línia de treball que ha de permetre crear líders del sector, amb coneixements, amb experiència i amb capacitat d'aglutinar idees i persones. Volem aconseguir que el sector agroalimentari creï llocs de treball i riquesa.

Pregunta. La formació i la transferència tecnològica són clau per un sector modern. Quin paper hi ha de fer les ECA en un futur a mig termini. Com valora el model formatiu actual?

Resposta. Creiem que hem d'apostar de manera decidida per la innovació, la recerca, la formació, el desenvolupament i la transferència, perquè resulta imprescindible per garantir la competitivitat del sector a Catalunya. L'adaptació a aquest escenari requereix de nous projectes i de noves iniciatives que impulsin la modernització de les empreses agroalimentàries. L'objectiu és fer front als requeriments dels consumidors en una economia cada vegada més globalitzada. Les ECA tenen un paper clau en la formació dels nous professionals, com el paper de l'IRTA en la transferència tecnològica, en col·laboració amb el sector privat, i amb projectes agroalimentaris molt importants tant a dins com a fora de Catalunya.

Pregunta. Els darrers anys ha crescut la tensió món rural i món urbà, especialment en l'impacte de la ramaderia. Per quan una Llei d'Urbanisme específica per al món rural?

Resposta. El món rural i l'urbà han de conviure en un clima de bona relació i normalitat. El Govern de la Generalitat ha posat en marxa mesures legislatives

per impulsar l'economia que afecten al sector, sense rebaixar l'estàndar ambiental i respectant les directives europees. Mesures que faciliten construir noves granges i ampliar les existents, i modificacions de la Llei d'Urbanisme pel que fa als tràmits que són competència de la Generalitat. La filosofia és clara: simplificar els tràmits administratius per afavorir l'economia productiva i que l'Administració no sigui un factor limitant. És cert que més enllà d'aquest impuls, el món rural necessita d'un marc regulador que permeti que la seva activitat productiva no interfereixi en cap dels factors de desenvolupament dels municipis catalans. Aquest equilibri es pot trobar en una llei pròpia o en la modificació del marc actual, que ens haurem de plantejar serenament cercant el consens de tots els agents implicats.

Pregunta. S'ha parlat de reduir els tràmits i la burocràcia, però... quan se n'adonarà el sector?

Resposta. Volem una Administració agrària oberta, propera i eficaç, aliada de pagesos i ramaders. Cal recuperar la confiança i la credibilitat del sector. El diàleg constant, la voluntat de facilitar tràmits i gestions, i la prestació de suport i assessorament són la tònica general en aquesta nova etapa política. Vull remarcar la importància de totes les persones del DAAM, especialment el personal tècnic, clau per desenvolupar i concretar les propostes.

Pregunta. Per acabar, quin creu que ha de ser el paper del enginyers tècnics agrícoles a mig i llarg termini?

Resposta. Les persones són clau pel desenvolupament de qualsevol política, però sobretot les que tenen la formació específica. El seu és un paper preeminent per desenvolupar aquestes polítiques. Els enginyers tècnics agrícoles són clau per la seva tasca tant a l'Administració com en empreses privades i organitzacions. Des de la producció a la comercialització dels productes, aporten un valor afegit que cal potenciar per assolir un sector estructurat i amb més capacitat d'adaptació. Parlem d'un col·lectiu amb una llarguíssima tradició de suport directe als agricultors i ramaders, uns professionals que han sabut establir clarament quin és el seu àmbit d'actuació, les seves atribucions i que avui per avui són clau en la cadena agroalimentària. Des d'un punt de vista de la funció pública, tenen un paper essencial en el disseny de polítiques agràries i de gestió dels recursos. Al DAAM aquest col·lectiu és majoritari i es troben a tot el territori. Personalment, compto i vull comptar amb les seves aportacions i així ho vaig fer saber al Col·legi que els representa.

ENTREVISTA AL CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT, LLUIS RECODER I MIRALLES

“S’HA DE RECONÈIXER QUE LA PROTECCIÓ AMBIENTAL NO SÓN SOLS RESTRICCIONS”

Pregunta. Creu que les competències del seu departament i el DAAM estan clares amb la reestructuració feta?

Resposta. Entenc que la reestructuració que ha fet el Govern ha aclarit les competències relatives al món rural i a l'activitat agrària. D'una banda, el DAAM ha assumit aquelles competències relatives a l'activitat agrària productiva –inclosa la forestal–, des de la producció fins a la comercialització i les relatives als espais naturals protegits, la caça, la pesca i les espècies protegides. En fusionar els departaments de Política Territorial i Medi Ambient i Habitatge, s'han integrat en un departament les competències que afecten al món rural. Aquesta unificació permet una major congruència i coordinació entre les diferents polítiques econòmiques del departament amb els interessos mediambientals.

Pregunta. Els darrers anys ha augmentat la tensió entre el món urbà i el rural. Per quan una Llei d'Urbanisme per al món rural?

Resposta. La Llei d'Urbanisme té com a objectiu ordenar el món urbà. No obstant, fa un tractament del sòl no urbanitzable que facilita el desenvolupament de l'activitat agrària i posa entrebancs a la proliferació d'usos i edificacions alienes –exceptuant les d'interès públic–. Això no treu la necessitat de regular les construccions, com les granges, amb un règim de distàncies per garantir la correcta convivència d'usos i per motius sanitaris i de seguretat alimentària. Hi ha alguns indrets on la ramaderia intensiva està molt concentrada i pot produir impactes difícilment reversibles al medi. Som conscients de la importància de disposar d'una bona regulació del sòl no urbanitzable i d'establir criteris objectius en relació a les activitats que s'hi poden fer i per això s'ha creat una Ponència de sòl no urbanitzable. Al projecte de llei de modificació de la Llei d'Urbanisme ja s'ha previst un procediment específic per a la implantació de granges, que simplifica els tràmits a fer.

Pregunta. Com es pot evitar la pressió que en algunes zones pateixen els agricultors i ramaders catalans?

Resposta. La planificació territorial ha contribuït notablement a alleugerir la pressió sobre els agricultors i ramaders en algunes zones, en establir que les urbanitzacions extensives no han de créixer i que els assentaments urbans ho han de fer en continuïtat amb els sòls urbans i urbanitzables actuals. També ha establert una proporció màxima del creixement urbanístic que poden proposar els POUM en relació a la superfície urbana ja consolidada, i això ha tret pressió al sòl agrícola que no pot reunir aquest requisits.

Pregunta. Cal replantejar el paper i la regulació dels agricultors i ramaders en espais protegits?

Resposta. El paper essencial del sector agropecuari en la gestió dels espais naturals, la diversificació d'hàbitats i la generació de paisatge és cada dia més reconegut i valorat en l'àmbit de la protecció de la natura. Però si som honestos, el sector haurà d'admetre que la protecció ambiental no li aporta només restriccions. Els espais protegits asseguren un espai per a la producció agrària i, a més, obren oportunitats associades a una marca de qualitat de les produccions. La normativa estableix que, en els espais protegits, cal potenciar els usos i les activitats agràries,

cal impulsar el desenvolupament rural i cal establir beneficis tècnics i financers destinats als titulars de finques agrícoles o forestals. No crec que el sector pugui estar en contra d'aquesta normativa. Algú dirà, però, que les exigències ambientals posen traves a la modernització de les explotacions, alenteixen les decisions empresarials o incrementen els costos. Si bé és cert que l'Administració pot millorar la seva agilitat i que el referent del segle XXI no pot ser una postal tradicional del segle XIX, també és cert que la modernització no és sinònim d'intensificació industrial ni aquest és l'únic camí i que les coses es poden fer amb sensibilitat sense sobrecost.

Pregunta. La gestió de l'aigua ha estat sempre sobre la taula. Alguns, com el Ter, han fet néixer plataformes de pàgines que volen garantir-se el dret a regar. Quines seran les línies d'actuació?

Resposta. L'aigua és un bé escàs a Catalunya i aquest Departament ha de vetllar per garantir en primer lloc l'abastament de poblacions, en especial quan es donen situacions de sequera. En el cas del Ter, hi ha hagut un greuge històric, ja que se li han extret massa recursos. Cal trobar una situació equilibrada, per tal de fer compatibles les necessitats dels regants amb el consum d'aigua de boca.

Pregunta. Quin ha de ser el paper dels Enginyers Tècnics Agrícoles en relació a la gestió territorial i la sostenibilitat?

Resposta. L'adequada i coherent gestió territorial requereix d'uns professionals que intervinguin en la planificació i ordenació de l'espai natural, complementari a l'urbà, equilibrada i pactada, que reconegui les activitats agroforestals i que permeti compatibilitzar les polítiques territorials i ambientals amb els interessos del sector primari. La dinamització del món rural, la protecció del medi ambient, la gestió sostenible de l'aigua o el desenvolupament de l'activitat agrícola, ramadera i silvícola, són aspectes que no es podran abordar amb garanties sense la participació activa dels Enginyers Tècnics Agrícoles.

ENTREVISTA COL·LEGIAT – JOSEP MARIA PAGÈS I GRAU

“NO PODEM DEIXAR PASSAR L'OPORTUNITAT D'AMPLIAR LA RECERCA A TOTS ELS SECTORS”

L'assessorament als pagesos ha estat sempre present a la vida professional del que avui és el director de Mas Badià, l'estació experimental que l'IRTA té a les comarques gironines centrada principalment a la fructicultura (producció i postcollita) i els conreus extensius. Té 60 anys i és natural de la comarca del Baix Llobregat, tot i que la seva trajectòria a Girona és llarga i reconeix que “m'agrada la recerca perquè et fa sentir útil, t'omple i és un plaer immens quan veus el resultat d'allò en el que has estat treballant” per això considera que “aquest és un camp en el que encara queda molt camí per a recórrer i no podem deixar passar l'oportunitat de fer-lo de la mà del sector”.

Si fem una ullada enrere, quin balanç fa de l'evolució al sector?

Amb la creació de les ADV es va fer un pas endavant molt qualitatiu en la manera de treballar tant dels productors com dels tècnics. Crec que es va guanyar un espai que va costar d'identificar i de valorar però que s'ha demostrat que és la millor manera de treballar pels professionals assessors i que és determinant per a la producció. El model d'assessors professionals tècnics i formats és indispensable per a fer evolucionar el sector. L'IRTA fa recerca i és un model vàlid i eficient, però necessitem dels professionals que hi ha al territori que fan transferència de la nostra recerca, que la fan arribar als productors. Es una eina de futur i un factor per a la innovació que és vàlid en la fructicultura però també en altres sectors menys explorats.

Quan no existien aquestes xarxes, les cases comercials feien aquest paper. Encara ho fan?

La manera d'assessorar ha canviat però fa anys feien el que no feia ningú. Si no hi ha altres entitats que ho facin aquest encara és un model vàlid. Les explotacions necessiten tenir algú al seu costat.

En el cas de la fruita, hem apostat clarament per l'exportació. Però, ens hem oblidat del consumidor local?

Hem d'arribar als mercats d'arreu però no hem d'oblidar els consumidors locals. Hi ha molts llocs a conquerir i tenim un bon producte per a fer-ho. Els tècnics són clau en aquest camí, ja que cal innovar en tots els processos des de la varietat fins a la postcollita perquè les exigències cada vegada són més grans. Hem d'apostar per trobar les eines que ens permetin collir en el moment exacte, treballar en postcollita per millorar la conservació. I sobretot hem de traslladar aquesta manera de treballar a altres sectors per tal que no perdin l'oportunitat que suposa.

Com passa a altres sectors, és difícil que els nous tècnics es col·legiïn. Què creu que hauria de fer el Col·legi per invertir aquesta tendència?

El Col·legi ha de ser un ens viu, innovador i per això cal implicar els més joves. La culpa de la situació actual és una mica de tots. Els joves no coneixen prou les possibilitats que els ofereix el col·legi i per tant no el valoren, i el Col·legi s'ha oblidat d'explicar què pot fer per ells, que hi poden trobar... ha d'agilitzar la seva estructura organitzativa...

De feina a fer n'hi ha molta. Cal apostar per noves activitats, per la formació i els serveis als col·legiats, ja que no tot és signar o visar projectes. El Col·legi hauria de ser un agent aglutinador dels professionals, un lloc de trobada. Hi ha tècnics que treballant al mateix sector ni es coneixen.

Pla **10** professionals

La tranquil·litat de comptar amb els productes i serveis financers imprescindibles per a l'activitat d'avui.

El **Pla 10** ha estat dissenyat per a oferir els productes i serveis financers més adequats a les necessitats específiques dels professionals i autònoms.

Ara, domiciliant la nòmina a Caixa d'Enginyers, a més d'accedir a **préstecs especials** i disposar de diners per avançat, tindrà un **compte corrent amb condicions excepcionals** i una targeta **Visa Or**.

També posem a la seva disposició un **assessor i planificador financer**, un professional altament qualificat que vetllarà pels seus interessos, oferint-li un assessorament financer totalment adaptat a les seves necessitats individuals.

Li obrim les portes a un gran ventall de productes.

Perquè premiem la seva fidelitat i el compromís amb nosaltres, li oferim avantatges i solucions exclusives:

Descomptes en assegurances, una àrea web d'accés exclusiu amb informació econòmica ampliada, préstecs personals sense comissions, el nostre Servei de Gestió Discrecional de Cartera d'Inversions, etc.

Benvingut a una nova dimensió de productes i serveis financers.

Vingui a qualsevol de les nostres oficines, visiti'ns a www.caixa-enginyers.com o truqui'ns ara al 902 300 321 i l'informarem.

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A BARCELONA

Moltes han estat les activitats que hem desenvolupat des del Col·legi a la Demarcació de Barcelona al llarg del darrer any. Tot seguit us en fem un breu resum.

Premis Finals de carrera

Els premis d'enguany dels treballs de final de carrera dels alumnes de les escoles d'enginyeria tècnica agrícola de Barcelona i de Vic varen correspondre als següents: Primer premi al treball *Evaluación de las propiedades físicas, físico-químicas y de la fitotoxicidad de composts* de l'autor Andrés Sebastián Domínguez i accèssit al treball *Incidència de les marques de distribuïdor en el sector lacti espanyol 2006-2008* de l'autor Jordi Valls i Alcayde.

Festivitat de Sant Isidre

Enguany, la tradicional festivitat del nostre patró, Sant Isidre es va celebrar, el 21 de maig, amb un dinar de germanor on es van reunir 90 persones. Els actes van tenir lloc a la Vila dels Masramon a Gurb.

A mig matí es va programar una visita guiada a la Fàbrica del Grupo Leche Pascual, planta envasadora de llet.

Homenatges

En el marc de la celebració de Sant Isidre es varen lliurar les insígnies als col·legiats de mèrit pels seus 45 anys de col·legiació: Josep Carbó, Jordi Tico, Jose Ignacio Gual, Joan Olive, Tomas Castells, Frederic Tormo, Ferran Gavalda i Rossend Castells. Pels 25 anys de col·legiació: Jaume Colominas, Joan Huguet, Josep Font, Teresa Balanya, Luis Manuel Ruiz, Anna Gibert, Xavier Fernandez, Juan Carlos Madrid, Victor Llobera, Jordi Tapias, Jose Luis Garcia, Enric Gil, Mª Rosa Padierna i Oriol Belil. També es va homenatjar als companys que ja han fet els 50 anys de col·legiació amb l'entrega d'una placa commemorativa. Rafael Saez, Joan Pons, Josep Bargalló, Ramon Morera, Lluís Jesus Garcia i Lluís Quingles.

Xavier Martínez (dreta) li fa entrega del 1er.Premi a l'Andrés S. Domínguez

La festivitat de Sant Isidre va comptar amb representants de diferents institucions

Marcel·lí Forcada

Josep Bargalló

Ramon Morera

Lluís Quingles

Formació

Les activitats formatives han estat àmplies i diverses, i s'han dut a terme a la nostra Demarcació cursos i jornades de: Les noves titulacions de grau; Valoracions agràries; Xerrada sobre la Llei 20/2009 de 4 de desembre; Disseny: el jardí mediterrani; Cobertes enjardinades; Gv-SIG (Sistemes d'Informació geogràfica); Introducció general sobre la manipulació dels aliments; Jornada sobre ordenament jurídic i jerarquia normativa; Arrendaments rústics, Tuesday English Conversation i Coordinador de Seguretat i Salut en el sector de la construcció.

Activitats socials

Al passat mes de novembre va tenir lloc a la seu de la Demarcació de Barcelona una xerrada col·loqui, a càrrec del Sr. Josep Montadell, Dtor. del Parc Agrari del Baix Llobregat i company nostre sobre Abandonament, museïtzació o gestió: tres actituds vers els espais periurbans, presentada pel President de la Demarcació de Barcelona, Sr. Miquel Pujols.

Benvinguda als nous col·legiats

L'acte de benvinguda als nous col·legiats va ser presidit pel màxim representant del Col·legi a Catalunya, el president de la Demarcació de Barcelona, Sr. Miquel Pujols. Els nous col·legiats van poder conèixer a la Junta de Govern i el personal que hi treballa a les oficines. El Sr. Pujols els hi va explicar el funcionament del Col·legi així com els serveis que ofereix i va posar a la seva disposició tant a la Junta com les instal·lacions. Companys amb molta experiència en el sector els hi van explicar des del seu àmbit professional el ventall tant ampli que hi de la nostra professió.

La xerrada es va centrar en els espais periurbans, en el futur de l'agricultura, i en com s'està abandonant progressivament les terres de conreu.

Jornada de benvinguda als nous col·legiats de la Demarcació de Barcelona

VIVERS
CASA PARAIRE

E-mail: vivers@paraire.com <http://www.paraire.com>

Carrer del Moli,1
17462 BORDILS (Girona)

Tel.: 34 972 49 00 26
Fax: 34 972 49 05 76

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A GIRONA

Premis Final de Carrera

En l'edició de l'any 2010, la 16ena dels guardons atorgats per la Demarcació de Girona, va resultar premiat el treball *Valoració d'estratègies de fertilització amb adobs orgànics i minerals en una rotació farratgera de raigràs i blat de moro en funció de les dosis aplicades i la quantificació de les pèrdues per rentat* de Roger Reixach i Vilà per l'Especialitat d'Explotacions Agropecuàries i per l'Especialitat d'Indústries Agràries i Alimentàries el treball *Caracterització i possible diferenciació entre agents de biocontrol i aïllats clínics en l'espècie *Pantoea agglomerans** de Carles Galzeran Almirón.

XXXIV Jornades Agràries

En el marc de la 49ena edició de la Fira de Mostres de Girona, per les Jornades Tècniques Agràries, que any darrera any organitza la nostra demarcació, i aprofitant que s'acostaven les eleccions autonòmiques es va organitzar un debat sobre política agrària amb membres de tots els partits amb representació al Parlament. A continuació us en fem cinc cèntims amb el resum que va elaborar el nostre company Jesús Domingo.

La jornada va tenir lloc el dia 30 d'octubre de 2010 i durant el primer torn d'exposicions Dolors Rovirola, representant de CiU, va criticar les diferències de preus entre el productor i els consumidors (origen i destí), es va queixar de que no es facin complir als productes que venen de països tercers les mateixes normatives que s'exigeixen als nostres productors. Veia una prioritat la incorporació de joves, i del contracte global. Cercaran un valor afegit als productes del bosc que actualment no són rendibles i estan oberts a la incorporació de les TIC a l'Administració, al mateix temps recolzen el productes KM-0 i la relació entre la restauració i hostaleria amb la producció.

En Josep Paladella, representant del PSC, va reconèixer que es necessiten

més aliments i que són els pagesos els que els produeixen. Que els pagesos gestionen el 90% del territori i que la futura PAC cal que estigui dotada de pressupost suficient. Parlà de la conveniència de diversificar productes i es mostrà favorable a que se cerquin maneres de regulació de mercats.

Antoni Díaz, de ERC, considerà que l'agricultura i la ramaderia són fonamentals pel bon funcionament del país, va augurar un brillant esdevenidor al futur agricultors ja que hi ha una necessitat creixent d'aliments. Va fer notar que és un sector gairebé invisible a la societat actual. Es mostrà favorable a que el

DAR fos qui gestionés tots els aspectes administratius relacionats. Proposà una política transversal pilotada per Agricultura. Vol preus justos. Presentà la necessitat d'un organisme d'assessorament a l'empresa agroalimentària semblant al ITG de Navarra. Va afirmar que si ERC entrava a formar part del Govern exigiria gestionar el DAR.

En Sergi Nuss, representant de IC-Verds, presentà la necessitat d'una agricultura ecològica, va dir que si es practiquessin polítiques en les que la producció fos ecològica s'absorbiria molta mà d'obra que ara és a l'atur. Aquesta opció seria capaç d'absorbir 50.000 llocs de treball a Catalunya. Vol un sector primari obert a les diverses possibilitats i un aprofitament coherent de l'aigua.

José I. Llorens, pel PPC, fou qui aportà dades més contundents i generals de l'Estat, ja que és el portaveu del seu partit al Congrés dels Diputats. Fou el primer que proposà que l'agricultura és un sector estratègic, un sector determinant per a la cohesió del territori. Mostrà preocupació per la poca renovació –de cada 5 agricultores i ramaders que pleguen només se n'incorpora un–. Fou crític amb la renovació del Tractat amb el Marroc sense contrapartides, ja que, va dir, afectarà a molts productors catalans. També es mostrà preocupat per la caiguda de l'agricultura en relació al PIB, ara està en el 2,3% i en la reducció del pes en els PGE en els que es perd un 36,5% amb referència als del 2009. Proposà un model agrari europeu i que sigui exigible a tots els països tercers que ens venen productes alimentaris. Volia una regulació en les relacions comercials producció-distribució i es mostrà contrari a les actuacions del actual CNC, ja que no permet accions que a d'altres països del nostre entorn si els permeten.

Malgrat les diferències partidistes i diverses maneres de presentar-les tots es van mostrar d'acord en que l'agricultura és un sector estratègic; en la necessitat de l'aigua per al reg, essencial per a aconseguir els objectius de produccions que demanen els 500 milions d'europeus; en la necessitat d'eliminar burocràcia i en la conveniència de que el DAR sigui el Departament sobre el qual piloti tot el relacionat amb l'agricultura i la ramaderia; en potenciar els productes de proximitat (KM-0, ecològics, mercats de proximitat, etc.); en la incorporació de joves, etc. També estaven d'acord en la conveniència de no dependre de l'exterior (com ara el petroli, l'electricitat, l'automoció, etc.) i en la renovació de l'Administració.

Altres actes

La demarcació de Girona del Col·legi va organitzar una xerrada en la que Jaume Boixadera, cap del Servei de Producció Agrícola, va presentar a la Escola Politècnica del Decret 136/2009, d'1 de setembre, d'aprovació del programa d'actuació aplicable a les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats que procedeixen de fonts agràries i de la gestió de les dejeccions ramaderes.

Altrament, José Antonio Casla, l'advocat del Consejo General de Colegios de Ingenieros Técnicos Agrícolas de España, ens va fer una xerrada a la seu de la demarcació per explicar-nos la Llei Òmnibus i les seves conseqüències pels col·legis professionals.

Durant el 21 i 22 de juny, sis col·legiats de la nostra demarcació, van tenir el privilegi de visitar els treballs de la tuneladora "Gerunda", que es troba treballant en les obres del tren d'alta velocitat a Girona, i que després de moltes gestions de la Taula de l'Enginyeria de les Comarques de Girona, Adif va donar al vist-i-plau a dues úniques visites pels enginyers gironins. Cal dir que hi va haver una allau de demandes per assistir a la visita i que es va respectar escrupolosament el % de visitants per cada Col·legi i l'ordre d'arribada de les peticions.

Imatges del grup que va fer la visita a les obres de la tuneladora "Gerunda"

Relacions Exteriors

Remarquem els convenis de col·laboració que la demarcació té signats amb el Patronat de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Girona i amb la Biblioteca de la Universitat de Girona. Recordeu que tot col·legiat pot utilitzar el servei de la Biblioteca de la UdG només ensenyant el carnet de col·legiat.

També remarquem la participació en la Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines, que enguany ha impulsat i presentat l'informe "L'energia a les comarques gironines" de Josep Massanella i Brossa, Enginyer Tècnic Elèctric i Enginyer Industrial Energètic i membre de la Comissió d'Energia de la Cambra de Comerç de Girona. Des d'aquesta Taula, que aplega la major part de les Enginyeries de les nostres comarques s'ha llançat un manifest, al qual el Col·legi s'hi ha adherit, sobre els ensenyaments tecnològics a l'ESO, al batxillerat i a la formació professional on es proposa que l'assignatura de "tecnologia" de 4rt d'ESO sigui obligatòria per a tot l'alumnat, entre d'altres propostes per afavorir una bona preparació de l'alumnat per accedir als estudis universitaris tècnics.

També el Col·legi s'ha adherit al manifest de la cambra de Comerç de Girona sobre l'aeroport de Girona on es reclama a les administracions central i autonòmi-

Grup que va participar al dinar a Caldes de Malavella amb Motiu de la festa de Sant Isidre

ca on i com la societat gironina vol intervenir en la gestió futura de l'aeroport.

Tanmateix la nostra demarcació forma part des del seu naixement de la "Plataforma del Ter", un grup de treball interdisciplinari preocupat per l'estat ecològic del riu Ter.

Recentment, la demarcació ha signat un conveni amb el GEIEG (Grup excursionista i esportiu gironí), per tal que els col·legiats puguin beneficiar-se de descomptes importants.

Celebracions patronals

Amb motiu de la festivitat de St. Isidre, es va celebrar el 15 de maig un dinar de germanor al Balneari Vichy Català a Caldes de Malavella, on es va homenatjar els companys Pere Aleñà Figueres, Agustí Anglada Vall-Llobera, Guillem Burset Camps, Josep M. De Malibran Pagès, Josep Lluís Ripoll Grau i Cipriano Salvador Rubio, amb motiu del 25è aniversari de la seva col·legiació.

ROBERTO SOLANO

DEPÓSITOS METÁLICOS, BALSAS Y TERRAZAS CON LÁMINA DE CAUCHO BUTILAY - EPDM Y POLIETILENO

- Impermeabilizaciones de Butilo para agua y purines
- Estructuras de Hormigón pretensado

- Riesgos por aspersión y goteo
- Depósitos y piscinas
- Tuberías de PVC y polietileno

C/ Teruel, 20
(esquina Ctra. Binéfar)
r.solano@telefonica.net
Tel/Fax 974 420 786
Móvil 607 420 786
2256 Tamarite de Litera
(Huesca)

AGRILAB

Laboratori Agroalimentari

SERVEIS D'ANÀLISIS I ASSESSORAMENT

Anàlisi de sòls
Anàlisi de material vegetal (fulla)
Anàlisi d'aigua
Anàlisi de greixos i olis
Anàlisi microbiològic
Anàlisi bàsica de productes alimentaris

INFORMACIÓ

Ctra. Vinyols s/n
43.330 RIUDOMS (TARRAGONA)
Tel.: 977 768 472 / Fax: 977 851 765
info@agrilab.es

ESPECIALIDADES PARA VID Y PARRAL MASSÓ

IPRODIONA 50% SC
BOYRAL AQUAFLO

FUNGICIDA CONTRA BOTRYTIS, SCLEROTINIA Y OMIHLIA

PARA: VID, SOLANACEAS, CUCURBITACEAS, AJÓ, CEBOLLA, CENOLITA, CHALOTE, LEONADA, ENDIBIA, JARDAS VERDES, GUSANOS VERDES, FRUTALES DE HUESO Y DE PEPITA, COLES, PRESALES, FRAMBUESO, GROSELLERO, PARANO, ZANAHORIA, BENCOLACIA DE AGUA, NARTIO, RUJABARO, ARBUSTOS ORNAMENTALES, HIERBAS AROMATICAS Y CHAMPINON.

LEER ATENTAMENTE LA ETIQUETA ANTES DE USAR EL PRODUCTO
USO RESERVADO A AGRICULTORES Y APLICADORES PROFESIONALES

ALIADO® FM

FUNGICIDA ORGÁNICO DE PENETRACIÓN Y CONTACTO

Composición: Cinnamito 4% p/p (50 g/kg), Triplet 30% p/p (200 g/kg), Mercapto 45% p/p (450 g/kg) en forma de polvo mojado (DMS)

PARA: VIÑEDO, PARRAL, PATATA Y TOMATE

COBRELINE® TRIPLE

FUNGICIDA ORGANO-CÚPRICO DE PENETRACIÓN Y CONTACTO

COMPOSICIÓN: Cinnamito 4% p/p (50 g/kg), Triplet 20% p/p (200 g/kg), Cobres 100% (100 g/kg) en forma de polvo mojado (DMS)

PARA: VID, PATATA Y TOMATE

COBRELINE® FOLPET

FUNGICIDA ORGANO-CÚPRICO DE ACCIÓN PRESISTENTE

COMPOSICIÓN: Folpet 90% p/p (900 g/kg), Triplet 10% p/p (100 g/kg), Cobres 100% (100 g/kg) en forma de polvo mojado (DMS)

PARA: VID, OLIVO, HEDERA Y TOMATE

DICONOX®

FUNGICIDA ORGANO-CÚPRICO

COMPOSICIÓN: 11.5% p/p (115 g/kg) de Mancozeb, 20% p/p (200 g/kg) de Cobres Metal (en forma de sulfato de cobre), como polvo mojado (DMS)

PARA: OLIVO, VID, CÍTRICOS, SOLANACEAS, PATATA, BAMBOS, AMO, JUDIA, CUCURBITACEAS, BRASICAS, LECHUGA, ESCAROLA, FRUTALES, GARBANZO, BEMBOLACIA, BABANO, ZANAHORIA, LUPULO, HIERBAS AROMATICAS

COBRE NORDOX® 75 WG

FUNGICIDA CÚPRICO DE ALTA CONCENTRACIÓN

COMPOSICIÓN: Oxido cuproso 75% p/p (750 g/kg) (apoyado en color en forma de granulado dispersable en agua (DMS))

MASSOCUR 12,5EC

FUNGICIDA SISTEMICO CONTRA OÍDIO, MOLEZADO, OIDIOPSIS, ROTAS Y BLACK-ROT

Composición: 12.5% p/p (125 g/kg) de Metidolacil en forma de concentrado emulsionable (EC). Contiene nafta disolvente de petróleo, CAS N° 64742-94-5.

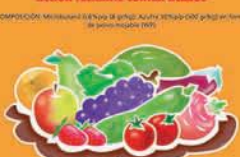

PARA: FRUTALES DE HUESO Y DE PEPITA, VID, PIMIENTO, TOMATE, ALCAHOFA, CUCURBITACEAS, BORRAJA, PRESALES, ARANDANO, GROSELLERO, LUPULO, ARBUSTOS ORNAMENTALES Y ORNAMENTALES HERBACEAS.

THIOCUR® COMBI

FUNGICIDA ANTIOÍDIO, MOLEZADO Y OIDIOPSIS CON ACCIÓN PRESISTENTE CONTRA ALGADOS

COMPOSICIÓN: Metidolacil 50% p/p (500 g/kg), Azufre 50% p/p (500 g/kg) en forma de polvo mojado (DMS)

PARA: VID, FRUTALES DE PEPITA, ALBARRICQUERO, MELCOTONERO, NECTARINO, CIRUELO, CUCURBITACEAS, PRESALES, TOMATE, PIMIENTO, BENCOLACIA, ALICABARRA

ATOMINAL® 10 EC

INSECTICIDA CONTRA COCHINILLAS DE LA VID

DASKOR®

INSECTICIDA DE AMPLIO ESPECTRO

Composición: Metil Clopirifos 20% p/p (200 g/g); Cipermetrina 2% p/p (20 g/g) en forma de concentrado emulsionable (EC). Contiene Nafta disolvente de petróleo N° CAS: 64742-94-5.

La respuesta más eficaz para la fertirrigación del futuro

GROWEL®
LEONARDITA
HIDROSOLUBLE

Totalmente soluble y a la vez estable a pH muy ácido o alcalino.

WELGRO® POTASIO

THE MIRACLE FERTILISER

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A LLEIDA

La demarcació del Col·legi a Lleida ha organitzat i dut a terme un seguit d'activitats a fi de fomentar la participació i promoció del nostre col·lectiu.

Fires i promoció del Col·legi

Dels dies 30 de setembre a 3 d'octubre ha tingut lloc la 56a Edició de la Fira Agrària de Sant Miquel que aplega la 56a edició del Saló Nacional de Maquinària Agrícola i la 25a edició del Saló Internacional de la Fruita Eurofruit. Com és l'habitual hem estat presents, a l'estand 3.004 del pavelló 3, on com sempre, restem a disposició del públic interessat en aquest sector, així com per promocionar la nostra professió.

Així mateix, recordem la nostra participació com a patrocinadors i membres del Jurat del Premi del Llibre Agrari en la seva 39a convocatòria. Aquest any l'obra guanyadora ha estat *La economía del agua de riego en España*, editat per Fundación Cajamar, dels autors José A. Gómez Limón, Javier Calatrava, Alberto Garrido, Francisco Javier Sáez i Àngels Xabadia. També volem fer palesa la nostra intervenció com a promotors de diverses jornades tècniques agràries que es desenvolupen en el marc de la fira.

Dintre del marc de la Fira de Sant Josep de Mollerussa que va tenir lloc del 18 al 20 de març de 2011, el col·legi hi va participar amb el patrocini de la jornada *Fertilització en Fruïters i Biocontrol en Hortícoles* i amb l'organització de la VII Jornada tècnica de Jardineria i Paisatgisme: Revestiments i Cobertes Vegetals en Edificis.

Així mateix, com en passades edicions el Col·legi és patrocinador del Premi de Maquinària Agrícola, formant part del Comitè Tècnic del Premi que atorga Fira de Lleida. El jurat va atorgar el premi d'innovació en instal·lacions de ramaderia intensiva a Fridecal SA per un gestor energètic i col·lectors solars tèrmics d'alt rendiment, valorat en 1.100 euros.

El col·legi participa activament a la Fira de Sant Miquel de Lleida

El lliurament del premi es va fer en l'acte inaugural del Curs 2010-2011 a la UdL

Premis Final de carrera

El passat dia 23 de setembre va tenir lloc el lliurament dels premis de la 23a Edició del Concurs del Premi al Millor Treball Final de Carrera d'Enginyeria Tècnica Agrícola que organitza el nostre col·legi. L'acte va fer-se en el marc de l'acte inaugural del curs 2010-2011 de l'ETSEA. Aquest any el jurat va considerar atorgar dos primers premis, amb dotació de 700 euros a cadascun dels guardonats.

Els treballs guanyadors són d'una banda *Construcció d'un embassament de regulació en el terme municipal de Vilanova de la Barca (Lleida)*, de Xavier Torren Martí, en que el jurat valorà especialment l'exhaustivitat, la qualitat i el rigor tècnic en l'elaboració del treball presentant; i d'altra, el treball *Es-*

timación de la superficie foliar en viña mediante el uso de un escáner láser, a Joaquim Company Messa el jurat ha valorat la seva originalitat, el caràcter innovador i punter del projecte, basat en les aplicacions pràctiques de les noves tecnologies en l'àmbit agrícola.

Relacions col·legials

Cracòvia ha estat el marc on durant cinc dies un grup de col·legiats i les seves famílies han gaudit d'uns dies d'immersió en la cultura, la gastronomia, el folklore, l'artesania i la història d'aquesta bonica ciutat emmarcada en una rica i atractiva regió polonesa.

L'estada en aquesta ciutat ha permès fer un recorregut per llocs de visita indispensable, com el castell de Wawel,

la basílica de Santa Maria, la plaça major, el carrer i la porta Florian, sense oblidar el plaer de passejar pels fotogràfics racons de la ciutat. Els col·legiats han tingut l'oportunitat d'admirar la bellesa de paisatges com les valls de Zakopane o el turó de Kosciusko, o llocs curiosos com les mines de sal de Wieliczka, així com de visitar llocs tant carregats de simbolisme com Wadowice, poble natal de Joan Pau II o el impressionant i dissortat camp de concentració d'Auschwitz-Birkenau.

Han estat uns agradables dies per compartir experiències i per estrènyer lligams entre el nostre col·lectiu i les seves famílies en un marc distès i entranable.

El passat 1 de desembre va tenir lloc una sortida organitzada per la CAM (Caja de Ahorros del Mediterráneo) amb la col·laboració del Col·legi a fi de realitzar una visita al temple de la Sagrada Família, totalment gratuïta i amb dinar inclòs.

La sortida es va fer en autocar que va traslladar a les 38 persones inscrites a Barcelona, on van fer una primera visita al Palau Robert per contemplar l'exposició *Dones: la Força del Canvi a l'Índia*, dedicada a la tasca desenvolupada per la Fundació Vicente Ferrer.

Tot seguit es va realitzar la visita guiada a la nova basílica de Barcelona on tot el grup va poder admirar la impressionant obra arquitectònica de Gaudí, amb el ric treball escultòric en pedra de les seves façanes i la visita a la cripta, catalogades per la UNESCO l'any 2005 com a patrimoni de la humanitat.

Com cada any al mes de maig la demarcació de Lleida del nostre Col·legi va celebrar la festivitat del patró de la pagesia. Ens referim, com ja sabeu, a Sant Isidre.

Aquesta onomàstica és un excel·lent motiu per aplegar en una nit de festa als companys i companyes col·legiats de la nostra província.

Es tracta de reunir en aquesta cita anual als antics companys de promoció i propiciar la incorporació de les generacions més joves. Es conjuguen així, els professionals més veterans amb els nous enginyers tècnics agrícoles que s'estan obrint pas professional amb empena i decisió.

Enguany, el dia 20 de maig, la festa va fer-se al restaurant de la Llotja de Lleida on vàrem gaudir d'aquesta agra-

Imatge de grup del viatge a Cracòvia organitzat pel Col·legi.

El viatge a Barcelona, va permetre visitar la Sagrada Família

dable vetllada amb un sopar amenitzat amb un espectacle de màgia a càrrec del mag i mentalista Jordi Cumellas, un sorteig de dos lots *Plan B* d'escapades d'un cap de setmana per a dues persones que van recaure en els col·legiats Francesc Plana i Benito Cristóbal. Tots els col·legiats van rebre com a obsequi un lot de dues ampolles de vi ecològic *Onra* de l'innovador i recentment premiat celler *la Gravera* d'Alfarràs.

La nit va ser el marc ideal en què el nostre col·legi va fer entrega dels premis del V Concurs de Fotografia el jurat va concloure que entre les trenta-una obres presentades, es destacava la

qualitat de l'obra *Sequera i Erosió* de Joan Manel Puig Sentañes, a qui es va atorgar el primer premi amb una dotació de 300 euros. El segon premi d'aquesta convocatòria, amb una dotació de 200 euros va recaure en l'obra *Blat, flora i noves tecnologies* de Francesc Xavier Miarnau. Finalment, el jurat va considerar mereixedora del tercer premi d'aquest concurs amb una dotació de 100 euros, a l'obra *Utopia* de Joaquim Corderas Pol.

Formació, Convenis i Revista

L'Àrea de formació del Col·legi a través de la Fundació de l'Enginyeria Agrícola Catalana ha organitzat tres jornades i quatre cursos de formació.

Pel que fa als cursos figuren com a més destacats el curs de conversa d'anglès, Coordinador de Seguretat i Salut en obres de construcció, Tast de vins i Riscos en instal·lacions elèctriques de baixa tensió.

La demarcació de Lleida, va organitzar una jornada tècnica monogràfica que amb el títol *Control de Plagues en Fruïters, Olivera i Vinya per Mètodes de Control no Químic*, va tenir lloc el 26 de novembre de 2010, a la Sala d'actes de Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària amb l'assistència de més de 200 persones (vegeu plana 49).

Publiquem trimestralment la revista **@groenginy**, on fem difusió de les notícies més importants del col·legi i del sector, així com articles tècnics interessants. Durant el mes de setembre publicarem el número 30.

Hem participat a la reunió anual del Consell de Direcció de l'IRTA-Estació Experimental de Lleida i a les reunions de l'Associació de Col·legis Professionals de Lleida.

Activitats socials

La demarcació de Lleida va fer efectiu el seu compromís social pel qual destinem un 0.7% del nostre pressupost a projectes solidaris.

Aquesta edició l'entitat escollida va ser el Banc d'Aliments de Lleida, fent-se l'entrega de l'aportació de 1.500 euros al Sr. Juanjo Pemán i la Sra. Montserrat Arrufat en representació de l'entitat, que van agrair la generositat i sensibilitat del nostre col·legi en un moment on les demandes que rep aquesta entitat s'han incrementat notablement a causa dels efectes de la crisi econòmica.

La Llotja va acollir la festa de Sant Isidre

La màgia i el lliurament del 0.7% del pressupost al Banc dels Aliments van arrodonir la festa

La promoció del 62 de visita al Solsonès

Un any més ens hem aplegat per viure sensacions i records. Va ser a Solsona durant els dies 5 i 6 d'octubre del 2010, on vam tenir l'oportunitat de fer un recorregut pels seus carrers i edificis, pel pou de gel, per la catedral i el Museu Diocesà.

Aquesta visita, coincidint amb el 48è aniversari, ens va permetre descobrir un ampli llegat de peces de la prehistòria i de les primeres èpoques històriques, ampliat per l'extraordinària explicació donada pel seu director que ens va ajudar a comprendre i recórrer

l'evolució antropològica, monumental, artística, social i religiosa esdevinguda al llarg dels segles.

Una estada al Centre Tecnològic i Forestal, per aprendre a millorar la natura i aprofitar els seus recursos, el desplaçament a sant Llorenç de Morunys tot bordejant el pantà de Llosa de Cavall i un dinar de cloenda ens han servit per agafar forces i preparar la propera trobada. Volem donar les gràcies al nostre company i vilatà il·lustre, en Jordi Riart, pel seu suport en organitzar aquesta estada.

Prop de 200 assistents a la Jornada del Control de Plagues

Entre els recursos que estan a disposició dels tècnics i dels agricultors a l'hora de gestionar la sanitat vegetal dels cultius, van prenent cada vegada més importància els que anomenem sistemes alternatius. En realitat, aquesta denominació es refereix a l'ús de mètodes de seguiment de les poblacions i de control de les plagues diferents dels fitosanitaris químics, que han estat durant molts anys la única referència terapèutica.

Una gran varietat de substàncies (feromones, atraients...) i de materials (trampes per a monitoratge, per a la captura massiva...) són avui en dia àmpliament utilitzades a les finques.

El desenvolupament de sistemes biològics alternatius a la lluita química contra plagues –i també, encara que amb menys importància, contra les malalties– està assolint un pes considerable, tant des del punt de vista de les superfícies de cultiu on s'utilitza com des de la perspectiva econòmica.

Encara que en aquest desenvolupament hi ha contribuït notablement les ajudes de les administracions, també cal esmentar com a causes del seu creixement les següents:

- La limitació en la disponibilitat de fitosanitaris clàssics, per la retirada d'autoritzacions i dificultat en obtenir noves substàncies actives amb el perfil demandat.
- L'èxit relatiu de la implementació d'aquests recursos a la pràctica.
- La necessitat d'assegurar el mínim ús de fitosanitaris químics, per l'exigència de la societat i el comerç de disposar de productes alimentaris amb els menor índex de residus possibles.

En aquest context la demarcació de Lleida del Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles va organitzar el dia 26 de novembre la jornada Control de plagues per mètodes no químics. Fruïters, vinya i olivera que va comptar amb la participació de reconeguts especialistes i experts en la matèria. La jornada va comptar amb la participació d'uns 190 assistents i va superar d'aquesta manera totes les expectatives de l'organització.

La inauguració de la jornada va anar a càrrec del President de la Diputació de Lleida, el Sr. Jaume Gilabert i la cloenda va anar a càrrec del Director dels Serveis territorials a Lleida del DAR, el Sr. Joan Gòdia, i del President del Col·legi a la Demarcació de Lleida, Fran-

La jornada va tenir lloc a l'ETSEA i va ser molt ben acollida pel nostre col·lectiu

El president de la Diputació de Lleida va inaugurar la jornada

cesc Clarisó i del Secretari Acadèmic de la ETSEA, Joan Segarra.

Al llarg de la jornada es va esposar el panorama en l'ús dels mètodes de control no químics convencionals en el control de plagues de fruiters a càrrec de Jesús Avilla, i l'ús d'infraestructures ecològiques en els agroecosistemes fruiters, a càrrec de Maria José Sarasúa.

L'ús de feromones i altres semioquímics en el control de plagues en fruiters va anar a càrrec de Magí Riba, i l'exposició de la pràctica dels sistemes de confusió en fruita dolça, vinya i olivera a anar de la mà d'Antonio Dolcet que va tancar les ponències del matí.

A la tarda, es van exposar diferents mètodes de control, captura massiva en la lluita contra la *Ceratitis* i *Bactrocera* a càrrec de Santiago Martí, mentre que Elias Mas va parlar de l'atracció i esterilització. L'evolució i innovació del control biològic en cultius a l'aire lliure va ser exposada per Antonio Giménez. Per finalitzar la jornada va tenir lloc una taula rodona moderada per Sònia Tor-

guet en la qual van participar activament tots els ponents.

A la pàgina web del col·legi, i a l'espai Jornades COETAC podeu accedir al contingut de les diferents ponències. Amb aquesta jornada el Col·legi ha donat continuïtat a la sessió Alternatives a la Reducció dels Fitosanitaris que es va fer al novembre de 2009, i que també va tenir una exitosa acollida i que va motivar l'organització de la jornada d'aquest novembre per donar resposta als plantejaments sorgits. El col·legi seguirà treballant en propostes d'actualitat i interès pel nostre col·lectiu amb l'organització d'una nova jornada l'any 2011.

Cloenda de la jornada

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A TARRAGONA

Entre les activitats que denominem “**relacions institucionals**” citaríem els contactes que per via telefònica i presencial ha fet el president, en Santi Llurba, amb els organismes públics i privats rellevants per als objectius que té el Col·legi i que tenen seu a la Demarcació. Entre els públics hi ha els delegats territorials dels departaments de la Generalitat, especialment d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural. També la Universitat Rovira i Virgili, amb la qual col·laborem en dues ocasions, l'acte de lliurament d'orles als alumnes del darrer any d'enginyeria tècnica agrària i una conferència sobre el Col·legi i la importància d'estar col·legiats en el marc de de l'assignatura de Projectes.

Amb les entitats locals i iniciatives privades, citar la col·laboració amb els organitzadors de la Fira del vi de Falset, la Firagost de Valls i de la Fira de l'Avellana de Riudoms. Dins del programa tècnic d'aquesta última, el Col·legi organitza i coordina una trobada de tècnics de les ADV i a més es vol fer aquest any una mostra professional per a petits elaboradors i clients directes (agrobotigues, restauració...) per destacar la importància que hi haurà en la incorporació de valor afegit en la producció agrària.

Com cada any es participa al dinar de l'associació de conillaires “Sant Pere” del Camp de Tarragona i a la exposició de productes agroalimentaris de la demarcació, a la qual el Col·legi contribueix econòmicament en la recerca d'expositors.

Per altra banda es dona un servei de informació de les activitats agràries que es fan a Tarragona amb l'**agenda@**, que s'envia als col·legiats, empreses i institucions de la Demarcació, eina que serveix per que el col·legi sigui present en aquests col·lectius i els hi posa a l'abast les borses de treball i el torn professional.

S'han fet els tràmits per activar el PIC del Cadastre a la seu de la Demarcació.

La Demarcació va celebrar la seva Assemblea General el 31 de març

S'ha creat un embrió de plataforma d'enginyeries tècniques del Camp de Tarragona, amb l'objectiu principal és que es reconegui el caràcter industrial de les enginyeries i que això ens faciliti l'accés a carnets professionals i a signar finals d'obra d'instal·lacions, que si bé podem projectar, incongruentment no se'ns accepta FER el final d'obra.

Un punt important a ressaltar és el procés de canvis en el qual el Col·legi està immers, a conseqüència de l'aplicació de la Llei Omnibús, entre altres coses, i que ens obliga a una revisió del pla de treball i l'organització del Col·legi. La Demarcació de Tarragona està molt posada en aquest procés, esmerçant-hi temps i recursos, però aportant moltes iniciatives i idees a la Junta de Govern del Col·legi de Catalunya, tal com ha estat el nou disseny de la Web o el tema dels visats, per posar només dos exemples.

Pel que fa a les activitats que denominem “**Administratives i de serveis al col·legiat**”, assenyalar que l'any 2010 hi havia 130 col·legiats a la demarcació, que la Junta de Govern està formada per:

- President: Santi Llurba;
- Vicepresidenta: Gisela Andrès;
- Secretari: Josep Lluís Lavilla;
- Tresorer: Segismundo García,
- Vocals: Eduard Bes, Carlos Solano, Oriol Santos i Assumpta Solé

Dir també que s'han fet 6 reunions de Junta i una assemblea general. Aquest any 2011, l'assemblea general va tenir lloc el 31 de març a l'IES d'Horticultura Ornamental de Reus i van assistir 18 col·legiats.

La Demarcació dona informació sobre ofertes de feina, a través del “torn de treball professional”, “torn de jutjats” i la borsa de treball, hi ha uns 10 col·legiats inscrits en aquestes llistes.

Dins dels cursos de formació organitzats per la mateixa demarcació, citaríem

- El curs sobre gvSIG
- Jornada PATT: *Comerç digital, la Web*, realitzada el 30 de març a l'ECA de Mas Bové amb una assistència de 32 persones, molts petits productors i elaboradors i una molt bona valoració per part dels assistents.

Varem fer una sortida tècnico-cultural per la Conca de Barberà el dia 9 d'abril, visitant les Caves Andreu a Pira, el museu de la Vida Rural i la Cova de Font Major, a l'Espluga de Francolí.

Com cada any, la celebració de Sant Isidre, amb un sopar fet el 13 de maig al restaurant Mas Passamaner de la Selva del Camp, va aplegar vora 60 persones, entre col·legiats/des i esposes/marits.

També des del juny passat hem de lamentar la pèrdua de 2 companys, l'Es-teban Largo i el Josep Ma. Bovet.

Aprofitem per recordar que a la propera tardor hi ha eleccions per renovar càrrecs de la meitat de la Junta (president, secretari i 2 vocals) i des d'aquí convidem als membres de la Demarcació a participar en el govern de la mateixa.

Imatge d'una de les jornades organitzades pel Col·legi a Tarragona

A la Conca de Barberà es va visitar el Museu de la Vida Rural i la Cova de la Font Major

La celebració de Sant Isidre es va fer el dia 13 de maig on es van lliurar diferents pins commemoratius

Trobada de la promoció de 1963 a Tarragona

Com cada any, la promoció que va finalitzar la carrera de perit agrícola a l'Escola d'Agricultura de Barcelona l'any 1963 va ser el protagonista d'aquesta trobada. Enguany es va fer a Tarragona, on es van aplegar un bon nombre de companys de promoció per visitar la *Tarraco romana*. També van participar en un àpat, en el qual els organitzadors Joan Gamundi, Carles Bernat, Eloi González, Josep Codina i Josep Ribalta van deixar constància de la satisfacció de trobar-se amb el companys de carrera en un ambient de molta comunicació i amistat, tot recordant aquells temps d'estudi. L'any vinent està previst que aquesta trobada es faci a Lleida.

Alguns participants de la trobada a la Plaça del Rei.

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A TORTOSA

TERRES DE L'EBRE

El dia 8 de febrer la Demarcació del Col·legi a Tortosa va celebrar la seva assemblea General en el marc de la qual es van aprovar els pressupostos de l'any 2011 i la memòria d'activitats corresponent a l'exercici 2010.

D'altra banda, el dia 21 de juliol es va prendre part a l'Assemblea General que es va fer a Catalunya. En el marc de l'Assemblea Extraordinària es van fer les eleccions per a escollir el tresorer del col·legi, que va ser Joan S. Minguet.

Una altra de les activitats a la Demarcació ha estat la celebració del patró, Sant Isidre. En aquesta ocasió va tenir lloc el dia 10 de juny al restaurant Laki-noa de Tortosa.

miravé
CLÍNICA DENTAL

Farem que el teu somriure sigui el que sempre has somniat.

Promoció especial

per Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya i familiars directes

Serveis gratuïts:

- Visita (consulta i revisió)
- Ortodòncia (1a visita)
- Visita pròtesi
- Fluoració (infantil i adults)
- Radiografies intraorals
- Extracció de punts de sutura

Serveis per tan sols 20 €:

- Extracció dental simple
- Visita d'urgències de dia
- Ortopantomografia
- Higiene dental
- Ensenyament d'Higiene Oral

Fins al 20% de descompte:

- en la resta de tractaments, en qualsevol especialitat.

Nous serveis: ortodòncia invisible, detecció de càncer oral, tractament de roncs.

SERVEI D'URGÈNCIES

AMB PRESENCIA DE DENTISTA 24 hores/365 dies

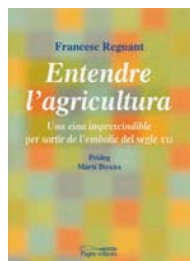
Miravé Tuset Tuset, 36, baixos · Barcelona 08006

Miravé Travessera Trav. de Gràcia, 71, baixos · Barcelona 08006

Servei d'Atenció al Pacient
sap@clinicamirave.es
www.clinicamirave.es

Tel: 932 176 889

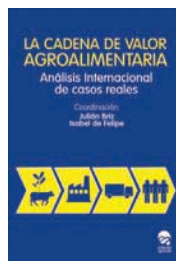
BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

Entendre l'agricultura

Autor: Francesc Reguant
ISBN: 978-84-9975-124-5
Any: 2011
Pàgs: 248
Ed: Pagès editors

Sinopsi: Un llibre que trenca tòpics sobre una activitat que es basa en la producció d'aliments en un moment en el que cal fer front a reptes energètics, mediambientals, socials... Planteja també la necessitat de retrobament entre el món rural i urbà.

La cadena de valor agroalimentaria

Autor: Julián Briz, Isabel de Felipe
ISBN: 978-84-92928-07-1
Any: 2011
Pàgs: 832
Ed: Editorial Agrícola

Sinopsi: Recull experiències de cadenes de valor tant en països desenvolupats com en aquells que estan en vies de desenvolupament. Permet abordar la diversitat de problemes en productes, serveis, funcions i regulacions on equips multidisciplinars busquen solucions viables i sostenibles.

La cuarta gama

Autor: J.L. Bernal i E. Córdoba
ISBN: 978-84-92928-05-7
Any: 2010
Pàgs: 128
Ed: Editorial Agrícola

Sinopsi: Es tracta d'una guia pels professionals de la distribució i producció que treballen amb productes categoritzats com les fruites i verdures. Estableix criteris per al correcte tractament del producte, analitza les fases del procés de transformació i descriu cada estadi.

Guia dels enemics naturals en diferents cultius a Catalunya

Autor: Varis
Dipòsit legal: GI-1521-2010
Any: 2011 (2a edició)
Pàgs: 142
Ed: Departament d'Agricultura

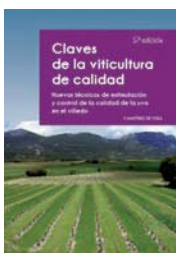
Sinopsi: La Guia està estructurada per cultius. Es mostren imatges dels enemics naturals més importants, amb la informació sobre els noms, les plagues que ataquen, la seva mida i les seves característiques més importants. L'índex, permet identificar les fitxes de cada cas.

Estrategias nutricionales alternativas al uso de antibióticos

Autor: Carlos Romero Martín
ISBN: 978-84-92928-09-5
Any: 2011
Pàgs: 80
Ed: Editorial Agrícola

Sinopsi: El conill és un animal molt sensible als canvis bruscs d'alimentació i als desequilibris alimentaris. Les malalties del sistema digestiu són la primera causa de mortalitat en l'engreix. Fins ara el tractament eren els antibiòtics, el llibre planteja pràctiques alternatives en alimentació.

Claves para la viticultura de calidad

Autor: F. Martínez de Toda
ISBN: 978-84-8476-422-9
Any: 2011
Pàgs: 253
Ed: Mundi-Prensa

Sinopsi: L'objectiu del llibre és exposar amb claredat els punts clau de la viticultura de qualitat, evitant extenses descripcions sobre els factors que incideixen en la producció com si tots tinguessin la mateixa incidència sobre la qualitat del raïm i descriu les noves tècniques vitícoles.

Como hacer compost

Autor: José Ramon Alonso Pena
ISBN: 978-84-8476-430-4
Any: 2011
Pàgs: 149
Ed: Mundi-Prensa

Sinopsi: El llibre vol ser una guia senzilla per aquells que estan interessats en la producció de compost (particulars, entitats, empreses o institucions). Vol donar un servei per evitar saturar els abocadors desenvolupant sistemes autònoms per afavorir els resultats de les explotacions..

Identificación y trazabilidad en ganadería: una visión internacional

Autor: Alfonso Abecia i Nicolàs López
ISBN: 978-84-92928-08-8
Any: 2011
Pàgs: 117
Ed: Editorial Agrícola

Sinopsi: La identificació animal es pot definir com l'acte de donar les dades d'un animal per a que sigui reconegut. El llibre apunta els mètodes d'identificació disponibles i rastreja les diferents legislacions dels països amb pes ramader que les han aplicat per identificar els seus animals.

| PASSEJANT PER LA XARXA

CURIOSITATS

ELS FRUITS SECS REDUEIXEN EL RISC DE LA DIABETIS

Introduir a la dieta una ració de fruits secs -nous, avellanes i ametlles- redueix el risc de patir diabetis i de desenvolupar malalties cardiovasculars. Així ho demostra un estudi pioner que s'ha fet durant tres mesos amb 50 voluntaris. L'estudi l'ha fet la Unitat de Nutrició Humana de la Facultat de Medicina de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i el CIBERobn, Instituto de Salud Carlos III.

NOUS MODELS DE FER TURISME

RUTES I MUSEUS

Passar un cap de setmana prop de casa és senzill i culturalment interessant ja que ens permet conèixer una mica més la diversitat d'aliments que tenim a l'abast de la mà. Paraules com enoturisme, turisme rural... ja s'han introduït al nostre llenguatge. Us proposem ara diferents rutes de les quals podeu trobar més informació als enllaços que us adjuntem. Que en gaudiu força!

Rutes del rebost: El rebost ha tingut sempre una importància cabdal en les masies catalanes. http://www.turismedecatalunya.com/gastronomia/gast_M_n1_ruta.asp?codi_ruta=0303

Ruta dels productes del mar. Ports de pescadors i llotges de peix amb confraries pròpies configuren un itinerari atractiu i acolorit que permet reconèixer o descobrir les espècies de peix fresc autòctones http://www.turismedecatalunya.com/gastronomia/gast_M_n1_ruta.asp?codi_ruta=0201

Enoturisme. Conèixer els nostres vins i els paisatges que els bressolen es una opció per a gaudir del cap de setmana. Algunes propostes les trobareu a: <http://www.pagesentrena.com/ca/enoturisme.php> - <http://www.elbrogit.com/enoturisme-Priorat.html> - <http://www.endevins.com/> i a http://www.turismedecatalunya.com/gastronomia/gast_M_n1_ruta.asp?codi_ruta=0101

ALIMENTS DE QUILOMETRE ZERO

Els aliments que consumim són viatgers. Avui trobem des de pomes de Xile a peix de Noruega al costat de casa. Per cada quilòmetre que viatgen s'han emès uns 0,08 grams de CO₂ per quilo com a mínim. Reduir el quilometratge de les compres és a la mà del consumidor. Més informació a: http://www.gastroteca.cat/ca/noticies/fitxa-afons/quilometre_zero:_la_proximitat_en_valor/

AGRICULTURA BIODINÀMICA

El seu impulsor és Rudolf Steiner, fundador de l'Antroposofia (1924). Moviment considerat "alternatiu" en el conreu d'aliments seguint els ritmes biodinàmics i còsmics de la natura. Els primers es van comercialitzar el 1928. Més informació a: <http://www.asoc-biodinamica.es/>

Rutes dels formatges: A Catalunya trobem un ampli ventall de formatges. Un univers gastronòmic a descobrir. http://www.turismedecatalunya.com/gastronomia/gast_M_n1_ruta.asp?codi_ruta=0302

Museu de l'embotit: L'any 1993 la família Sala celebrà els 150 anys de la primera llicència fiscal concedida per a la fabricació d'embotits. Els Sala han cregut oportú que, per commemorar aquest aniversari, fóra escaient fer un petit museu, a Castellfolit de la Roca com a llegat del que ha estat la història i evolució de la conserva càrnica. <http://www.salariera.com/museudelembotit/>

Ecomuseu-Farineria: L'ecomuseu-Farineria neix amb l'objectiu de conservar i enriquir el patrimoni de la Farineria i el seu entorn, promoure'n l'ús social i convertir-lo en una eina dinamitzadora de la vida social, econòmica i de promoció cultural de la vila de Castelló. <http://www.ecomuseu-farineria.cat/index2.php>

GASTEM MÉS ENERGIA SEGONS ON COMPREM

Un estudi comparatiu entre els grans parcs comercials i els mercats municipals conclou que aquests darrers tenen un menor impacte ambiental. L'energia gastada en el Parc Comercial ha donat 1,7 kwh/cistell i als Mercats Municipals 0.6 kwh/cistell.

ENLLAÇOS A TENIR PRESENT

<http://www.organic-world.net>: web de l'Institut de Recerca en Agricultura Orgànica (FiBL)

<http://www.ifoam.org>. web de la Federació de Moviments en pro de l'Agricultura Ecològica

<http://www.ecoconsum.org> web per al foment del consum de productes ecològics

<http://www.foodsovereignty.org/> web de la xarxa internacional d'entitats que treballen i analitzen la sobirania alimentària

<http://www.makinglocalfoodwork.co.uk/> web anglesa que explica la procedència dels aliments

<http://www.localharvest.org/> web sobre el consum de proximitat als EUA

<http://www.fao.org/docrep/meeeting/018/k8055s.pdf>. Estudi sobre les repercussions de la crisi financera als mercats dels productes agrícoles bàsics

<http://www.fao.org/publications/sofa/es/> termòmetre de la situació actual de la ramaderia i l'alimentació al món

http://ec.europa.eu/index_es.htm pàgina web de la comissió europea on hi trobareu tota la informació i normativa sectorial que es genera a Brussel·les

GRUPO
MUNITEC

Mutua de Ingenieros

Con toda confianza

Hogar

Salud

Automóvil

Responsabilidad Civil
Responsabilidad Civil Profesional
Individual, Colectiva, Sociedades
y Ajustes de Seguros
(Gestión de peritaciones,
cotizaciones y liquidaciones)

Decesos

Incapacidad
laboral

Vida y Accidentes

Si nos comparas verás la diferencia

Cantáctanos en el 922 210 832 - 902 104 156
o en centrogestor@munitec.es

www.munitec.es

Professional BS

Compte Expansió

OFERTA PER A:

«Vull zero comissions
i tots els avantatges
amb la meva nòmina»

Vol tenir un compte amb zero comissions d'administració i de manteniment? I targetes de crèdit i dèbit **gratuites**? I **reintegraments gratis** amb targeta de dèbit en els caixers ServiRed¹ (en disposicions per un import igual o superior a 60 euros)? Vol que li **tornin el 3% dels seus rebuts** de gas, electricitat, telèfon mòbil i internet, amb un màxim de 20 euros al mes?

Així, el **Compte Expansió** és la resposta.

Ara, a més a més, només pel fet de fer-se client, aconseguirà **un regal ben pràctic**.

Memòria USB
de 8 Gb²

Informi's sobre Professional BS a les nostres oficines, al **902 383 666** o directament a **professionalbs.es**.

**NOMÉS PER A
PROFESSIONALS**

¹ Per a un import inferior, se compensen 0,60 euros. En cas de no haver obtingut cap dels rebuts, no s'aplica cap dels reintegraments.

² En cas que s'obtingui algun regal, es restarà per un altre del mateix valor assignat.

Oferta vàlida per a novells, però o bé després de registrar mensual per un import mínim de 700 euros.

Condició revisada segons evolució del mercat financer.

Sabadell Atlántico

BS